

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

ئه حکامی

پراو

منتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

و

حه یوان سه ر برین

نرخي ۴۰۰ تمه نه

نه حکامی
راو کردن، و چه یوان سه برین

و

باسی نه و چه یوانانه ی گوشتیان

نه خوری و نه یان ناخوری

به گویره ی حوروفی

نه لف و بی

دنراوی:

مه لاهه حموددی ابن الخياط (مه قز)

مرکز پخش سندج

کتابفروشی بسوی قرآن

ناوی کتب : نه حکامی راوکردن و حیوان سه ربرین

دانراوی : مه لاهه محمودی ابن الخياط

نوبه تی چاپ : یه کهم

هه ژمار : ۳۰۰۰

چاپخانه آینه

یت چی : نه حهده ۱۵۴۱۰۱

ناشر : انتشاراتی کوردستان

شابک ۹۶۴ - ۶۵۴۶ - ۴۱ - ۲

ISBN: 964 - 6546 - 41 - 2

قیمت : ۴۰۰ تومان

به ناوی خودای به خشندهی مینهره بان

له پاش سویاس و ستایش بۆ پهروره دگاری مینهره بان، وه دروود و
سه لام بۆ گیانی پیروزی پینغه مهران، به تایبتهت پره ههبری گه وریه ناخر
زمان، حه زره تی مو حه ممه د(ص) حه رزم نه مه یه:

باسی راو و حه یوان سه و برین به تایبتهت ناسینی نه و حه یوان و گیان
له به رانهی گۆشتیان نه خوری بۆ موسولمانان زۆر پنیوسته، وه هه و کوو
ده زانین حوکمی شه رعی زۆر گیان له بهر نازانین که تایا گۆشتیان نه خوری
یان ناخوری، به و بۆ نه وه به پنیوستم زانی له سه ر نه م بابه ته یاسینک
بنووسم، وه بۆ نه م کاره په نام برد وه به چهن سه ر چاره ی باور پی کراو که
له پاشا ناویان ده به م، وه به شیوه ی خواره وه ده س ده که م به نووسینی
به شی یه که م: راو کردن، وه مه رجه کانی راوچی...

به شی دووه م: حه یوان سه ر برین

به شی سیه م: نه و گیان دارانهی گۆشتیان نه خوری وه یا گۆشتیان ناخوری
به ته رتیبی پته کان ده یان نووسم، به م جۆره: ناوی گیان داره که به کوردی و
فارسی و عه ره بی، خۆ و په وشت وه حوکمی شه رعی نه و حه یوانانه که
گۆشتیان نه خوری یان ناخوری وه زۆرشتی دیکه ده نووسم.

محمود (ابن الخطاط) داتیشووی له گزی

بهشی په که م باسی راو کردن (صَیْد)

(راو) بریتیه له ههولدان بژگرتن یا کوشتنی گیاندارنک که گزشتی بخوړئ له دهشت یا له ناوا. راو کردن به جوکمی شهرعت مه باح وړه وایه خودا له قورثانی پیرزدا فرمویه تی: «أَجِلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَ طَعَامُهُ مَتَاعاً لَّكُمْ وَ لِلشَّيْطَانِ وَ حَرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا» (مائده / ۹۶)
واتا: حهلال کراوه بژ ښووه، ښی موسولمانان، نه چیری دهریا و خوارده مهنی دهریا له وهی که وتیته سهر ناو یا خود روجوویڼی له بهر له زهت وهر گرتتان له و نه چیر و خوارده مهنی دهریا به بژ ښووه که نیشته جی ین وه بژ کاروانیشان خواه له ټیهرامدا ین یا له ټیهراما نه ین. وه هه رام کراوه له سهرتان نه چیری ولانی وشکان مادام له ټیهرامدا ین.

(راو کردنی هه رام)

ښو راو کردنه ی که مه باح وړه وایه ښوویه که ښامانج له و نه چیره سهر پرین و خواردنی ین، نه گهر وانه بی راوچی گیانداره که له ناو ببا و قازانجی لی نه بات ښووه ښو راو کردنه هه رام و ناروه وایه، له م باره وه پیغه مبهری گه وړه ی ښیسلام فرمویه تی: «ههرکه سینک به فیرؤ چز له که بهک بکوړئ، له دوا رزؤدا ښو چؤ له که له لای خودا سکالا ده کات و ده لیت: ښی خودای گه وړه فلانی منی به فیرؤ کوشت بی ښوویه قازانجیکی لیم بردین = مَنْ قَتَلَ عُصْفُوراً عَبَثاً عَجَّ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ: يَا رَبِّ إِنِّي فُلَانًا قَتَلْتَنِي عَبَثًا وَلَمْ يَنْتَفِلْ مِنْفَعَةً». ترجمه فقه السَّعْج ۱ ص ۲۴۳.

(مهرجه کانی راوچی)

ښو که سدی که راوده کات بژ ښوویه نه چیره که ی حهلال بیت پښوسته

موسولمان، یان نه هلی کتیب ینت (که وایه نه چیری جوله که و گاوار هوکمی
سهر براری نهوانی ههیه، به هیوای خودا له باسی سهریرین دا پروونی
ده که ینه وه

(راو کردن به هوی چه کی تیژ و چه یوانه وه)

کاتی راو به هوی چه کی تیژ و برین که ره وه نه بن وه کوو: یم و شمشیر و
تیرو کمان و وینهی نه مانه. خودا فەرموویه تی: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيُتْلَوْنَكُمْ
اللَّهُ بِخَبْرٍ مِّنَ السَّيِّدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ». واتا: نهی که سانی که یمانان
هیناوه به دینی نیسلام به راستی خودا به راوردتان نهکا به شتیکی کهم له
نهچیر که له کتیه کانه وه دینه خواره وه بژ به رده ستان به نهو عیکی وه ها که
دهستان و رمتان ینان نهگات. (مائده / ۹۴)

وه کاتیک راو به هوی چه یوانه وه نه بن، خودا فەرموویه تی: «يَسْأَلُونَكَ
مَّاذَا أَجِلْ لَّهُمْ قُلْ أَجَلٌ لَّكُمْ الْعَمَلُ وَ مَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْخَوَارِجِ شَكَلَيْنِ تُمْسُونَ عَنْهَا
عُلْمَكُمْ اللَّهُ فَيَقُولُ مَّا أَصْنَعْنَ عَلَيْكُمْ وَ اذْكُرُوا أَنَّمَا اللَّهُ عَلَيْهِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ» واتا: پر سبارت لی نه کهن چ گزشتی ره واکراوه بژ تیمه، تو
بلی ینان هه لال کراوه بژ تیوه ههر خواره مه نهک که به له زهت بی و
ته ییعه تی سلیم وه ری بگری و به شتیکی خرابی نه زانی، وه نه چیری نهو
درنده و په له وه ره راو که رانه که تالیمان کردوون له حمیران و په له وه ری
برین که ره کوو: سهگ و، تانجی و، بازو.. خهیری نه مانه یش که تالیمان
کردوون له وهی که خودا تالیمی تیوهی کردوه. واته بهو یاسا که تیوه
قیروون و به راوردتان کردوه تالیمان داداون، دهی بخون له گزشتی نهو
نه چیره ی که گرتو یانه بژ تیوه و نه یا نخواردوه. به لام له کاتی به ره لالا
کردنی نهو چه یوانه راو که رانه دا ناری خودا بیه (بسم الله) بکهن، وه یا
نه گهر به زیندوویی گه یشتن بهو نه چیرانه سهریان برین و (بسم الله) یان له
سهر بکهن، له خودا بترسن و دور بکهونه وه له وهی که خودا هه راسی
کردوه، به راستی خودا حبیبی تاوان باران به په له نهگات. (سوره مائده / ۴)

وه له (اَبُو فَطْلَهٗ خَشَنِي) وه گنیر او یانه ته وه که گوتی نه ی پښه مبهری خودا
من له شونښیکا نه ژیم چه یوانی راوی هه یه، وه من به تیرو که مان وه، به هژی
سه گی فیره راو (مُطَلَم)، وه سه گی تالیم نه دراو (غَيْرُ مُطَلَم) وه راو نه کم،
خوار دنی گزشتی کام نه چیرنکی بزم چه لاله؟ پښه مبهر فهرموی: «مَا
صَدَّتْ بِقَوْبِكَ فَذَكَرْتُ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكُلُّ وَ مَا صَدَّتْ بِكَ لَيْكَ غَيْرُ الْمُطَلَمِ
فَأَذْرَكْتُ ذِكَاثَهُ فَكُلُّ» واتا: گزشتی نه چیرنک که به تیرو که مان نه پښکیت وه
له کاتی تیر هارنشتندا ناوی خودات لن هینا بخو، وه گزشتی نه چیرنک که
به هژی سه گی تالیم نه دیو کوشنوت نه گهر پیاهه یشتی و سه رت بری
لمویش بخو.

(مه رجه کانی راو کردن به تفهنگ)

بۆ راو کردن به چهک و تفهنگ نه ممرجانه ی خواره وه پښوښته:
په کهم: نه مه یه گولله که نه نداسی چه یوانه که بیرئ و زاماری کات به جزری
بمو زامه بمرئ واته به تیوی گولله که بمرئ نهک به هیژ و قورسای گولله که
گنیر او یانه ته وه، که هه دی کوری حاتم (خ) گوتی: ئیمه قه و میکن که به تیر
راو ده که ی، چ شتی بزمان چه لاله؟ پښه مبهری نازدار (ص) گوتی: «بِحَبْلِ
لَكُمْ كُلُّ مَا ذَكَّرْتُمْ وَ مَا ذَكَّرْتُمْ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ فَخَزَّيْتُمْ فَكُلُوا». واتا: هه گیاندار و
چه یوانیک که سه رتان بزی، وه هه ر چه یوانیک که به تیر پښکاتان وه له کاتی
تیر هارنشتندا ناوی خوداتان لن هینا و چه یوانه که تان بریندار و زامار کرد
نه وه لن ی بخون وه بۆتان چه لاله.

زانای به ناویانگ (شوکانی) فهرموویه تی: له م پیاویه ته وه دهر نه که وی که
نه وه ی پښوښته و له بهر چاو نه گیرئ بریندار کردن و کون کردن له شی
چه یوانه که یه، نه که هر چی نه و گولله یش که گیانداره که ی کوشنه قورسیش
بی، که و بابوو راو کردن به هژی تفهنگی باروتی و گولله ی سوربی چه لاله،
له بهر نه وه ی گولله ی سوربی زیاتر له تیره کانی دیکه زامو برین به دی
دینی و، له شی چه یوانه که کون ده کات، که وایه حوکمی تیره کانی دیکه ی

ههیه، وه ههر کاتیک راوچی له کاتی تیر هاوشتندا ناوی خودای لئی هینا، وه نه بئش گه بئشه سهر حه یوانه که سهری بیرئ گزشته که ی ههر حه لاله.

وه نه ماما نه وه ی که گوتیوانه نه هی کراوه له خواردنی گزشتی نه چیریک که به گولله «هَئْدَقَّة» کوژرابی وه، سهر نه برابیی وه نه وه نه چیره یان له ونه ی گزشتی گیانه به ری که له زیر لیداندا مردبئ «هَوَقُوْدَه» ژماردوه، نه بئ بزاین مه به ست لهو گولله تهنگی باروتی و گولله ی سوریی نه، به لکو مه به ست گولله به ک بووه که له گل دروستیان ده کردوه، وشکیان ده کرده وه، وه رو به رووی حه یوانی راوی نه یان هاوشت، نه م جزره گولله له گه ل گولله ی باروتی و سوریی فهرق و جیاوازیان ههیه.

نیسلام چۆن نه هی کرده له خواردنی گزشتی حه یوانیک که به گولله ی گلی کوژرابیت ههروه ها نه هیشی کرده له خواردنی گزشتی حه یوانیک که به بهرد و گزچان و نه وه جزره شتانه مردبئ.

له باره ی هزی نه م ره وانه بوونه وه پیغه مبه ر فهرموویه تی: «إِنَّا لَا تَصِدُّ صَيْدًا وَلَا تَنكَّاهُ عَدُوًّا لِّكَيْتَا تَكْفِرُ السَّنَّ وَتَنفَعُ الْعَيْنَ» واتا: نه وه گولله گیانه نه نه چیری بئ راو ده کری و نه دوشمنی بئ کوله وار ده کری، به لام به پیغه وانه وه دوور نه که ددانی که سئ بشکینی یا چاوی دۆستی کوئر بکا! ههروه ها گزشتی حه یوانیک که به شتیکی قورس یا هیزی گزچان و، نه وه جزره شتانه کوژرابی حه راهه مه گهر نه وه ی راوچی بگانه سهری وه حه یوانه که زیندوویی وه، سهری بیرئ. له حه دیسی هه دی کوپری حاتم دا هاتوه که گوتی: پرسیارم له پیغه مبه ر کرد و گوتم من به تیره کوله (مفراض) راو ده که م (حوکمی چی به)؟ پیغه مبه ر فهرمووی: «إِذَا رَسَّيْتُ بِالْمَغَارِضِ فَخَرَقْتُ فَكُلُّ وَإِنْ أَصَابَهُ بِعَرَضِهِ فَلَا تَأْكُلْ» واتا: نه گهر تیره کوله ت گره نه چهر تئ هه لچه قی و زاماری کرد نه وه بیخو، نه گیتا نه گهر له سهر باری پانی گرتی نه وه مه بخو.

دووهم: نه مبهیه، نه بئ راوچی له کاتی تیر گرتن له حه یوانی راوی ناوی خودا بئنی، وه پیغه وایانی زانیاری شهرنعت له م باره وه جیاوازیان بهی.

همو له سه رهوه ناه هینانی خودا له کاتی راو کردن و تیر هاونشتن دا کارنکی شهرهی و چاکه، له بهر شه فرموده ی که له پیشا له شهو له حله بهره گنر امانه وه، وه زور فرموده ی دیکه که له م باره وه هاتون. به لکو جیاوازیان لهوا ههیه که ناه هینانی خودا له و کاته دا مهرجی حه لال بوونی نه چیره که به، وه یا مهرج نه.

شهو شهو شههی و داوود زاهیری و زانایانی حه دیس (بسم الله) گوتن و ناوی خودا هینانان له و کاته دا به مهرجی حه لال بوونی نه چیره که زانیوه، پیشهوا نه حمه دی کوری حه نه لیش هه ره سه شه شهو له به. پیشهوا شهو حه نهفه، فرموده تی: شه گر له یادی بی ناوی خودا یشتن و به قستی ته رکی کات شه شه گزشتی شه نه چیره حه رامه، به لام شه گر له یادی شهو یشتکالی نه و نه چیره که حه لاله.

پشهوا شافعی وه تاقمی له (مالکته) فرموده یانه: هینانی ناوی خودا سونه ته شه گر راوچی به قستیش ناوی خودا نه هینی نه چیره که هه ره حه لاله.

(مهرجه گانی راو کردن به چه یوانی راوی)

راو کردن به هزی حه یوانه وه وه کوو: بازو شاهین و پلنگ و سه گی راوی، وه ونه ی نمانه که فیره راو ده کرن بهو مهرجانه ی خواره وه دروسته: یه که م: حه یوانه که فیره راو کرایی، وه نیشانه ی فیره راو بوونی شهو به به قسه ی خواره نه که ی بررا و بگه پته وه و به سستی وه نیشان له و باوه رده یی که هه رگیز له فرمانی خواره نه که ی ده رناچی.

دووه م: شهو به حه یوانه که که نه چیره که ی گرت هیچی لن نه خوا تا شه یکه به نته بهر ده سستی کابرای راوچی یا شه یی شه گات.

که واپرو شه گر لن خوارد شهو باقیه که یشتی بز خوی راگرتوه نه که بز خواره نه که ی وه شه گر نه چیره که مردینت گزشته که ی حه لال نه، له حه دیسی حه دی کوری حاته م دا هاتوه که پیغه بهر (ص) به شهوی

فهرموی: «إِذَا أَرَسَلْتَ مِلَاحَكَ الْمَلْعَنَةَ وَ ذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا فَكُلُّ بِهَا أَمْسَكَنَ عَلَيْكَ وَ إِنِ أَكَلِ الْكَلْبُ فَلَا تَأْكُلُ فَإِنَّ أَخَافُ أَنْ يَكُونَ بِهَا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ»
 وانا: هر کاتینک سه گه تالیم دراوه کانت بهردا گیانی نه چیره ناوی خودات لی هینا یخو له و نه چیره ی که سه گه کان هیچیان لی نه خواردوه (نه گهر راو چیه که به زیندویی پیا گه بشت نه بن سهری بهرئی، نه گینا گرته گهی له جینی سهر برینه که به تی و خواردنی حه لاله. نه وهنده هه به نه گهر به سه گ گیرابوو نه بنی جینگه ده می سه گه که گلاو بکری.)

به لام نه گهر سه گه که یا هر چه یوانیکی دیکه که فیره راو کراوه لی خوارد (وه راو چیش پیا نه گه بشت سهری بهرئی) نه وه مه یخو له بهر نه وه ی له م حاله دا مه ترسی نه وه مه یه بز خوی رای گرتینی نه ک بز تو

سینه م: نه بن راوچی کاتی چه یوانی راوی خوی بهردا گیانی نه چیره که ناوی خودا یینی، ینشتر له باره ی (بسم الله) گوتن و ناوی خودا هینانه وه باسمان کرد، نه ممه مه به ست و وستی بهرله لاکردن و بهردانی چه یوانی راوی به دوا ی نه چیردا یه کینکه له مهرجه کانی راو کردن، که وابوو نه گهر چه یوانه راویه که له خویه وه بزیشتن بن نه وه ی خاوه نه که ی بهری دایته گیانی نه چیرنک، وه نه چیری کوشت وه نه چیرکه له ژیر ده ستیا مرد به فهرموده ی شافعی و نه بوو نه ور و خاوهن بیران خواردنی گوشتی نه و نه چیره حه رابه، له بهر نه وه ی راوی بز خوی کرده و رای گرتوه به بنی نه وه ی راوچی نه وی بهردایته گیانی نه چیره که، وه راوچی له م ناوه دا هیچی نه کردوه و، به نه چیری نه و حه سنب ناکرئی، چونکه وه بهر حه دیسی ینشو ناکه و نت که له ینشا باسمان کرد وه نه وه ی نه گه یاند نه گهر چه یوانی راوی له لایه ن راو چیه وه بهر نه درننه نه چیر نه م حوکه می نه.

هه تا و نه وزاهی گوتوو یانه: نه گهر چه یوانی راوی فیره راو بووین، وه بز راو بروات و، نه چیر له ژیر ده ستیا بهرئی به لام لی نه خواردنی حه لاله.

(هاویه‌شی دوو چه یوانی راوی له راوکردندا)

هه رکات دوو چه یوانی راوی له راوکردندا هاویشیان کردو، نه چیرنکیان کوشت نهوه نه چیره که حالله بهو مهرجه ی هه دوو چه یوانه که له لایه نه خاوه نه گانیانه وه بهردارینته نه چیره که، به لام نه گهر به کینکیان خاونه که ی بهری داینه گیانی نه چیره که وه نهوی دیکه یان له خزوه که وتینته درای نه چیره که له حاله دا نهوه نه چیره که گرتوویانه و له ژنر دستیانا مردوه حه رام و ناره وایه چونکه ینغه مبه ر (حس) فرموی: «فَلَمَّا سَوَّيْتُ عَلَى كَلْبِكَ وَ لَمْ تَسْمَعْ عَلَى غَيْرِهِ وَ اَنَا: نهوه نیه تو له کاتی بهردانی سه گی راوی خوتا (بسم الله) ت کرده نهک له کاتی بهردانی چه یوانه که ی دیکه دا.

(پاو کردن به سه گی راوی جوله که و گاور)

هه ره وها راو کردن به سه گی تالیم دراو، وه باز و شاهین جوله که و گاور ره وایه. بهو مهرجه ی راوچیه که موسولمان بن، یانی نه گهر نه چیره که له ژنر دهستی چه یوانه راویه که دا مرد وه کوو چه یوانی سه بر راوی نهوان وایه و حالله.

(دوزینه وهی نه چیر به زیندوویه تی)

هه رکات راوچی نه چیره که ی به زیندوویی و نیوه گیانی دوزینه وه له حالیکه گه روو وه، قور قور اچکه ی پهرایی و ورکی درایی و رنخزله ی که وتینته بهریای به بن نهوه ی سه برینی پیوست بن حالله، به لام نه گهر نهواو زیندوویی نهوه واجیه سه ری بیرئی، وه به بن سه برین گزشته که ی حالله نیه.

(دوزینه وهی نه چیر له پاش پینکائی به گولله)

هه رکاتیک راوچی گولله نیکئی بز نه چیر خست و پینکائی له پاشان له بهر جاوی وون بوو، له دوایدا دوزینه وه به لام مردبوو. به سنی مهرج گزشتی

نهو نه چیره حه لاله.

یه کهم: له باش پیکانی گولله که به هزی له کینو که و تنه خواره وه، وه یا که و تنه ناو ئار نه مردینت، چونکه لهم حاله دا رنی تیده چن که به هزی که و تنه خواره وه له کینو یا خنکان له ئاودا مردین نه ک به هزی گولله وه. بوخاری و موسلم له هدی کوری حاتم گیراویانه ته وه که وتی: پیغه مبر (ص) فرموی: «إِذَا زَعَمْتَ بِسَهْمِكَ فَأَذْكُرَاهُ. فَإِنْ وَجَدْتَهُ قَدْ قُتِلَ فَكُلْ إِلَّا أَنْ تَجِدَهُ قَدْ وَقَعَ فِي مَاءٍ فَإِنَّكَ لَا تَنْزِي الْمَاءُ قَتْلَهُ أَوْ سَهْمَكَ». واتا: کاتی گولله ت بۆ نه چیر هاونشت و تیرت تن گرت ناوی خودای لئ بینه، لهم حاله دا نه گهر نه چیره که ت به مردویی دینه وه له گزشته که ی بخزمه گهر نه وه ی که و تینه ناو ئار، وه له ناو ئاودا بیدوزته وه لهم حاله دا حه لال نیه گزشته که ی بخزی له بهر نه وه ی تو نازانی له ناو ئاره که دا خنکاو یه به گولله که ی تو مردوه.

دووهم: دل نیایی که نه چیره که به گولله ی نهو مردوه، وه شۆینه واری گولله ی یه کینکی دیکه، یا حه یوانی راوی که سیک دیکه ی پنه دبار نه بی، له بهر نه وه ی هدی کوری حاتم گوتی: گوتم: نه ی پیغه مبری خودا، کاتی وا نه بی گولله ده گرمه نه چیره، بۆ به یانی نه چیره که نه دوزمه وه که هینشا گولله که ی خزمی پنه یه، لهم حاله دا چی بکه م؟ پیغه مبر فرموی: «إِذَا عَلِمْتَ أَنَّ سَهْمَكَ قَتْلَهُ وَ لَمْ تَرَ فِيهِ أَثَرَ سَهْمِكَ فَكُلْ». واتا: کاتی که بۆت ده رکوت که تیره که ی تو کوشتو یه تی، وه شۆینی گیانله بهری درنده ی پنه دبار نه بوو، نه وه ییخو حه لاله.

وه له فرموده ییک دیکه دا که ئیمامی بوخاری ربوا یه تی کردووه: پر سارکرا له پیغه مبر (ص): که سنی ته قه له نه چیری ده کا و شۆینی هه ل ده گری و له باش دوو سنی دوز به مردوی ده ی دوزته وه، که هینشا تیره که ی نه وی پنه یه لهم حاله دا چی بکا؟ فرموی: نه گهر یه وی نه توانی لی بخوا = «هَأَكُلُ مِنْ شَاةٍ».

سینه م: نایی نه چیره که خراب بووی وه بۆگه نی کردین، له بهر نه وه ی لهم

حاله دا پیسهو، دل بیزی لنی نه کاتوهه، وه زهره و زیانی هه به. نه بر
 نه هله بهی خشنی (خ) گوتی: پرسیار کرا له پیغه مبر (ص) نه گهر که سنی له
 باش سنی رۆژ نه چیری خوی دۆزیه وه چی بکا، فهرمووی: «إِذَا زَعَمْتَ
 بِسَهْبِكَ فَنَابَ فَلَا تَهْ أُنْهَامَ وَ أَدْرَكْتُ قَلْلَهُ خَالَمَ يَمُنْ» واتا: کاتنی تیرت گرتنه
 نه چیره که سنی رۆژ لی گهرایت له پاشا دۆزیته وه (قا سنی رۆژ وون بیرو)،
 نه گهر بۆ گه نی نه کردبوو بیخۆ.

(به هوی ئهم شتانهی خواره وه نه چیر ده بیته مالی راوچی)

یه که م: به وهی، به دهستی خوی نه چیرنک بگرت ده بیته مالی ئه، بهو
 مهرجهی مالی که سینیکی دیکه نه بن، بهو شیوه که رهنگیان کردنی یا بالیان
 قرتاندنی بۆ ئه وهی هه له نه فرنی، یا هه له یان کرد بیته گهردن یا گونی ئه
 گیانداره.

دووه م: وه به وهی که نه چیرنک بریندار کات، به جورنکی وه ها ئه
 گیانداره بهو زام و برینه بمریت ئه بن به مالی ئه.

سینه م: به وهی که زه وین گیری کات یا بالی بشکینی وه له را کردن یا
 هه له فرنی بخت.

چواره م: به وهی داوولی بدات وه گیانداره که بیته داوه که وه، یا ته له بیته وه،
 یا توژدانی وه نه چیره که بگرت.

پینجه م: به وهی گیانداره که بکات به ته نگه به ریکدا که رنی هه لاتنی
 نه نیت، یا پیکا به مالیکا، به لام نه گهر رنی ده چوونی بیت نابنی به مالی
 ئه، وه ههر که سینیکی دیکه ییگرت نه بیته مالی ئه.

نه گهر دوو که س پیکه وه نه چیرنکیان زامار کرد، نه گهر دوو هه مین
 که س نه چیره که ی کوشتیوو، وه یا زه وین گیری کردبوو نه ک هه وه لین
 که سیان، ئه وه نه چیره که نه بیته مالی دوو هه م که س، به لام هاتوو هه وه لین
 که س هه یوانه که ی کوشت یا زه وین گیری کرد ئه وه مالی ئه م.

(پایه و مهرجه گانی راوکردن به کورتی)

پایه گانی راوکردن چوارن:

۱- راوچی، ۲- نه چیر، ۳- نامرازی راو، ۴- کوشتنی نه چیر،
پایه ی یه که م: راوچی نه بین، الف: موسولمان یا کیشایی بین.

ب: نه هلی تمیز بین.

ج: چاوساخ بین.

د: له تیحرام وه یا له حهره مدا نه بین.

پایه ی دووهم: نه چیره، الف: نه بین گوشتنی بخوری و حه لال بین.

ب: نه چیره که زیندو بین. ج: نه چیره که وه حشی (کیتی) بین.

پایه ی سینه م: نامرازی راوکردن که چمن جزیره:

الف - ده ست، داو، تۆر، ته له، که مین، چال، دهرمانی بین هوش که ر.

که له هه مرو نه مانه دا سه ریرین پیتوسته.

ب - چه کی ده ستی وه کوو: شمشیر، کارد، خه نجه ر، چه قز، داس، وه باقی

توک تیزه کان.

ج - چه ک و نمو نه سله حه ی که نه یگر نه نه چیر، وه کوو: تیر په یکاندار، وه

تیره کۆله (یغراحن).

د - نه نواع چه ک و ته قه مهنی بارووتی وه کوو: تهننگ، ده مانچه به گولله ی

مسی یا وه رشه وی...

پایه ی چواره م: کوشتنی نه چیر، که نه ورش چمن مهرجی هه یه.

الف - نامانجی راوکردن و پینکانی نه چیر.

ب - هینانی ناری خودا له کاتی تیر خستندا.

وه یا حه یوانه که به رمللا نه کا و به ری نه داته گیانی نه چیر ناوی خودا

بینی.

بهشی دووهم، حه یوان سهریرین (ذئایخ)

پایه کانی حه یوان سهریرین

حه یوان سهریرین چوار پایهی هه یه: ۱- حه یوان سهریر (ذئایخ) ۲-
حه یوانه سهر براره که (ذئایخه) ۳- شمارزی سهریرین (آلات فئیح) ۴-
سهریرین (ذئایخ)

پایهی یه که م - حه یوان سهریر (ذئایخ)

ئو که سه س حه یوانه که سهر ئه برئی، ئه بئی ئه م هه رجانه ی خواره وه ی
تیا بئی. یه که م: موسولمان بئی، یا له و (کابی) یانه بئی که ئن لی خواستیان
حه لاله وه ک جوله که و گاور به و هه رجهی له (ئهی ئه سرائیل) بئی، یانی له
بنزه تا ههر له سهر ئه و دینه بووئین، جوله که کان له پیش پیغه به ربی
حه زه رت (عیسی) له سهر دینی خویان بووئین، وه گاوره کان له پیش
پیغه به ربی حه زه رت موحه مه د (ص) دا ههر له سهر دینی گاور ی
بووئین. خودا له قورئاندا فه رموویه تی: «وَ طَعَامُ الذَّهْنِ اَوْثَرُ الْكِتَابِ جِلُّ
لَكُمْ وَ طَعَامُكُمْ جِلُّ لَهم» واتا: وه خواره مه نی ئه و کافزانه که وه ختی خزی
کییان پندراوه حه لاله بۆ ئیوه، گوشت بئی یا هه یری گوشت، به م هه رجه
سابت بووین که ئه هلی کیتابن. وه خواره مه نی ئیوه یش - ئه ی
موسولمانه کان - حه لاله بۆ ئه وان.

هاله که وه ره کان فه رموویه نه جوله که و گاور ی ئه م زه مانه ئه و
شه رتانه یان تیا به و خواره نی گوشتی سهریراوی ده ستی ئه وان حه لال نه.
که واته هه رانه خواره نی گوشتی حه یوانی که بت به رست و حه یوان
به رست و ناگر به رست و که سیک ی له دین هه لکه راو سهریان به ربی.

(گوشتی حه یوانیک که زه رتوشتی و ستاره به رست سهریان به ربی)

زاناکان له باره ی گوشتی حه یوانیک که زه رتوشتی سهری به ربی

ناکوزکیان ههیه، زۆریه ی زاناکان فەرموویانه: هه‌رامه له به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌جوس (مُشْرِک) شه‌ریک بز خودا دانه‌رن، وه‌ بازئی له‌ زاناکان فەرموویانه، هه‌لاله‌.

وه‌ پهنه‌مه‌ر (ص) فەرموویه‌تی: «شُوا بِهِمْ شُئًا أَهْلُ الْكِتَابِ».

واتا: له‌ گه‌ل مه‌جوس و ه‌کوو ئه‌ه‌لی کیتاب ره‌فتار بکه‌ن.

وه‌ (ابن حزم ظاهری) له‌ کتیی (المحلی) دا فەرموویه‌تی: زه‌رتوشی ئه‌ه‌لی کیتابن وه‌ له‌ ته‌واری بابته‌کاندا وه‌کوو کیتابی له‌ گه‌لیاندا ره‌فتار نه‌کری (المحلی ج ۷ ص ۲۵۶)

به‌خدا دی له‌ کتیی (الْفَرْقُ بَيْنَ الْفِرَقِ) دا به‌ ئاشکرای و ته‌وویه‌تی: مه‌جوسی به‌ پهنه‌مه‌ری زه‌رتوشت ئیمانیا ن بووه، وه‌ بازئی له‌ زانایانی ئیسلامی ئیمروژ وه‌کوو (مولانا ابو الکلام آزاد) پشتیوانیا ن له‌م قه‌ کردووه‌.

خودا له‌ قورئاندا فەرموویه‌تی: «إِنَّ الَّذِينَ أُتُوا وَ الَّذِينَ هَادُوا وَ الصَّابِئِينَ وَ النَّصَارَى وَ الْيَهُودَ إِنَّ اللَّهَ يَلْبِسُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ» واتا: به‌ راستی که‌سانی که‌ باوه‌ریان هه‌نا به‌وه‌ی خوا ناردویه‌ته‌ خواره‌وه‌ بز سه‌ر (مُحَمَّدٌ) - ص - وه‌ ئه‌وانه‌ی که‌ جوله‌که‌ن، وه‌ ئه‌ستیره‌ په‌رسته‌کان وه‌ نه‌سرایه‌کان که‌ ئیستا هه‌ی‌یان ئه‌وترئی گاور، وه‌ مه‌جوسی یه‌کان که‌ دوو خوا به‌ریار نه‌ده‌ن: خوا ی پروناکی و، خوا ی تاریکی، وه‌ ئه‌وانه‌ که‌ هاره‌شیان بز خوا ره‌وا داوه، واته‌ بت په‌رسته‌کان، به‌ راستی ئه‌م شه‌ش تاقمه‌ له‌ رۆژی دوایدا خوا حوکم و به‌ریار نه‌دا له‌ ئیواناندا، جیاوازی ئه‌خاته‌ ئیوانیا ن به‌ ده‌رخستن و، سه‌ر خستی ئه‌وانه‌ی له‌ سه‌ر حه‌قن و، رینگای راستیا ن گرتووه‌ به‌ سه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌ له‌م جیهانه‌دا به‌تال و، شتی په‌روو بوچ و، رینگای چه‌رتیا ن داوه‌ته‌ به‌ر، چونکه‌ بێ گومان خوا ئاگاداره‌ به‌ سه‌ر هه‌موو شتی‌کا، وه‌ شایه‌ت و، چه‌او‌دیره‌ له‌ سه‌ر هه‌مووشتی،

خواه‌نی (تفسیری نمونه) له‌ به‌رگی چوارده‌ لاپه‌ره‌ی ۲۲ دا، ده‌لی:

بن عوف: گوتی: شاهیدی نه ده م من خۆم له زبانی پنیغه بهرم بیست که نه بهرموو «شُوا بِهِمْ شُئًا أَهْلُ الْكِتَابِ». کورپی (عبدالبر) فهرمو به تی مه به سستی ته نیا «سه رانه» بووه.

وه له م فهرمووده دا به لگه به کپی رۆشن هه به له سه ره نه وه ی مه جو سی نه هلی کتاب نین. نه م (هه پشپن)، نه لئین: هۆزیککی خوا به رست و به گانه به رستن، به لام به کار تیکردن (تأثیر) ی نه سستیره کان له هاله مدا باوه ریان هه به. وه به بازئی له پنیغه به رانیان ئیمانیان هه به، به نه زه ری ئیمانی نه بوو حه نیه نه وانیش نه هلی کتابین. (الحلال و الحرام دکتر یوسف قرضاوی) دووه م: نه وه به نه که سه که حه یوانه که سه ره نه برئی نه هلی ته مییز وه سه ره هۆش بین، یانی بزانی چ ده کات وه بزانی حه یوانه که چۆن سه ره نه بریت، بز حه یوان سه ریر (ذایح) نه م ته رتیه ی خواره وه له بهر چاو بگیری نت چاکه.

۱- نه گهر پیاو بییت، پیاوی موسولمانی ژیر ۲- ژنی موسولمانی ژیر ۳- مندالی موسولمانی ژیر ۴- نه هلی کتاب ژن یا پیاو ۵- کۆزیر ۶- سه ره خۆش و شیت نه گهر ده رک و هوشیان بییت.

نه مانه ی خواره وه یش نه توان حه یوان سه ره بپرن وه سه ره برپاوی ده سستی نه وان هه لاله.

۱- به نه ده ۲- خراپه کار (فاسق) ۳- له ش پس ۴- ژنی که له بن نوژی دا بی (خائض) ۵- ژنی که له خۆنی پاش مندال بوون و زسانیدا بی (نفاس) ۶- لال که به ئیشه ته بگات.

نه گهر شیت و سه ره خۆش و مندال که نه هلی ته مییز نه بییت به ته واوی نه زانن که چ ده که ن سه ره برپاوی نه وان هه رانه، به لام نه گهر هوشیان بین و بزانی چ ده که ن نه وه سه ره برپاوی نه وان حه رام نیه. به لکۆو هه ره وه کۆو سه ره برپاوی کۆزیر که راهه تی هه به.

پایه ی دووه م: حه یوانه سه ره برپاوه که (ذَهَبَتْ)

پایه ی دووه م: حه یوانه سه ره برپاوه که نه م یش دوو مه رجی هه به:

یه که م: نه مه یه، حه یوانه که گزشتی بخوری وه نیازی به سه برین بیی له م باره وه چاودتری نه مهانی خواره وه نه بنی بکری:

۱- حه یوانه که خزی، که وایه سه برینی خه بری حه یوانه که مانای نه. له م باره وه خوری و موی حه یوانی زیندوو یا سه بریاو به دهستی موسولمان، نه گهر به هزی مه جوسی یه وه که ندرابن پاکه وه نه و حه یوانه به هزی نه وه وه حه رام نابن.

۲- حه یوانه که حه لال بن، که واته سه برینی که و هینتر له گهل تزیه که یاندا ففرق و جیاوازی نه، یانی با سه ریش برابن هه ده لین که ره تزیو.

۳- نیازی به سه برین بیی، که واته ماسی و کولله سه برینان نابن. دو وه م: نه مه یه، حه یوانه که له کاتی سه برینیا گیانی تیابن. جانه گهر حه یوانه که نه خۆش بوو هه نه وه نده پیرسته که گیانی تیابن، وه نیانه که ی نه وه یه هه ناسه بدات (خِئَاةٌ مُّسْتَفْرِئَةٌ) إِهَانَةُ الطَّالِبِينَ ج ۲ ص ۲۴۷. نه گهر ساخیش بوو نه بن گیانکی جی گرتوو (خِئَاةٌ مُّسْتَفْرِئَةٌ) ی تیابن که نیانه که ی نه وه یه جهم و جول و په له په لیکه به هیزی بیی، یا خوونی با زره قه به ستن، یا له کاتی سه برینیا ده نگ له قورگیه وه بیت و خوینه که ی به عاده تی بیت و بروات.

نه گهر حه یوانه که به هزی نه خۆشی یا برسیه تی که وته حاله تی گیان ده رجوون له و کاته دا، یانی له کاتی ده رجوونی گیانیدا (خِئَاةٌ) یا حَرَكَةٌ مَزْبُوحٌ که بیستن و دیتنی نامین و جهم و جول له ده سه لانا نابن، وه گیایه کی زه هراوی و کو شنده ی نه خوار دین که بوو بیت هزی له ناو چوونی، سه ریان بری، هه چهن جهم و جول که م بن یا خوینه که ی که م باز ره قه به ستن حه لاله. (اعانه ج ۲ ص ۲۴۷ - الفقه الاسلامی ج ۳ ص ۶۷۲)

به لاه نه گهر حه یوانه که به هزی گیایه کی زه هراوی و زیان ده نه خۆش که ووت که مانی نه ستم بن و بگاته دوا هه ناسه به قه ولی زور له زانا کان حه لال نه، و باز نیکیان فه رمو یانه له م حاله ته دا نه بن گیانکی جی گرتوو

(حَبَاةٌ مُشَكَّرَةٌ) ی له هه وه لئی سه ر پرینه که دا تیابن (القطعة الاسلامیة ج ۳ ص ۶۷۲-
إغاثة الطالبین ج ۲ ص ۳۴۸)

(بزانن) به قه ولی زور له زاناکان، یه کینک له و دور نیشانانه که بز گیانی
جنی گرتوو به یان کرا که بریتی بوون له جسم و جولی به هیز، وه بازرقه
به سستی خزینه که بز دلنیا بوون له زیندوو بوونی حه یوانه که کافیه، وه نه بن
جسم و جول و حه ره که ی حه یوانه که له دوا ی سه ر پرینه که بنی نه ک جسم و
جولی پیش سه رپرین. (هه ره نه و سه ر چاوانه ی رابردوو، وه هه مان لاپه ره)

پایه ی سینه م، نامرازی سه رپرین:

به هه ر شتیکی تیژ حه یوانه که سه رپریری دروسته، خه بری نینۆک و
ددان، خوی خه قه بئی یا داس یا که ره متوو یا کارد یا شمشیر یا خه نه جه ر یا
پارچه شوشه به ک یا به ردینکی تیژ یا قامیش و شتی وا.

پیغه مبه ر (ص) فرموویه تی: «مَا أَنْهَرَ الدَّمَ وَ ذَكَرَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكَلَّهْهُ إِلَّا
مِنْ بَيْنٍ وَ ظُلْفٍ. أَمَّا السِّنُّ فَتَقَطَّمْ وَ أَمَّا الظُّفْرُ فَذَيِّ الْحَشَةِ» واتا: هه رچی نیچه
به خوین بکا و له کاتی سه رپرین دا خزینه که بازرقه به به سستی، وه ناوی
خودای لئی برئی، یخۆن، به مه رچی نه و شته ددان و نینۆک نه بن پشست
بلیم که له به ر چی دروست نییه شت به ددان و نینۆک سه ر برئی
چونکه ددان تیسکه و تیسکیش کۆله و تیژ نیه و به زوری مرداری ده کانه وه
نینۆکیش چه قوی حه به شه یی یه کانه. به په وایه تی رافیمی کورپی خه دیج
(تاج)

مه رچی نامرازی سه ر پرین نه وه به تیژ بن، یانی به تیژی خۆی
حه یوانه که سه ر برئی نه ک به هیزی ده ست یا به هۆی شتیکی قورسه وه
ملی حه یوانه که به ریتنن، به کورتی نه گه ر که سینگ به هیزی تیشوو
حه یوانیکی سه ر هه لکه ند یان به مشار ملی بریه وه نه وه نه و گیانداره
مرداره وه بوو و، حه راهه.

پایه‌ی چواره‌م، «ذبیح» یانی سهربرین.

«تذکیر» یانی حلال کردنی گزشتی گیانداران، که به دوو شیوه دیته جی:

۱- سهربرین ۲- زامار کردن، سهربرین بز هیوانیکه که له بهر ده ستابی و سهربرینی ئاسان بی. «سهربرین» بریتی به له برینی هه موو قورقورچاچکه‌ی هیوانه که که هه ناسه‌ی پیادیت و نه چنی، وه هه موو سورنچکه‌ی که ئار و خواره‌مه‌نی پیادیت و نه چنی. نه‌گهر یه کیک له‌م دوو شوینه به ته‌واوی نه‌بررا، هیوانه که مردار بوته‌وه. به‌لنی هه‌ندئ له عالمانی دین فەرمانه‌وه ئه‌و گرتی خه‌ره‌ش که له نزیک‌ی بنی زمانه‌وه‌یه به‌شیکه له قورقورچاچکه و نه‌گهر هیوان له‌ویايشا سهر ببرئی هه‌ر دروسته وه‌ک له (تحفه) دا به‌یان کراوه. (شهرمه‌نی ئیسلام ج ۱ ص ۲۹۶)

(بێزانسن) برینی ته‌واوی قورقورچاچکه و سورنچکه‌ی هیوان و گیانداره که پیوسته، نه‌گهر شتی له‌و دوو شوینه به‌یئینه‌وه و، نه‌برابینی گزشتی ئه‌و هیوانه حلال نه، وه ئه‌بن نیوه‌ی ئه‌و گرتی خه‌ره‌ش که له نزیک‌ی بنی زمانه‌وه‌یه، یان ته‌واوی یان لای که‌می ئالقه‌یه‌کی بکه‌وته لای سه‌ری هیوانه سهر به‌راوه‌که‌وه، نه‌گهر وانه‌بن، وانا: ئه‌و گرتی خه‌ره به ته‌واوی بکه‌وته لای لاشه‌ی هیوانه که گزشته‌که‌ی حه‌رامه، چونکه به‌وه نالین سهربرین به‌لکو نه‌یته‌هوی له‌ ئار چوون و مردار کردنه‌وه‌ی هیوانه‌که. (باجوری ج ۲ ص ۲۹۱ به‌گێژاندنه‌وه‌ی سه‌هیل السائل ج ۲ ص ۸)

هه‌رجی دووه‌می سهربرین، ئه‌مه‌یه هیوان سهربره‌که ئامانج و نییه‌تی هیوان سهربرینی بێ، که‌واته، نه‌گهر چه‌قۆ، یان هه‌ر شتیکی تیز له‌ده‌س ئینسان به‌ره‌و بێته‌وه و، بدات له‌ ملی هیوانیک و سه‌ری ببرئی یان چه‌قویه‌کی تیز به‌بنی نییه‌تی پێکانی هیوانه‌که به‌هه‌یه‌ت توور بدات و، له‌ ئاکاو بدات له‌ ملی هیوانیک و سه‌ری ببرئی یان شتیکی تیز به‌ده‌سته‌وه‌ بێ وه‌ هیوانیک ملی تن بساتوت و ملی ببرئی وانا: قورقورچاچکه و سورنچکه‌ی ببرئی، یان هیوانیکی راوی له‌ ده‌ستی ده‌رچنی و له‌ خۆیه‌وه

نەچیرنک بگرئ، یان بۆ تاقی کردنەو گوللە یە ک بۆ نیشا نە بخات وە
 حەیانیک بکوژی لە تەواوی ئەم حالاندا چرنکە قەصدی کارە کە، یان
 ینکانی حەیانە کە ی نەبوو ئەو حەیانە مردارە وە بوو و، حەرامە. (مفتی
 محمەدی مردوخ ج ۱ ص ۱۱۸ و مفتی المحتاج ج ۱ ص ۲۷۶)

ئەگەر حەیانیک بە تەواوی سەر بپرئ، واتا: قورقورچکە و
 سوورنچکە قەطع بکری لە پاشان دەستی لێ هەلبگریت و، حەیانە کە
 هەستی کەمینک بروت و پابکات لە دوایدا بکەوێت و بمرئ، گۆشتی
 حەلālە.

دروستە سەر برینی حەیانیک کە گورگ سکی درپین، هەر چەند
 رینخۆلەشی دەر هاتینی و لەوانە بێ لە پاش چەند دەقیقە یەکی تر بمرئ.
 دروستە لە کاتی سەر برینا چەقۆ لە سەر ملی حەیانە کە لایەت و گورج
 بێخەتەوە سەری، بەلام ئەگەر دەستی لە سەر برین هەلگرت تا حەیانە کە
 سارد بوو، ئەو جا چەقۆ کە ی نایەوە ملی و قورگی بری، ئەو حەرامە.

ئەگەر حەیان سەر بە تێخیکی کول بەشی لە قورقورچکە و
 سوورنچکە حەیانە کە ی بری، وە بە بێ ئەو ی دەس لە سەر گەرووی
 لا بات کە سبکی دیکە بە تێخیکی تیز باقی قورقورچکە و سوورنچکە
 حەیانە کە بری، ئەو ئەو حەیانە سەر براوە گۆشتی حەلālە، بێ جیاوازیە
 کە لە کاتی سەر برینی شەخسی دووم داگیانی جێ گرتوو (حیاء
 مُسْتَقَرَّة) ی بێ یان نە بێ.

(بزائن) لە نووسراوی زانا شەرع زانە کاندایاسی سنی جۆر «حیاء»
 کراوە:

۱- (حیاء مُسْتَقَرَّة) یانی زیان، وە گیان لە بەرا بوون بە گیانیکی جێ گرتوو، وە
 هەمیشە بێ بە جۆرنکی وەها ئەو گیاندارە بێینی و بیسنی و دەنگی بێی و،
 جەم جوولی تێخیاری بیت نە ک جەم جوولی ناچاری.

۲- (حیاء مُسْتَقَرَّة) زیندوو بوونیکە دەوام دینی تا دەرچوونی گیان لە بە دەن.

۳- (حَرَكَةُ يَا غَيْشُ عَذْبُوْح) زیندوو بوونیکە بێینی و دەنگ و جەم جوولی

ئەختیارى نامىنى بە لىكو بىنىن و دەنگ و جەم و جەوڵىكى ناچارى ئەبن.
 وە هەندىك لە زانایان بەم جۆرە جیاوازی یان خستەوتە نىوان ئەم سەن
 جۆرە ژيانەو:

۱- (خەنە شەخەرە) ئەو یە ئەگەر حەیانە کە بە حالى خۆى یەلێتەو یە ک دوو
 رۆژىک بىنێتەو.

۲- (خەنە شەخەرە) ئەو یە دەوامى بىن تا کۆتایى ئاکام (أجل).

۳- (خەنە شەخەرە) ئەو یە ئەگەر حەیانە کە بە حالى خۆى یەلێتەو دەس بە
 جەن بمرى. (إغنة الطالبین ج ۲ ص ۲۴۳)

هەر وە کوو بە یان کرا سەرپەڕین بە بېرنى تەواوى قورقورچەکە و
 سوورنچەکەى حەیانە کە تەواو دەبن بە لام بېرنى «وَدَجَّيْن» دوو رەگى
 دەورو بەرى ملى حەیانە کە یەش بۆ ئەو ی زوو گىانى دەرچىت سرتەتە،
 ئىتر نابى بە بېرنى مۆخ و شکاندننى ئىسقانى ملى حەیانە کە و،
 جیاگردەو ی سەرى لە لاشەى حەیانى بى زمان ئازار بەدەى بە لىکوو
 چاک وایە لە پاش بېرنى قورقورچەکە و سوورنچەکە و «وَدَجَّيْن» ئارام بگرى
 هەتا حەیانە کە گىانى دەرچىت ئەنجا مۆخى بېرنى و بە کارى دیکەو
 خەرنک بىت. (هاليات صالحات ج ۲ ص ۲۲۱ مەمۇستا پەهە)

ئەگەر حەیانىک زامار بوو یان شەخەرە کەوت بە سەریا یان مال
 رەوخوا بە سەریا وە گىانى جەن گرتوو (خەنە شەخەرە) تیا بوو، کە نیشانە کەى
 ئەو یە بىنى و بىسن و جەم و جەوڵى ئەختیارى بىنى و خەرنى بازرقە
 بیهستى، وە زوو سەرى بېرى، ئەو ئەو حەیانە حەلە، باوایش بزانیت
 ئەگەر سەرى نەبێ لە پاش تەوێ سەردار ئەینەو، ئەگەر گىانى جەن
 گرتوو تیا نەبوو، یان گىانى جەن گرتوو تیا بوو بە لام سەرى نەبێ ئەو
 حەرامە. (إغنة الطالبین ج ۲ ص ۲۴۷)

هەر لەو بارەى سەرەو ئەگەر حەیانىک مال رەوخوا بە سەریا، یان
 کەوتە نێو چالیکەو، وە نەیدەتوانى سەرى بېرنى، تەواوى لەشى ئەو
 حەیانە شەرنى سەرپەرنە، ئەتوانى بە هۆى شەنکى تیزەو وە کوو سەن

یان شمشیر وه ههر شبنکی ناوه ها برینکی کارکر لهو حیوانه به دی بینی
که بینه هژی گیان دهرجرونی بهو مهرجهی حیوانه که گیانی جنی گرتووی
تیایی. (باقیات صالحات ماموستا په یعی)

(سوننه ته کانی حیوان سربین)

گرنگترین سوننه ته کانی حیوان سربین نهوانه ی خواره وهن:

- ۱- نهو که سهی حیوانه که سهر نه بری پروو بکاته قیبله.
- ۲- حیوانه که پروو به قیبله به سهر لای چه پدا پراکیشری.
- ۳- پنی راستی حیوانه که بهر له لاکری.
- ۴- دهست (ههر دوو دهست) و پای چه پی حیوانه که بیه ستری.
- ۵- برینی ره گی ملی حیوانه که «وَدَجِن» وه کوو له پینشا باسماں کرد
سوننه ته بۆ نهوی حیوانه که زوو گیانی دهرچیت.
- ۶- ههروه ها سوننه ته نهو که سه که حیوانه که سهر نه بری چه فو یا
کیره دهی تیز بکات و پشانای حیوانه که ی نه دات، له م باره وه پیغه مبر
(ص) فەرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَخْبِرُوا
الْثِقَلَةَ وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَخْبِرُوا الْأُنْثَى. وَالْهَيْدُ أَحَدُكُمْ شَفَرْتُهُ. فَلْيَبْرَحْ ذَهَابَتُهُ».
موسلم له شه دداد کوری نهو سه وه گنراویانه ته وه، واتا: خوی - عز و جل -
له سهر کوولی شتیک تیحسانی فهرز کردوه دهر حهقی بکری. که ئینساتان
[به وه جهی شهرمی] کوشت چاکی بکوژن، به هه ذاب مه یکوژن. که
حیواناتان سهر بری جوانی سهربین نه ذیه تی مه دهن کیره که تان تیژ
بکه. نهوی سهری نه برن په حهقی بکه نه نه ذیه تی سهری مه برن.
- ۷- ههروه ها سوننه ته له کانی سهربینا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بکا.
- ۸- نه گهر و شتری سهر بری له خوار قور قوراچکه به وه چه قوی لی بئی. بۆ
گاوه روو بزیش له سهر قور قوراچکه یان دایینی. به لی باش وایه که میتک به
لای لاشه که یانه وه بئی بۆ نه وه که باش سهر بیرین. خودا فەرموویه تی:
«فَادْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا ضَوَاغًا». سورهی حج / ۳۶

واتا: ھەواتە ناوی خودا بەرن لە سەریان لە کاتیگە ئامادە کراون بۆ سەربەری بەم ڕەنگە وەستان بە پێوە، دەست و، قاچیان ڕیز کردو، وە یا لە سەری پەل وەستان و دەستی راستیان بە سەراوەتەو، ئەو ش بە گۆرەیی باوی سەربەری و شتر.

ھەر وەھا بۆ مەشک و پەلەو، سوننەتە زمانیان دەریکشی و بیخاتە بەر دەنووکیان بۆ ئەوێ زمانیان نەگەڕێتەو دواو و قورقورچاکیان دانە پەڕی، کە ئەو ش ئەبێ بە ھۆی مردار بوونەو، یان.

فەلسەفە و سوود و قازانجی سەربەری شەری، وە ناوی خودا ھێنان لە کاتی سەربەریندا

تا ئەو شوننەیی کە بۆ ئیمە دەر ئەکەوێ سوود و قازانجی سەربەری شەری ئەمە: کە ھەبوانە کە لە کورت ترین کاتدا گیانی دەر ئەچیت، وە بە بێ ئەزەبەت و ئازار بە زووترین کات ئاسوودە ئەبێ، وە ھەر لە بەر ئەمە ئەبێ ئامرازێ سەربەری تیز بێ، ھەتا زووتر کاری خۆی بکا، وە مەرجی دیکە ئەو ئەبێ سەربەری کە لە سەری قورقورچاکی و سوورنچە و قوروی ھەبوانە کەبێ، چونکە بێری ئەو شوننە ئەبێ ھۆی دەرجوونی گیانی ھەبوانە کە بە زووترین و سووکترین شێو.

وە سوود و قازانجی ھێنانی ناوی خودا لە کاتی سەربەری ئەمە: لە لایە کەو، وە ناوی خودا ھێنان بەر بەرە کانی و بەر ھەلستیکە لە گەل ئەو باسا ناھەزانەیی بۆت پەرستەکان لە زەمانی نەفامیدا ئەیانکرد، کە ئەویش ئەو بوو ئە کاتی سەربەریندا بە دەنگی بەرز ناوی بۆتە کانیان ئەھینا، کەوا بە لە حالیکدا بۆت پەرستەکان لە کاتی سەربەریندا ناوی بۆتە ھێچ و پووجە کانیان بینن، مۆسولمانان چ جۆر ناوی خۆدای گەورە ئەھین.

لە لایەکی دیکەیشەو، باقی ھەبوانەکان لەوێدا کە دروس کراوی خۆدان و، مەو جودیکی زیندوون و، ھەقی ژیاکان ھەبە و، لەم روومەو، لە گەل ئێساندا ھاوێشەن شەکی و گومانیک نە، کە وابوو ئێسان بە بێ ئیزنی

خودا وه فهرمانی ئهو ناتوانی به سهر ئهو گیانله به رانه دا زال بئ، وه حه قی گیان کیشان و له بهین بردنی ژمانی ئهوان به خوی بدات.

وه ئه مه تهنیا و بست و ئیراده ی خودایه که تهواو ئهوانه ی له پرووی زه وینا دروستی کردوه به بزنه ی سرود و قازانجی ئینسانه وه به، له بهر ئه مه بردنی ناوی خودا له کاتی سهربریندا ههر ئهو ئیزن وه رگردنه به له خودا که ناوبرا.

وه کوو ئه مه وایه که ئینسان بلیت: من ئهم کاره له خزمه وه، وه به هوی دهس درئی و زوړو ستم لهم چه یوانه، وه یا به هوی بئ دهسه لانی ئهو چه یوانه ئهم کاره ناکهم، وه ئهم چه یوانه سهر نابرم، به لکرو به ناوی خودا و به ئیزن و فهرمانی ئهو ئهم چه یوانه سهر ئه برم یا نه چیر نه گرم، وه به ناوی ئهو گزشتی ئهم چه یوانه نه خۆم. (الحلال و الحرام دکتر یوسف قرضاوی)

(چه یوان سهریرین له قهساو خانه کانی ئیمروژیدا)

به کار بردنی ئهو شتانه ی که خۆ به دهسته وه دانی چه یوانه که لاواز ده کهن وه کوو ده رمانی بئ ههست که له پیش سهربریندا به و مه رجه ی نهینه هوی له ئیو چوونی چه یوانه که دروسته.

به لام ئه گهر به شتی قورس بدهن به سهریدا و بئ هوشی کهن، یان به هوی ئامرازی کاره بابی له کاری خه ن چه رامه، چونکه ئه به هوی ئازار و جهز به ی چه یوانه که، ههر چه ن ئه گهر ئهو چه یوانه که ناوبرا گیانی جئ گرتووی تیابئ و سهر بیرری گزشته که ی نه خوری.

وه چه یوان سهریرین له قهساو خانه کانی ئیمروژیدا که له دوا ی بئ هست کردنی چه یوانه که به چه ن ساینه یه ک به ئامرازی تیژ سهری ئه برن دروسته. (الْبَقَّةُ الْأَسْلَمِيَّةُ وَ تَرْجُمَةُ دَكْتَر زَحَلِي ج ۳ ص ۲۸۸)

(بزانن) خواردنی ئهو گزشتانه ی که له ولاتانی ئه هلی کیتاب (گاورد و جووله که) ئه بهینن حه لاله با ناوی خردایشیان له سهری نه هینابن به و مه رجه ی به جوړتکی باش وانا: به رهوشی ئیسلامی یان ئه هلی کیتاب

سه‌ر براین، نه‌ک خنک‌اندیتیان وه یان ملیان هه‌لکندین.

به‌لام نه‌و گۆشانه‌ی که له ولاتانی کوموونستی و بوت په‌رستی و بی دینی و شیرکه‌وه نه‌به‌نین وه کوو ده‌وله‌تانی: ژاپوون و هیندو چین و روسیه به هیچ جزوینک هه‌لال نیه له به‌ر نه‌وه‌ی موشریک هاو به‌ش بق خودا قه‌رار نه‌ده‌ن و کوموونسته‌کانیش خودا و ته‌واوی دینه‌کان و پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ران و زیندوو بوونه‌وه و به‌هشت و دۆزه‌خ به‌د نه‌که‌نوه.

وه نه‌و قوتاییانه که له ولاتانی کوموونستی و بوت په‌رستی و شیرکدا ده‌رس نه‌خوینن نه‌بێ له خواردنی گۆشتی سه‌ربرای نه‌وان دووری بکه‌ن وه زیاتر هه‌زای گیاهی و دانه و نه‌ی نه‌وان به‌خۆن، وه یان نه‌و گۆشانه‌ی که له ولاتانی نه‌هلی کیتابه‌وه واردی نه‌که‌ن بیخۆن، وه له گۆشتی هه‌یواناتی هه‌رام وه کوو به‌راز و هه‌یری نه‌وانه خودداری بکه‌ن. (الفقه الاسلامی ج ۳ ص ۶۸۹ و حلاک و هم‌رام قه‌رضلوی ترجمه ص ۹۳)

به شی سینه م

خوارده مەنی خاوین و حە لال (أَطْبَعَتْ)

(أَطْبَعَتْ) کزی (طعام)ه که به مانای خوارده مەنی یه، وه لەم بابەدا باس لەو حە یوان و بالدارانه وه دە کات که گۆشتیان حە لالە وه یان گۆشتیان ناخوړی و حە رامه، وه ههروه ها له باره ی باقی خوارده مەنیه کانه وه باس ده کات، وه باسی خواردنه ویش (أَفْرَبَتْ) به یان ده کړی، که وایوو له پشنا له باره ی ئه و شته حە رامانه که به پوښنی له قورئان و فەرمووده ی پیغه مبهردا به یان کراوه باس ده که یین وه له پاشاندا به ریز باس ئه و حە یوان و بالدارانه ئه که یین که گۆشتیان ئه خوړی وه یان گۆشتیان ناخوړی به پینی نووسینی کتیه شه ره ی یه کان.

خودا له قورئاندا فەرمویه تی: «قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مَحْرَمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِمَّنْهُ أَوْ دَمًا شَفَعُوا أَوْلَهُمْ خِزْيَرٌ فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ يَفْتَقَأُ أَهْلُ لَقَائِهِ بِهِ قَبْلَ اضْطِرُّ غَيْرُ بَاعٍ وَلَا غَادٍ فَإِنْ رَزَقَ غَفُورٌ رَحِيمٌ» سوره نعام / ۱۴۵

واتا: جا تو - ئه ی پیغه مبهردا - بۆ ده فەرمی شوی به ی خە لک ئیعلان بکه و بلی: من لەو که لامی خودادا که به وه سی ئه گات به من ناییم حە رام له سهردام خوړی مه گهر ئه و مرداره وه بوه یی یا خود خوړنیککی پڑا و بێ یا گۆشتی به راز؛ چونکی به راستی ئه وه پیسه، یا حە یواننیککی سهردراوی خاریج له یاسای ئیسلام بێ به م رهنگه له کاتی سهردرینیا ناوی شهیری خودای له سهردراوی، جا هه ره که سی ناچار بێ بۆ خواردنی ئه م جوړه شتانه ئه گهر ته جاوه زنه کا به سهرده شی که ساوه کوو دوو ناچار یه کینگیان به شی خۆی و ره فیه که ی بخوات و لا نه دا له ئه ندازه ی خوړشی به زۆر خواردن ئه وه بزانی خردای ته هالا به رابهرد به و که سه تاوان پوښ و مینهربانه. ئه م یاسا که باسمان کرد بۆ ئوممه تی ئیسلامه.

لەم ئایه تەدا به کورتی به چوار شتی حە رام ئامازە ی کردوه:

- ۱- مرداره وه بوو. (مَته)
- ۲- خوننی رِژاو (مَشْفُوح)
- ۳- گزشتی به راز (جَزْهَز)
- ۴- نهو حه یوانه ی له کاتی سه ربیندا ناوی خه یری خودای له سه ربین. وه له سورهی مائده / ۳ خودای ته هالا نه م شته حه رامانه (مَحْرَمَات) هی به دور و دریزی (دریژه پیدان و پروان کردنه وه) به بیان کردوه، وه فرمویه تی: «مَحْرَمَاتٌ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَ الدَّمُ وَ لَحْمُ الْخَنَازِيرِ وَ مَا أُهِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَ الْمُنْخَنِقَةُ وَ الْوَقُودَةُ وَ الْمُقَرَّبَةُ وَ الطَّيْبَةُ وَ مَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَ مَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ».
- واتا: حه رام کراوه له سه ربینوه - نه ی موسولمانه کان،
- یه که م: خواردنی گزشتی مرداره وه بوو، واته نهو گیانه به ره که به بی سه ربینی شهرمی مردبی.
- دووه م: خواردنی خوننی که ره وان بووین.
- سینه م: گزشتی به راز.
- چواره م: گزشتی نهو حه یوانه که له کاتی سه ربینیا دهنگ به رز کرایته وه به ناو بردنی خه یری خودای ته هالا.
- پنجه م: خواردنی گزشتی حه یوانی خنکاو به هه ر جزوی بی: به پت، یا به ناو، یا له ژیر خانووی روخواو، یا یه کنی دهستی نایته بی...
- شه شه م: خواردنی گزشتی حه یوانی لیدرابین به دار یا به به رد هه تا مردبی.
- حه وه تم: گزشتی حه یوانی له به رزی که وتینته خواره وه مردبی، یا خود که وتینته ناوی بیریکه وه و مردبی.
- هه هشتم م: گزشتی حه یوانی که قوچی لیدرابین و به زوری قوچ مردبی.
- نوه م: گزشتی حه یوانی که درنده لینی خواردین هه تا گیانی ده رجووین، مه گه نهوانه یان که زوو فریایان بکهون و له پیش نهوه دا گیانیان ده رچی سه ربیان بیرن، واته ژیمانی راسته قینه یان تیا مابن لهو کاته دا که سه ربیان نه برن، وه نه مه پیش نه زانری به جموو جووولی به هیزوه به وه که خفنیان له

و ھەختی سەرپرینانا پەلەمیزکە بێستێ.

دەھەم: گۆشتی ھەبوانی لە سەر بێتە کانا سەر بربایی. و ھە یا ئەو ھەبوانانە کە سەریان بېڕئ لە سەر ئەو بەردانەدا کە دانراون لە دەوری بەیتاوە بە ھیوای ئیھسان ھەبوانیان لە سەر ئەکوژێتەو. و ھەرامکراوە لە سەرتان ئەمە کە رزق و پۆزی خۆتان بە (ئەزلام) وەرگرن و ئەم فیسقە، و ھە رزق وەرگرتن بە (ئەزلام) بە چەن جۆر کراوە.

(پروانە کۆتایی ئایەتە کە لە سورە ی مائیدە تەفسیری نامی ماموستا مدرس)

(بزانن) ھەبوانێک کە بۆ قەدر گرتن و بەرپزگیری (تَعْظِمْ) لە بەر پای کە سینکدا سەر ئەبەریت ھەرام و مردارەو ھو: «وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا لِقَائِهِمْ». و ھەرامە ئەو ھەبوانێک بۆ ھەبوانی خۆدا و پزگیری ھەبوانی ئەو سەر بربایی. (ق. ص. ص. ۲۷۵ ج ۳)

(ئاگاھداری) ھەبوان سەرپرین لە بەر پای کە سینکدا، ئەک بە نیشانە ی پزگیری (تَعْظِمْ) و ھە نزیکی (تَقَرَّبَ) لەو کەسە، بە لکۆو بە نیشانە ی دل خۆشی و ھە ھیوای بەخشین لە شوکرانە ی ھاتنی کە سینک بۆ ئەو جینگە، یا ھاتنەو ھە لە سەفەر، یا سەر کەوتنی ئەو، یا نەجات بوونی لە گھیرە و کێشە، ئیشکالی نە، ھەروەھا ھەبوان سەرپرین لە یش ماشیندا (کە تازە سەندینیان) یا بۆ ئەوا کردنی خاتووی نوێ، یا لە دایک بوونی مندال یا بۆ ھەوتم ئیشکالی نە (چونکە سەرپرین لەم حالانەدا لە بۆ ھەبوانی خۆدا نەبوو)

سەرپرینی قوربانی و ھەروەھا سەرپرینی ھەبوانێک کە بۆ شوکرانە ی سألھات و ھە لە دایک بوونی پێنجەم ھەری نازدار (دخ) بە ئەنجام دای، ھەروەکوو باقی سەرپرارەکان ئەبێ تەنھا بە ناوی خۆداو یت.

کە وابوو ئەگەر ھەبوان سەرپر لە کاتی سەرپرینی قوربانی دابلیت بە ناوی ھەزرتی ئیبراھیم یا ھەزرتی ئیسماعیل یا بە ناوی ھەردووکیان، یا بلیت بە ناوی خۆدا و ھە ناوی ئیبراھیم و ئیسماعیل یا بە کێک لەوان، یا لە

کاتی سهرپنی مه ولوودی دا بلیت «به ناوی ینغه مبه» یا بلیت «به ناوی
خودا وه به ناوی ینغه مبه» نه وه چه یوانه سهرپراوه که حه رامه وه مرداره وه
بووه.

به لام ته گهر بلیت له کاتی سهرپنی قوریانیدا «به ناوی خودا وه به
یادی قوریانی ئیبراهیم و ئیسماعیل» یا له کاتی سهرپنی مه ولوودی دا
بلیت «به ناوی خودا وه به یادی بیره وه ری له دایک بوونی ینغه مبه»، یا بز
شوکرانه ی له دایک بوونی ینغه مبه ریشکالی نه. (بالیات صلحات ج ۲ ص ۲۶۶)
(بهداری) سهرپن بز شونه پیروزه کان وه کوو: که به تولد،
مزگه موتی (آلهی) مزگه موتی ینغه مبه له مدهینه، گزپی ینغه مبه ران، نه ولیاه
، زاناکان، شه هیدان، پیاو چاکان، یا بز ته شخصاس: ئینان، فرشته، پهری،
ناره وایه، وه نه وه چه یوانه سهرپراوه حه رام وه مرداره وه بووه، چونکه
سهرپن به هیادهت حیا به وه هیادهت بز غه پری خودا کوفر و بنی
دینه. به کورتی نه وه قوریانیانه ی بز قهر و زیاره تگاکان سهر نه برین
حوکمی قوریانی کردنی هه به بز (نه زلام) وه به رابه ری شایه تی ۳ سوورده
ماتده به مرداره وه بوو حساب نه کری. بالیات صلحات ج ۲ ص ۲۵۱ و إهائة
الطایفه ج ۲ ص ۳۱۶)

(ئیسلام ته واه نه و شانه ی که خاوپن و بنی زه رهن حه لال کردوه)
خودا له قورئاندا فرموویه تی: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ خَلَا
طَبْعًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ» (بقره / ۱۶۸) واتا: نه ی
ئاده مزید بخون له و خوارده مه نیانه که دهستان بن نه گا له نه رزا به مهرجی
نه مه که حه لال و ره واین خواردنی، واته مالی خه لک نه بن، وه (طیّب) بن،
واته به ته بیعه تی ئینسانی سه لیم قیزه ون نه بنی. وه مه که ونه دوری
هه نگاره کانی شه یطان: حه رام له بز خوتان حه لال مه کن، وه حه لال له
سهر خوتان حه رام مه کن، به راستی شه یطان بز ئیوه دوزمنیکی دیاریه.

گیانداران له باره ی شوینی دانیشن و ژیان به سه ریردن

به سه قائم دابهش ده کرین

۱- هر چه یوانی له ناوا بژی و ه کو ماسی، گزشتی حه لاله و سه ریرینی ناوی، خوا له سه روره تی ماسی بی یانه و زیندووین یا مردوو ه هر به و شهرته که بژگه نی نه کردین. نه مه قهول و پرته وی جه مهوی زاناکانه جگه له نیام نه بوو حه نیفه، وه به لگه بیشیان نه م نایه ته به که خردا له قورئاندا فهرمووه تی: «أَجِلْ لَكُمْ صَبْدُ الْهَرِّ وَ طَافَةُ مَتَاعاً لَكُمْ وَ لِلشَّارَةِ سوره مائد / ۹۶» واتا: حه لال کراوه بژ تیوه، نه ی موسلمانان، نه چیری ده ریا و خوارده مه نی ده ریا له وی که وتیته سه ر ناو یا خود پزجووین له بهر له زهت وه وگرنتان له و نه چیر و خوارده مه نی ده ریا به بژ تیوه که نیشته جی بن وه بژ کاروانیان خواه له تیحرامدا بن یا له تیحرامدانه بن.

وه نیحامی نه بوو حه نیفه فهرموه تی ته وای گیاندارانی ناوی جگه له ماسی حه رامن. (الفقه الاسلامی و ادله ج ۳ ص ۶۷۸)

وه هه ندیک و توریانه نه گه ر ونه ی نه و گیاندارانه که له ده ریادا نه ژین له وشکیدا حه لال بوو، وه گزشتی خورا نه وه گزشتی نه وانش نه خوری و حه لاله، به لام نه گه ر ونه یان له وشکیدانه نه خورا له ده ریاشدا ناخوری بینا له سه ر نه م فهرمووده، گای ده ریایی وه سه ر و بزنی ده ریایی گزشتیان نه خوری به لام سه گ و که ری ده ریایی گزشتیان ناخوری وه حه رامن. (مُنْیَرُ الْمُخْتَارِ ج ۴ ص ۲۹۸)

۲- هر چه یوانی له ناو و وشکیدا (بژمائی) بژی و ه کوو: قورباقه، قرژال، ره قه (کیسه لی ناوی)، مار، مارماری شۆک (تَمَسَّاح)، وه سه گی ناوی سه قهول هه یه:

الف - په پره وانی پرنازی حه نه فی و شافیمی فهرموویانه: خواردنیان حه لال نیه چونکه نه وانه که ناویران له (خَنَائِث) ناپاک و چه په له کانن، وه مار زاریشی هه یه، وه قورباقه نه هی کراوه له کوششتی (نه گه ر حه لال یوایهت نه هی نه نه کرا له کوششتی)

ب - په پره‌وانی رښازی نیمامی مالیک فهرموپانه: خواردنی قورپاقه و قرژال و ږه‌قه (کیسه‌لی ټاوی) مه‌باحه (یانی خواردنیان نیشکالی نیه) چونکه نه‌تایه‌ت و نه فهرمووده‌ی پیڅه‌مهر ههرام بوونی ټوانه‌یان به‌یان نه‌کړدوه، وه بهر (خټایث) ناکه‌ون.

ج - په پره‌وانی رښازی هه‌نبه‌لی جپایان کړدوه ته‌وه، وه فهرموپانه: ته‌واو ټوانه‌ی که له وشکیدا ټه‌ژین له هه‌یوانانی ټاوی به بڼ سهریرین هه‌لال نین وه کو په‌له‌وه‌ری ټاوی وه ږه‌قه وه سه‌گی ټاوی، مه‌گه‌ر ټوانه‌ی که خورپیان نیه وه کو قرژال.

وه قورپاقه مه‌باح نیه وگژشتی ناخوړی چونکه پیڅه‌مهر نه‌هی کړدوه له کوشتی و نه‌میش به‌لگه‌به له سه‌ر ههرام بوونی گژشتی قورپاقه، هه‌روه‌ها گژشتی مارماری شوک (تمساح) ههرامه و ناخوړی (الفقه الاسلامی ج ۲ ص ۶۸۷)

۳- گیاندارنی وشکی

گیاندارنی هه‌لال گژشتی وشکی که به ټاشکرای نارپان براره به‌م جزیره‌ی خواره‌وه‌ن: چوار جزیره‌ گیانداره‌کان «وَالْأَنْثَامَ حَقَّقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَ مَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ» «نخل / ه» وانا: وه خودای ته‌هالا وشتر و گاو مه‌رو بزنی دروست کړدوه به ته‌وانایی خوی، وه هه‌یه بز ټپوه له سوودی ټه‌وا به‌رگنی که ټه‌بن به هزی گهرمی له‌شتان له کانی ساردی هه‌وادا، وه گه‌لی سوودی تر وه کو شیر و دؤو ږون و په‌نیر و که‌شک... وه سوار بوونپان و بار پپیردپان، وه له نه‌فسی خویان ټه‌خون، واته سه‌ریان ټه‌برن و گژشته‌کیان ټه‌خون.

(ههرام بوونی که‌ر و هیستر)

«وَالْحَمَلُ وَالْإِبْهَالُ وَالْحَمِيرُ لَرَكُوهَا وَ زِبْنَةُ وَ يَخْلُقُ مَا لَا تَحْشَرُونَ» «نخل/ه» وانا: وه خودای ته‌هالا دروستی کړدوه بز ټپوه ټه‌سپ و ماین و هیستر و

کہر بۆ ئەوہ کہ سواریان پێ بکەن و بیان کەن بە هۆی جوانی بۆ خۆتان، وە
 هەروا دروست ئەکا بۆ یتوہ ئەوہی کہ یتوہ نایزانن وە بە کار ئەبرێن بۆ
 سواری و زینەت و جوانی؛ وە کو فرژکە ی ئاسمانی و سارووخ، وە
 ئوتومبیل لە عەرز و شکاندا، وە کەشتی و قەیاخ و... لە دەریادا، وە
 خەیری ئەمانە لە وێستانە کہ خودای تەعالا پاش ھاتنە خوارەوہی ئەم ئایەتە
 تەوہیقی ئادەمیزادی داوہ بۆ دروستکردنی ئەوانە و بە کار ھێنانیان (نامی)

(حەرام بوونی گۆشتی درندە و بآلندە ی راوی)

ئێبنو عەبباس (خا) گوتی: «نَهْنُ الثَّيْبِ» (ص) عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّباعِ وَ
 عَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطُّوَرِ وَاثَا: ھەر درندە یێ کہ کەلەبە ی ھەبێ، یا ھەر
 بآلندە یێ کہ چنگ و چەرنوکی (۱) ھەبێ پێغەمبەر (دخ) خواردنی
 گۆشتە کە یێ قەدەخە کردووە. وە ک: شیر و بەور و پلەنگ و بەراز و گورگ و
 سەگ و چەقەل و پشیلە و ورج و مەیموون و کەرکە دەنگ. «جَلَالُہ» گۆشت
 و شیر و ھێلکە ی جَلَالُہ (حەبوونیک کہ پێچ دەخوات) مەکروھە «نَهْنُ
 رَسُولُ اللَّهِ عَنْ لَحْمِ الْجَلَالَةِ» پێغەمبەر خواردنی گۆشتی جَلَالُہ ی قەدەخە
 کردووە. مەگەر ئەوہ ی چل رۆژ لە خواردنی پیسی بیارێزن و تەنیا ئالفی
 پاک بخوات (مختار الصحاح)

(ئەوانە ی وا لەرمان دراوہ بە کوشتنی)

ئەوانە وا لەرمان دراوہ بە کوشتنی وە ک دووبشک و مار و قەلەباچکە
 (قشقەرە) و کۆلارە و مشک بە ھەموو صنفیکیانەوہ حەرامن و گۆشتیان

۱- ھەر بآلداری کہ چنگی تی و نینۆکی فوای و دەنوکی لار (خواری سێ و
 راوی پەلەوەر بکا وە ک باز و شاھین و ھەلۆ... حەرامن (شەریعەتی ئیسلام بەرگی
 یە ک ص ۲۹۴)

ناخوری، ههروه ها نهوانی واکرشتیان قهدهغه کراوه وهک قوریاقه و ههنگ و میرووله و پهپوو سلیمانکه و شه مشه مه کوزره ههرامن. هه رگیان له بهرئ که به قسهی دو کتوری باوه پهپو کراو زههری ببین، نهوانهش ههرامن و گزشتیان ناخوری.

(حه یوان و بالداری هه لال)

حه یوان و بالداری هه لال نهوانه که له قورئان و هه دیسا و ترابنی گزشتیان هه لاله، یا عالمانی دین به قیاس له سه هه یوان و بالداری هه لال و تیشیان هه لاله وه گزشتی نه خوری وهک:

۱- هوشتر ۲- گا ۳- یزن ۴- مه رچ مالی وچ کتوی ۵- که متیار ۶- که ره کچی ۷- ئاسک ۸- که روئشک ۹- ریزی ۱۰- ده له ک ۱۱- چاله که ۱۲- سه زره ۱۳- زیوک ۱۴- که له شیر ۱۵- مریشک ۱۶- بزقه موون ۱۷- قاز ۱۸- قولهنگ ۱۹- سونه ۲۰- مرای ۲۱- پوز ۲۲- که و ۲۳- میشه سی ۲۴- ماسی گره.

وه هه رچی چینه بکا وهک: ۲۵- کوتر ۲۶- قومی ۲۷- بیبی سوو به هه موو جزره کانیه وه. ۲۸- چوله که به هه موو ته رچیکیه وه ۲۹- سووچه ر ۳۰- قه له ره شهی ناو کشت و کال ۳۱- ریشوله ۳۲- هه پنه مهل، نه مانه هه موو هه لال.

هه هه یوان و بالدارنک که له نایات و هه دیسا ناری نه هاتبن و زانایانی دینش باسیان نه کردبن، حوکمی وهک ئهو هه یوان و بالداره وایه که له ونه ی خزی بن و ناوی هاتبن یا باسی کرابن. نه گهر ونه شهی نه بوو نه وه نه گهر که سانی طهیعت به رزو دهس رقیشتوو به باشیان نه زانی، هه لاله، نه گینا هه رامه، هه هه یواننک و هه بالدارنک که پهیدا ببین له دوو جوو به کیکیان گزشتی بخوری و نهویان گزشتی نه خوری، نهویش هه هه رامه. مرداره وه بوو هه رامه. کولله و ماسی نه بن.

«عَنْ ابْنِ عُثْمَرَ (رَضِيَ) عَنْ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: أُجِلَّتْ لَنَا مَقَاتِلُ وَ دَفَانٍ، فَأَمَّا

الْهَيْثَانِ فَالْحَوْتُ وَالْجَزَادُ وَأَمَّا الدُّمَانُ فَالْكَبْدُ وَالطَّلْحَالُ»^(۱)

واتا: ئهینو حومەر (خا) گوتی: پێغه مبهەر (د) ده فەر موئی: دوو مردار و دوو خوێنمان بۆ هه لال کراون. مرداره کان بریتین له ماسی و له کولله، وه خوێنه کانی ش بریتین له جهرگ و سپل.

ههروه ها هه ر پارچه یه ک که له هه یوانیهکی زیندووی هه لال جیا کرایهته وه هه رامه، (شه ره نهی نیلام ماموستا مه ر س ج ۱ ص ۲۹۵)

(بزانی) له په له وه ره نه ناسیاوه کانه دا هه ر کامیان دانه خۆر یا خال له م له بن یا و نه ی په له وه ره هه لال گوشته کان بن: یا له کانی بالگرته وه دا بالیان ته کان بده ن وه کو که سینک که ده ف لێ بدات هه لال «کُلْ مَا دَفَّ وَدَغْ مَا صَفَّ» واتا: گوشتی په له وه رنیک که بال لێده دات بخۆ، وه گوشتی ئه وه په له وه ره ی که بال باز ده کات و بال لێنادات مه خۆ.

ههروه ها هه ر بالنده وه په له وه رنیک که به بنی هه ناسه کێشان، وه قوم قوم (جرعه جره) ئاو ئه خواته وه نه ک ده م بنی به ئاو ده که وه وه هه لی مژنی و ملقی لێ بات ئه وه گوشتی هه لاله، یا ده نگی وه کو ده نگی کو تر گه رانه وه ی بنی «کُلْ مَا عَبَّ وَ هَوَّ» یانی هه مو وه په له وه رنیک که قوم له دوای قوم ئاو ئه خواته وه به بنی هه ل مژین. وه ده نگی بگێڕه ته وه هه لاله (بالبات صالحت و مَغْنِی الْمَحْتَاج ج ۱ ص ۳۰۲)

(ئاگاداری) ئه گه ر هه یوانیک شیر ی هه یوانیهکی هه رام گوشتی خوارد وه کو ئه وه به رخی ک شیر ی سه گیک بخوات ئه وه گوشته که ی مه کروه وه به فەر مووده ی نیامی هه ز زالی (رح) ئه هه لی پارێزکاری و دوور یسی ئه وه گوشته ناخۆن وه ئه یی له و شیر ه بیگرنه وه واهل پزۆ تالفی پاک و خاوین بخوات ئه نه جا گوشته که ی خاوین ئه یینه وه (مَغْنِی الْمَحْتَاج ج ۲ ص ۳۰۵)

(بزانی) خودای ته هالا هه موو شتیکی بۆ به نده کانی خه لق کردوه تا به شێوه یه کسی ره و او دروست سوودی ئه وای لێ وه رگرن، له م باره وه

ناوی گیانداره کان به تهرتیی پیته کان

باب الف ۱- (ناسک)

ناسک به کوردی جهیران و مامزیشی پئی ده لئین، به فارسی آهوه و به
همه ربی پئی ده لئین (ظنی)^(۱)، گیانداریکه کاوژ ده کا، ده ست و قاجی باریک
و درژن، چاوی رهش و جوانه، خیرا راکردنی به ناو بانگه، گزشتی ناسک
و خزشه

به زوری له گهرمیان و دهشت و نه رمانا نه ژین، پیست و تووکیان
زهرده و مه یله و سببی به، شاخیان قنجه و باریک به پینج مانگ نه زین،
راوچیه کان به داو به تهپکه به تفهنگ به تانجی راویان ده کهن، له ریزی
چه یوانی ورده و دوو سم دا ناو نه برین، میسک و همه بیری ناوکی نه
گیانداره مه شهوره

(حکم) نه م گیانداره به همه مو جزو نکیانه وه گزشتیان نه خوری.

۲- (نایله من)

نایله من یا ناینه مهل، وه هایلهمه من هم ده لئین به فارسی پئی ده لئین
هواره، وه هورخ ملخ خواره وه به همه ربی پئی ده لئین (مَهرَمَز) ریشزله ی سوور
بالنده به که چکزله، گه وره تر له چۆله که له ناخری وهرزی به هاردا په یدا
نه بیت، نازاری تری و توو، کولله به.

(حکم) گزشتی نه خوری و سه لاله وه له ریزی چۆله که و ریشزله به (اصید)

۳- (نه سپ)

نه سپ و لاخی به رزه له همه مو گیانداره کانی نه م و لاته به رزترن
به کوردی چاره وئی یشی پئی ده لئین، به نیره کانیا ن نه لئین نه سپ و به

می‌چکه‌کانیان نه‌وتری ماین به فارسی پی نه‌وتری (اسب) وه به‌هه‌ری
(قُوسِی پی ده‌لین. گیانداریکی چوارپی، به‌ری، به‌کمی، کلک و یال
درژی، شوخ و شنگی زیره. له زور کزنه‌وه که‌وی کراوه، بز سواری و
باره‌لگرتن و غاره‌ه‌سپ، ۲۵ تا ۳۰ سال ده‌زی.

(حُکم) چاره‌ویی به‌مه‌زه‌بی شیماسی شافیمی (رض) حه‌لاله‌وه‌گوشتی
نه‌خوئی به‌لام به‌مه‌زه‌بی نه‌بوو حه‌نیغه و مالک و نه‌واشی خواردنی
مه‌کروهه.

هه‌ندیک له‌زاناکان وتوویه به‌ده‌لیلی نه‌م نایه‌ته‌ی خواره‌وه‌گوشتی
نه‌م گیانه‌به‌ره بز خواردن نابین، خودا فه‌رموویه‌تی: «وَ الْحَمْلَ وَ الْبِغَالَ وَ
الْحَمِيرَ لِقَوْمِهَا وَ زِينَةً» سورة نحل آیه ۸۱

واتا: خودای ته‌هالا دروستی کردوه بز تیوه‌ه‌سپ و ماین و هیسترو
که‌ر بز نه‌وه که‌سواریان پی بکه‌ن و بیان‌که‌ن به‌هوی جوانی بز خزان.
وتوویه نه‌م نایه‌ته‌مینته‌دانه‌نی له‌سه‌ر مرؤف به‌مه‌که‌نه‌مانه‌ی دروست
کردوه و خواردنی گوشتی چه‌یوان بالاترین قازانجه‌که‌وایه نه‌که‌ر گوشتی
نه‌سپ و ماین بخورایه‌ت خودای ته‌هالا‌باسی نه‌وه‌یشی نه‌کرد، وه‌خودای
حه‌کیم مینته‌دانان به‌شتی گه‌وره‌ته‌رک ناکات و شتی پاین به‌یان‌کات.

ولامه‌که‌ی نه‌مه‌یه‌نایه‌ته‌که‌نه‌خله‌ییته‌به‌یان ده‌کات وه‌خالب له
چاره‌ویی‌دا جوانی و سوار بوویه‌تی له‌به‌ر نه‌وه‌خودا نه‌وه‌ی به‌یان کردوه
وه‌هه‌روه‌ها نایه‌ته‌که‌له‌مه‌که‌ه‌دا نازل بروه‌وه‌گوشتی ولاخی نه‌هلی له
سالی حه‌وتی کۆچی له‌خه‌زای خه‌یه‌ردا حه‌رام کراوه‌که‌وایه‌پنجه‌مه‌ر و
پاره‌کانی به‌م نایه‌ته‌ه‌سپ و ولاخ و خه‌یری نه‌مانه‌یان حه‌رام نه‌کردوه، تا
له‌خه‌زای خه‌یه‌ردا پنجه‌مه‌ر گوشتی که‌ری نه‌هلی حه‌رام کرد، وه‌ده‌لیلی
دیکه‌بز حه‌لال برونی گوشتی چاره‌ویی نه‌ویه‌حه‌دیس «صَحْبَتَيْنِ» که
نه‌سماء‌پروایه‌تی کردوه وه‌فه‌رموویه‌تی «ثَمَّه‌له‌مه‌دینه‌دا له‌زه‌مانی
پنجه‌مه‌ردا نه‌سینگان سه‌ری‌ری وه‌گوشته‌که‌مان خوارده». (مفنی للحتاج ج ۶

۴- (تیستر)

تیستر، یان هیستر که به فارسی پین نهوتری طاطو و استره وه به هره بی پینی نه لین (تخل)، گیاندارنکی یه ک سمه، نه م گیانداره دایکی ماینه و باوکی گویی درنزه، واته هه رکاتی تیره کان هه زیان له هیستر کرد نه چن نه و دو ره گمزه پهیدا نه کهن له به کتری چاکیان نه کهن تیستر به نه اندازه ی دایکی بهرز نیو، وه کوو باوکیسی بجوک نیه، به لام له هه ردوکیان به هیزتره، نه م جزره جوار پینی به نه زوکن.

(حکم) تیستر هه رامه و گزشتی ناخوری چونکه له دوو گیاندار له دایک بووه که یه کینکیان هه رام گزشته که وایه لایه نی هه یوانه هه رام گزشته که زاله به سهر نه وی دیکه دا به لام نه گهر له به پینی کهری وه حشی و چاره وی دا له دایک ببویه ت گزشتی نه خورا. جاییر نه لیت: له رۆزی خه زای (حشّین) دا - تیستر و کهرو ماینمان سریری پیغه مبر (هس) قه ده خه ی گزشتی تیستر و گویی درنزی لیمان کرد به لام نیجازه مانی دا له گزشتی نه سب بخوین. (خناه)

الْحَوَان - مبرری

باب باء

هـ [باز]

باز، یان ته رلان که به فارسی و هه ره بیش هه ر هژی، پینی ده لین جزره بالنده به کی درنده به، گزشتخورو وریا و خیرابه، نیزیکه ی مسی چل ساتیمتر درنزه ده بن، بالی کورت و باریکه، ده ندوکی خواره و بهر سینگ پهل پهله ی ره شی تندایه، نه م بالنده به ده توانی مه لانی تر به عاسمانه وه راو کا، بزیه پاتشا و گه وره پیوانی قه دیمی وه کورو یه کینک له که ره مته ی نیچیره وانی به خونیان ده کرد و له باره گا و دیوه خانه کانیا کار به ده مته ی تایه تی بز نیگاداری و خه زمه تی ته رخان ده کرا. باز (بالنده ی راوی)

(حکم) باز به هه موو جزر نیکیانه وه هه رامن وه گزشتیان ناخوری له بهر نه وه ی پیغه مبر (هس) نه می کرده له خواردنی گزشتی بالنده ی چنگدار و راوی و درنده.

۶- [بایه قوش]

بایه قوش، یان کونده به بووکه به فارسی هوم وه به سهیره بی (جغد) ی
 یی ده لین، بالنده به که وه حشی، پرومته تی پانه، چاره کانی گه وره ن،
 ده ندووکى لاره، (خواره) له م لاو نه ولای سه ریدا دوو پهر وه کوو گوئی ی
 پشله هیه، زیاتر له چزل و ویرانه دا نه ژى، شه وانه له هیلانه که ی دېته
 دهره وه مشکى کښى و بالنده ی چکوله راو ده کات و ده بخوات به نه حس
 و به دښومن به ناو بانگه

(حکم) حه رامه و گزشتی ناخوری. (حیات الحیران مصری)

(ناموزگاری) له حه زره ت (سَلیمان) درود و سه لامى خودای لى بى
 نه قل کراوه که فهرموویه تی: هیچ بالنده به ک بز مروف له کونده به بوو چاکتر
 و به ره حم تر نه، کاتیک له ویرانه به کدا نه خونتنی ده لى: کوانى نه که سانه
 که له دونیاد خوشیان نه گوزه راندو دارای مال و سه روه ت بوون، و هه ر بز
 مالى دونیا هه ولیان بوو؟ هاوار بز مروف چلۆن خه وریان لى نه که وئى له
 حالیکدا ته نگانه ی زور له پیشانه؟ توشه ی دوا رۆز هه لگرن نه ی که سانی
 که ناانگان وه خوتان بز سه فهرى دوا رۆز ناماده که ن. (إِغَاثَةُ الطَّالِبِينَ ج ۲
 ص ۳۹۹)

۷- [باشوو]

باشوو، یان واشه، به فارسی یی ده لین، شاهه و به سهیره بی (واشق) -
 ناشق. بالنده به کی راوکه ری به چکوله به که دریزایی ده وری سبی ساتیمتر
 ده بى، چاوی زهردن، پشتی که وه رهنک و به رزگی سبیه په له په له ی زهردی
 تاریکی تیدایه، له حه و بالنده ی تر ده گری و جارو بارهش هیلکه ی
 په له وهران ده خورا.

(حکم) حه رامه و گزشتی ناخوری چونکه نه میش وه کوو باز راو ده کات
 و بالنده به کی چنگداره و پیغه مبه ر نه می کردوه له گزشتی نه وانه.

٨- [بزن]

بزن به فارسی پنی ده لئین هۆزه وه به هه ره بی (هۆزه و خاخری پنی تهوتری، گیاندارنکی گیاهوری کاویژ که ره، دوو شاخی هه به به ره و دووه ده شکینه وه، ردینیکی دریز و کلکینکی کورتی هه به، له زۆر کۆنه وه کهوی «مالی» کراوه، شیر ده دا و له شی (مو) دایه ژبیوه.

(حکم) گۆشتی بزن چه لاله به نه صی ثابته، خودا له فورئاندا هه مویه تی: «أَجَلْتُ لَكُمْ يَهَيَّةُ الْأَنْفَامِ» «هائده / ٤» وانا: چه لاله کراوه بۆ ئیوه خواردنی گۆشتی نه و چه یوانانه، و شتر و، گاو، مهرو، بزن، مالی بن یان کیزی نیرین یان مینچه که، به هه موو جۆریکیانه وه چه لالین.

٩- [بۆقله موون]

بۆقله موون، یان قه ل وه ئه لیشیش، به فارسیش پنی تهوتری «بوقلمون» یان «هیل موغ» وه به هه ره بیش هه ر پنی تهوتری (بوقلمون) مه لیککی مالی به به قه د قازنک نه بن، نیره یان خۆی کیته ته کاو سه ر ده نووکی پارچه گۆشتینکی یاشۆرپ نه یته وه. (حکم) گۆشتی نه خوری

١٠- [بولبول]

بولبول به فارسی پنی ده لئین هۆزا - وه هه به وه به هه ره بی پنی ده لئین (عندلپ) بالنده به کی ده نگ خۆشی باز مه به، به قه د چه زله که به ک نه بن: له و مرزه کانی به هارو تاوسان دا زیاتر له سه ر دار و گو له کاندا نه بن: وه نه وینی نهو بو گول به ناو بانگه

(حکم) چه لاله گوشته و گۆشتی نه خوری. «میری ج ٢ ص ١٥٥ مضمی المحتاج

ج ٤ ص ٣٠٢

١١- [به راز]

به راز به فارسی «هوک» وه هۆزا وه پنی ده لئین وه به هه ره بی پنی ده لئین

(خَیْزِی)، گیاندارنکی به هیزو قورسه، به چکه ی خویان به شیر ی مه مکان به خیز ده کن، س می هه یه، پیستی نه ستورده، تووکی کورت و په قه، لمبوزی هه یه، دو ددانی له ولای له م لای ده می هاتونه ته دهر (شفره) یان پین ده لین، بز خیز پاراستن و شهر کردن که لکیان لن وهر ده گریی به راز زیاتر له ناو زونگ و میشو دارستاندا ده زی و شهوانه دهر ده که وئی و زه ویسی ده کیلنی و زیان به باغ و کشتوکال ده گه یینی.

به راز گیانداریکسی قه له وه و گوشت و خه زو به زنکی زوری هه یه، ده ست و قاچی له چاو گموره بی جهسته ی کورتن، ملی نه ونده نیه که بتوانی سهری بهم لاو لای خویدا وهر چه ریختی، به رازی نیر یا گوله به راز (پره ک) و (یه کانه) ی پنده لین و دینه که شی (مالوس) ی ناوه. مالوس ههر هومری گه ییشه تو مانگ توانایی نه وه ی ده بی یه کانه هه لبرگری و سالی دوو جار، له سهره تای به هار و پاییز دا ده تره کنی و هه رجاره ۱۲-۶ به چکه ی ده بی که پینی ده لین (کوده له) یا (بزه له) به راز تا پازده سالان ده زی. (حکم) گوشتی به راز هه رانه و پیسه به ده لیلی ثابهی ۳ سوره ی مانده که له پیندا نووسیمانه و ثابهی ۱۳۵ سوره ی انعام که نه فهر میت: «أَرْ لَحْمٌ خَیْزِی قَائِهٌ رِجْشٌ، وَا تَا: یا گوشتی به راز؛ چونکی به راستی نه وه پیسه. به راستی زهوق و ته ییعه تی سالم له خواردنی گوشتی به راز دوری نه کات و به پیسی نه زانی چونکه خورشترین خوارده مهنی به راز پیسی و که سافه ته، وه (طب جدید) سابتی کرده که خواردنی گوشتی به راز زیان ناوهره وه نه بیته هزی دروست بوونی کرمی کوشنده و خه ترناک^(۱)، وه نه بیته هزی بی خیره تی پاوله به رانبر ژنه که پدا یانی ته ییعه تی به رازی نه بی، له باره ی نامو سه وه خیره تی (پیاوه تی) که م نه کاته وه اتخیر المنیر جزء ۶ تابه ی ۳ مانده

۱- به لنی خواردنی گوشتی به راز کرمی (شریتی) یانی (دودة الوحیده) و ته راخینه له گه ده یا دروست نه کات

۱۲- [به ران]

به ران به فارسی پنی ده لئین هلوچ وه به عه رهبی (کئش)، شه که نیرنکه ته مهنی له چوار سالان تییه ریبی و شاخ و سرو سه کوتی جوان و پئک و پئک بی، به تایه تی به خیزی ده که ن و ده بره نگیئن و له کاتی پیوستدا به ری ده ده نه ناو مه ران بۆ شه وی ئاوسیان کا.

(حکم) حه لاله و گۆشتی نه خوری له باسی بزندا ژماره ی ۸ نووسیمان به ران و مه رو و شتر و گاو مانگا و بز (بهیجة الاثنام) به حوکمی قورئان حه لالن.

۱۳- [به ور]

به ور، یا به بر به فارسی و عه ره ییش هه (تهیای پنی ده لئین، گیانداریکی گه ره ی گۆشتخوری درنده به، له جه نکه له کانی ئاسیار ته مریکا و ته فریقا هه به، پشت ولاته نیشته کان و قاچ و قولی ره نگیئکی نارنجی زۆر جوانه، به رزگ و ژیر مل و دهم و چاروشی سپیه و هه موو له ش دینگ دینگی ره شی تیدا به. دووهه ت کیلۆ قورس ده بی و ۲۵ سالیک ده زی. به شه و ناخه وی و له لیته کان خزی مات ده کاو به تایه ت په لاماری ئاده میزاد ده دات هه بزیه له زمانی هیندیدا ناوئیکی لی نراوه که به کوردی ده یینه (پیاوخۆر). به وری به یان.

(حکم) حه رامه و گۆشتی ناخوری چونکه درنده به و که له ی زۆر تیزی هه به.

۱۴- [بز ن مژه]

بز ن مژه، به فارسی پنی ده لئین هۆ مجه وه چله به به عه رهبی (وۆزل). جوژنکه له مارمیلکه، له شی لاکیشه یی به مل و که له کای باریکه کلکی بن تیتسقانه، گیانداری به چووک نه خوات، له ناو چه گه رمه کان نه زی (اللقوس العلی المصون)

(حُکْم) گزشتی ناخوری و چه پامه یینا له سه ر قه ولی زور له زانا کان (میری ج ۲ ص ۳۹۶)

۱۵- [بۆرچین]

بۆرچین، یا ئورده ک، به فارسی (لُذکَه) و به هه ره بی (هَط) جورنکه له مرای په نگیکی بۆری هه به بال نه گرته وه (هه له نه فری) (حُکْم) گزشتی هه لاله و نه خوری چونکه نه م مه لانه له (طیبات) و پاک و خاویزن، وه نه وای بالنده ی ئای هه لالان جگه له حاجی له قله ق (مغنی المحتاج ج ۱ ص ۳۰۲)

۱۶- [به رخ]

به رخ به فارسی به زه و به هه ره بی (حَلّ - سَخْلَه) ی پی نه وتری به چکه ی ئیرو منی (مه) پیش نه وای بۆ برینه وه ده ست بدا. (حُکْم) گزشتی هه لال و ناسکه.

۱۷- [بزنه کینوی]

بزنه کینوی یا فیه گنجه، به فارسی خُزْکوهی و به هه ره بی (وَعْل) ی پی ده لێن، گیاندارنکی گیا خزره، وه کوو ئاسک ده چن، نووکی شاخه کانی خواره، له جینگای سه خت ده زی و به (په وهن) و (زه رد) و ماهان هه لده گه ری، په نگی زه رد بکی کاله، تیسکی (مو) ی زور کورته به ره نهجه ناکه وی له چیاکانی کوردستان زوره و نیچیره وان بۆ خاتری گزشتی راوی ده که ن

(حُکْم) به ئیجماهی زانا کان گزشتی نه خوری و هه لاله وه هه روه ها له (أَنعَام) ه (حیة المیران میری ج ۲ ص ۴۰۴)

باب «پ»

۱۸- [په پوو سلیمانکه]

په پوو سلیمانکه، به فارسی مثله بسره و به هره بی (هذهذی پنی نه لین، بالنده به کی جوانه کلاونکی به سهره وه به له باوه شین نه چیت. به قه د کزترینک نه بن، چیرۆکی په پوسلیمانکه له گه ل چه زره ت (سلیمان) دا به ناوانگه، که خه به ری مه لیکه ی سه بای بۆ هینا (سوره ی تمل ثایات ۲۰ به دواوه) ههروه ها ده وه وتی په پوو، له چه زره ت سلیمان و له شکره که ی مه شهووره که کولله به کی مردروی هینا و خسته ناو ده ریاوه، وه وتی: فهرمون بخون هه ره که سیک گزشتی ده ست نه که ویت قهید ناکات ناو گزشت زۆره به ش هه مروتان نه کات، چه زره ت سلیمان و له شکره که ی پی که نینان به مینه مانیه هات، وه له م باره وه وتو یانه:

جَاءَتْ سُلَيْمَانَ يَوْمَ الْغُرَضِ هَذِهِ أَهْدَتْ إِلَيْهِ جَرَادًا كَانَ فِي فِئِهَا
وَأَنْشَدَتْ بِلِسَانِ الْغَالِ قَائِلَةً إِنَّ الْمَذَاهِبَ عَلَى مِغْدَارِ مُهْدِئِهَا
لَوْ كَانَ يُهْدَى إِلَى الْإِنْسَانِ قَبِيئُهُ لَكَانَ يُهْدَى لَكَ الدُّنْيَا بِمَا فِيهَا

واتا: له پۆزی ناویراودا په پوو سلیمانکه به کی هاته خزمه ت چه زره تی سلیمان وه کولله به کی که به ده ندووک راوی کردبوو وه هینا بووی پیشکه شی کرد به چه زره ت سلیمان و به زمانی حال وتی: به راستی پیشکه شی به نه ندازه ی شانی نه و که سه به که نه بهینن، چونکه نه گه ر قه رار وایی نه و شته که به ئیسان پیشکه ش نه کری به نه ندازه ی شانی نه و که سه بی که پنی پیشکه ش کراوه، نه بی ته و او دنیا و نه وانه ی له دنیا هه به به تو (سلیمان) پیشکه ش کری. (حکم) به قه ولی راست و باوه ر پنی کراو گزشتی هه رانه چونکه گزشته که ی بۆ گه نه (همیری).

۱۹- [پاساری]

پاساری، یا چۆله که وه مه لووچک به فارسی «گنجشک» و به هره بی

(عُضْفُونِی پِن دِه لَین. بالنده یه کی چکۆله یه زیاتر له ناو پاسارا هیلانه نه کا،
(حُکَم) گۆشتی حه لاله

۲۰- [پشیله] = کوئکه

پشیله به فارسی هَظْه و به هه ره بی (هَژ - قَطْعَة) ی پِن دِه لَین. ده هبایه که له
وینه ی پلنگ به لام گه لی پچووکره، وه نیملی مشکه،
(حُکَم) گۆشتی پشیله حه راهه و ناخوری به لام پاک و خاونه چوئکه
پنجه مبر (ص) فرمویه تی پشیله پیس نیه و به ده ورتانا هه ل نه سووری و
خاونه.

۲۱- [پلنگ]

پلنگ، یا پلینگ به فارسی هَپْلَنگه و به هه ره بی (قَیْز) ی پِن دِه لَین،
گیاندارنکی گه وره ی به چنگی به له کی چالاکی کوشنده یه کلکینکی
باریکی درێزی هه یه، گۆشت خۆره، پۆسته که ی سپی یه و خالی ره شی
تیا به، له کێوه کانی ئاسیا و ئافریقادا نه ژین. له شیر نه چن به لام نه م
چکۆله تره، وه له شیر تر سناکتر و رق نه ستوورتره تا نه و جینگه ی زۆر رق
هه ستی خۆی نه کوژی.

(حُکَم) گۆشتی ناخوری و حه راهه چوئکی درنده یه و زه ره ر و زیانی زۆره
تانه و جینگه ی پنجه مبر (ص) نه ی کردوه له وه ی که له سه ر پیسته که ی
دانیشن (مه ری ج ۲ ص ۳۶۴)

۲۲- [په ره سیلکه]

په ره سیلکه، یا ته رنه بابیله به فارسی هَپْزَنه و به هه ره بی (خُطَاتَن -
أَبَابِل) ی پِن دِه لَین، بالنده یه کی بال و سه ر ره شی زیر سک سپی به ر
چمه نه سووری کلک دووفاقی پچکۆله یه.

زیاتر له بانی خانوو به ره (سه قف) هیلانه دروست نه کا، مینش و مینشوله

نه خوات زیاتر له حه رادا شکار ده کاله کاتی سه رادا نه چیت بزگره مسیر
وله هه وه لای به هاردا دینه وه بز شونه که ی خوی.

(حکم) حه رابه و گوشتی ناخوری له بهر نه وه ی پینه مبه (ص) نه هی
کردوه له کرشتی ته رنه بایله به ریوا به تی عبدالرحمن کورپی معاویه.
(مهیری ج ١ ص ٢٩٤)

٢٣- [پیشه خۆره]

پیشه خۆره به فارسی ده استخوان خواره و به حه ربه یی (رَحْمَه - اُنُوق) ی پنی
ده لنین، بالنده به کی سه ی به، زیاتر له چۆل و ویرانه دا نه زی، جهسته ی
گه روه به، ته نیا به تیره ی خۆی ری نه دا و ته نیا به ک هیلکه نه کا، له ناو
هه ربه باندا باوه ده لنین له هیلکه ی نه نووق نایابتره و هه روه ها ده لنین پیشه
خۆره، که ر، و لاله،

(حکم) حه رابه و گوشتی ناخوری چونکه پینه مبه (ص) نه هی کردوه له
خواردنی گوشتی پیشه خۆره، وه هه روه ها گوشتی مر داره وه بوو نه خوات
و پس خۆره.

(پنداری) نه وه ی که مه عنا ی [رَحْمَه] مان به پیشه خۆره لنی داوه ته وه به پنی
بزچوونی مه ردووخه له فهره نکه که یدا به لام (کمال جلال خریب) له
کتیوی (القاموس العلی المصنوع) دا [رَحْمَه] ی به لاشه خۆر مه عنا
کردوه ته وه و، [نَسْر] ی به پینه خۆر مه عنا لنی داوه ته وه، (حمید)
هه ردوویانی به لاشه خۆر مه عنا لنی داوه ته وه.

باب تاه

٢٤- [تانجی]

تانجی به فارسی ده قازی و به حه ربه یی (سَلُوق) پنی ده لنین، نه مانیش له
ره سه نی سه گن به لام توکن نین وه کوو سه گ به لکو دریز و پراکیشتر او تره له
سه گ، لاق و ده ستیان و ملیان له سه گ دریز تره، لموز و لووتیان باریکه،

(حکم) مه علومه له ره سه نی سه گه و درنده به و سه گی شکاری به، وه سه گیش یس و حه رامه.

٢٥- [تاووس]

تاووس، به فارسی و هه به بی (طاووس) ی پین ده لئین، بالنده به کی ره نگاو ره نگی تیجگار جوانه کلکی وه ک چه تر لئ نه کا، که وه رزی هاوین بی به به کانی نه وه ری و دوو باره نه پوتنه وه، زیاتر له هیندوستان و مالزی نه زی، ده ست پویشته کان بۆ جوانی و زینت پای ده گرن، نزیک سی سال ته مه ن نه کا، خه لکی به به دیومنی نه زانن و ده لئین تاووس بوه هزی ده رکردنی ئاده م و حه ووا له به هه شت.

(حکم) گۆشتی حه رامه چونکه گۆشته که ی زۆر یس و ناخۆشه و ئینسان دلی ناچینه سه ری بازی و توویانه گۆشتی نه خوری له بهر نه وه ی پیسی ناخوات، گۆشتی بخوری یا نه خوری کزین و فروشتی دروسته بۆ خواردن بی یا بۆ جوانی (حیة الحيوان دمیری جلد ٢ ص ٩٠ - مغنی المحتاج جلد ٤ ص ٣٠١ - اعانه ج ٢ ص ٣٩٨)

٢٦- [تووتی]

تووتی به فارسی «طوطی» و به هه به بی (پتیا) - وه مه شهووره به «دۆڤه»، به قه دکۆترینک نه بی، به به کانی سه وز و سوورن، دهن دووکی لاره [خواره] له ناوچه ی گه رمیان و هیندوستاندا زۆره، نه توانی بازی و وشه فیر بی و دوویاتی کاته وه،

(حکم) به قه ولی باوه پین کراو گۆشته که ی حه رامه له بهر نه وه ی گۆشته که ی، ناخۆشه و دل نه یکه ره هین، بازی و توویانه حه لاله چونکه شتی پاک نه خوات و سه می نه و چنگی قولابدار نه و نه مر و نه هه نه گراوه به کۆشتن یا نه کۆشتنی.

۲۷- [تہذیب]

تیهو به فارسی دَهْهَو و به عبری (طُحُوج) ی پَن دهلین، بالنده کی
جوانه، له کو نه چیت به لام له کو پچووک تره، وه گزشته کی خوش
مزهزه ره ننگه کی خوله میشی به کی تیکل به زهرده، له زینر سکیدا
خاله رهش هده،

(حکم) گزشتی، حالاً (نمبری ج ۲ ص ۱۰۲)

باب جوم

۲۸- [جوڑوہ]

جورره به فارسی میگویند که ده به عهده می (قبره) ای بی ده لنین، بالنده کی بزره، کمینک له چوله که گه وره تره، ده نگیکی خوشی هه به،

(حکم) گوشتی حلالہ بہ تیجماہی زاناکان (مہدی ج ۲ ص ۲۶۰)

۲۹- [جوانوو]

جوانانو به فارسی «توه اسپه وه به عهد بی (قُرنش) وه (صَصلِ) وه (پِلزَف) ای
بِن دهلین (حکم) له زماره ی ۳ (نِهسپ) باسی لَن کراوه که به مه زه به بی
نیامی شافعی گزشتی نه خوری.

۳۰۔ [جھوٹہ]

جوجوه به فارسی «جوجه» وه به عهده‌یی (فرخ‌ای بی ده‌لین، جوجوچکیکه که کزر بووینی ویه شتانه بووینی به بارزوکه، جوجو جوجو (حکم) حه لاله.

مربوط به ش ۲۸ [جوړره قازلاخ]

جورره قارلاخی به فارسی ملازلی و به هره بی (قنبره‌ای پنی دهلین،
جورنکه له جورره، پروانه (جورره) به ک حوکیان هه به.

باب چیم

۳۱- [چاله که]

چاله که به پنی نویسی ماموستا مردوخ به فارسی پنی ده لنین «رودک» وه «زَبَر» که قاموسی حه سەن هه میدیش بز (رودک) وتوویه تی گیاندارنکی درنده به که له پلنگ نه چیت، وه بز (زَبَر) نووسیویه تی گیاندارنکی گۆشتخوره له پشله نه چیت، که نه مانه چاله که نین، که وایه وادهر نه که وی فارس به چاله که (رودک) وه (زَبَر) نالین. به لکورو وه کوو ماموستا هه ژار له «هه نبانه بۆرینه» دا نووسیویه تی به فارسی پنی ده لنین «گورکن» که حه سەن هه میدیش ئاره ها مانای «گورکن» ی لی داوه ته وه «ناوی گیاندارنکه له (ورچ) نه چیت، به لام چکۆله تره له ورچ، له کون و که له بهری زیر زهوی دا لان بۆ خۆی نه که نی، وه له پۆژدا له وی خۆی حه شار نه دا و شه وانه بز راو ده رته که ریت» به لنی نه مه چاله که به، که به هه ریش پنی ده لنین (یغز) وه (غزیز) وه (غزغون) گیاندارنکی شیر ده ری قه له وه له نیوان سه گ و پشله دایه په له کانی کورته، له کون و که له بهری زیر زهوی دا نه ژی پسته که ی به نرخه. (القائوس الیلمی المصور)

(حکم) گۆشتی نه خوری و حه لاله، نه لنین گۆشته که ی بز «روماتیس» چاکه. (بیداری) ماموستا مه لاکه ریم (مدرس) «ویر» ی به چاله که مانا لی داوه ته وه که ته ماشای ووشه ی «ویر» م کرد له کتیبی (حياة الحيوان دیمیری) دا نه و تاریفه نه و له وه بریه وه ده کات ئینسان ده لیت چاله که به به لام زۆریه ی نووسه ران وتوویانه (یغز) چاله که به، که ئیمه پش هه ر پیمان وایه، وه باسی (وینس) یش له زیر ووشه ی «کورکن» دا نه خو نیتته وه، له جلدی دووه م لاپه ره ی ۴۰۹ ی (حياة الحيوان) دا له زیر ووشه ی (یغز) دا نووسیویه تی «هه روه هابه ر گیاندارنکی قه له وه له خوراساندا نه ژی و بازئی وتوویانه نه مه به م مانا (یغز) نه ک (یغز)، به مه میسال دیننه وه ده لنین «له چاله که قه له و تره»

۳۲- [چه رخ]

چهرخ، یا شاباز به فارسی «چوش» وه به هه ره بی (صَفْزای پئی ده لنین. بالنده به کی گزشت خوره، له جزوی بازه کانی، راوده کات، به قه د قالاونک نه بئ ره نگیکی خوله میشی تیکه له به نوقته ی رهش و سپی هه به. (حکم) هه راه و گزشتی ناخوری له بهر نه وه ی چنگی تیژ و قولابداره (میری)

۳۳- [چه قل]

چه قل به فارسی هفال. وه به هه ره بی (اِنَّ آوې) پئی ده لنین، بزیه وای پئی ده لنین چونکه هه رکاتی له ره فیه کانی دور که و ته وه له شه ودا به هزی ده نگی هاو تورمه کانی که قیره یان له قیره ی مندا له چیت نه یاندوز ته وه، گیاندارنکی کیره له سه گ نه چن چنگ و نیزکی درنزه، راو ده کات، بالنده و مریشک نه گری و نه یخوات بوزگانی مریشک له رنوی خراوتره. (حکم) به قه ولی راست و باوه پئی کراو گزشتی هه راه له بهر نه وه ی به که لیه ی راو ده کات و بالنده و مریشک نه گری و نه یخوات، بازی و تویانه وه کوو رنوی که لیه ی زه عیفه که وایه گزشتی نه خوری به لام به قه ولی (مَحْرُوز و مِنْهَاج) هه راه. (میری)

باب حاء

۳۴- [حاجی له قله ق]

حاجی له قله ق، یا له قله ق به فارسی هکک لکک وه به هه ره بی (تَلَقُّی) پئی ده لنین، مه لیککی گه وره ی رهش و سپی ده نووک و قاج و مل درنزه له سه ر دار و جینگای بلنه دا هیلانه دروست نه کا، راوی هه شه رات و مشک و خزنده ده کاو نه یا نخوات، ماریش نه یخوات، (حکم) هه راه و گزشتی ناخوری (بزانن) هه موو بالنده ناوی به کان هه لائن جگه له قله ق، له بهر نه وه ی پیس خوره و بال لیسادات، نه مه

قه‌ولی به‌غوی و هویادی‌یه، به‌لام به‌لای شیخ ابر محمد و غزالی یه‌وه
 حه‌لاله. (حیات‌الهیون مصری ج ۲ ص ۳۱۹)

۳۵- [حه‌وت ره‌نگیله]

حه‌وت ره‌نگیله به‌فارسی هفت‌رنگه‌وه ه‌دایزه‌وه به‌عه‌ره‌بی (ه‌شون)
 وه (ه‌شون‌ای یی ده‌لین، جزیرکه له‌چوله‌که، ره‌نگا‌ره‌نگه
 (حکم) گزشتی نه‌خوری و حه‌لاله.

باب خاه

۳۶- [خومه‌ره‌زه] یا [کاسه‌لکه‌شینه] وه [که‌نه‌سمه]

خومه‌ره‌زه، یا یی به‌قنگه به‌فارسی هفت‌رنگه‌وه به‌عه‌ره‌بی (ه‌شون‌ای) وه
 ه‌شون‌ای یی ده‌لین، بالنده‌یه‌کی سه‌وزه، به‌قه‌د کزترینک نه‌بی، له‌پزم و
 شام و خوراساندا زورن، هه‌نگ نه‌گرن و نه‌یخون له‌کون و که‌له‌بردا
 ه‌یلانه نه‌که‌ن،

(حکم) ره‌ویانی و به‌غوی و رافیمی فهرموویانه‌حه‌رامه و گزشتی ناخوری
 چونکه پس خوزه و ه‌ره‌ب به‌پسیان داناوه، وه بازی فهرموویانه‌حه‌لاله
 بز و نه‌خواه‌نی (انزان) به‌رگی دووه‌م له‌لایه‌ره‌ی ۵۰۲ دا به‌حه‌لال گزشت
 ناوی ه‌یلانه. هه‌روه‌ها مامزستا ره‌ییمی له‌باقیات صالحات دا ج ۳ ص ۱۸۶

۳۷- [خه‌م خوزه]

خه‌م خوزه، به‌فارسی ه‌ویعه‌اره‌وه به‌عه‌ره‌بی (ه‌شون‌ای) وه (مالک‌الخریج‌ای)
 یی ده‌لین، بالنده‌یه‌که له‌قه‌راغ ناودا نه‌زی، ماسی نه‌گری و ده‌یخوات،
 ده‌نووکی دریزه، هه‌روه‌ها قاج و ملی دریزه، کلکی کزتابه، به‌ره‌کانی سه‌ی
 و سه‌وز و ناوی به‌(ج‌ح‌ظ) نه‌ل‌یت نه‌م بالنده له‌شته سه‌رسوور ه‌ینه‌ره‌کانی
 دونیایه، کاری هه‌جیه له‌قه‌راغ ناودا نه‌نیشینه‌وه زورکات له‌توونه‌تیا
 نه‌مری ناو ناخواته‌وه نه‌بادا ناوه‌که ته‌واو بی، هه‌رکه ناوه‌که وشک بی‌یت

بوئی خه‌م بار ته‌ییت،

(حکم) حه‌لال گزشته (مه‌ری ج ۲ ص ۳۲۳)

باب دال

۳۸- [دار ته‌قینه]

دار ته‌قینه، یا دار کونکهره به فارسی مدار کوبه وه به هه‌ره‌بی (صَدَای پِن ده‌لین، بالنده‌یه‌کی ده‌نووک دِرِیژی سه‌ر سووری به‌ر سنگ زه‌ردی سه‌ر بال ره‌ش و سه‌ی به‌به‌قه‌دِ پِش‌وله‌یه‌ک ته‌بِن، وه‌کوو توتی به‌به‌نجه‌کانی به‌ دارا سه‌ر ته‌که‌وئی و جِرو جان‌وه‌ر له‌ ژِتر پِزستی داره‌که‌دا به‌ ده‌نووک ده‌ردینی و ده‌یخوات، ده‌نووکی زور تیزه‌ بالنده‌ی به‌چووک ته‌خوات.

(حکم) حه‌رامه‌ گزشتی ناخوری چونکه‌ پِنفه‌مه‌ر نه‌هی کرده‌ له‌ کوشتنی، وه‌ نه‌هی له‌ کوشتنی به‌لگه‌ به‌ له‌ سه‌ر حه‌رام بوئی. (مه‌ری ج ۲ ص ۶۱)

۳۹- [دال]

دال، یا لاشه‌ خور به‌ فارسی ه‌لاشخوره وه به‌ هه‌ره‌بی (عَدَاب‌ی پِن ده‌لین، مه‌لیکی گه‌وره‌ی گزشت خوره‌، ره‌نگی ره‌شه‌، ده‌نووک و لاقی خوله‌ میشی‌به‌، زیاتر له‌ که‌ژوو کینودا ته‌ژی، به‌ (عَدَاب‌ کِیِر) وه‌ (جَلِی) به‌ ناو بانگه‌

(حکم) گزشتی حه‌رامه‌ (إِثْنَةُ الْعَالِيَيْن ج ۲ ص ۱۰۰)

۴۰- [ده‌له‌ک]

ده‌له‌ک به‌ فارسی ده‌له‌ وه به‌ هه‌ره‌بی (دَلَق‌ی پِن ده‌لین گیاندارنکی گزشتخوره به‌قه‌دِ پِش‌له‌یه‌ک ته‌بِن قاجه‌کانی کورت و کلکی دِرِیژه‌، پِستی نه‌رم و به‌نرخه‌ به‌ره‌نگی زه‌رد یا قاوه‌یی ژِتر مل و سکی به‌ سه‌ی ته‌روانی، مریشک و کزتر ته‌گرئی و خزینیان ته‌مژی (حکم) حه‌لاله‌

[ده له ک سپی]

ده له ک سپی به فارسی هه ده له وه به هه په بی (فاسم) پی ده لین گیاندارنکه له ده له ک نه چیت، پسته که ی له به فرا سپی به و له هاویندا قاوه بی به، به شه و نه گه پیت که ورنشک و مار و میروو نه خوات پسته که ی به نرخه

(حکم) ده له له و گزشتی نه خوری (بلیات صالحات)

باب راه

۴۱- [راسو]

راسو، یا مشکي خورما به فارسی موش خورما وه به هه په بی (این عیض) پی ده لین، گیاندارنکه گه وره تر له مشکي مالی، ره نگیکی خوله میشی تیکه له به زه ردی هه به، لوتی باریک و کلکی درژی هه به، مار نه خوات. (حکم) ده له له و گزشتی نه خوری (مضی المحتاج ج ۱ ص ۲۹۹)

۴۲- [رزق]

رزق به فارسی نوعی از موش وه به هه په بی (هائیل) وه (قارذی) پی ده لین، گیاندارنکی قرینه ره له مشک نه چیت گوپی پرده کات له ده خل و دان و نه بیات بؤ کونه که ی بز زستان (حکم) هه پامه گزشتی ناخوری له کتیوی (حیة الصیوان ص ۲ ص ۲۰۰) دا ده لیت: هه مرو جزره مشکیک هه پامه و گزشتیان ناخوری جگه له (بربوع = مشک کرونشک)

۴۳- [ره قه]

ره قه، یا کیهل ناوی به فارسی ده لک پست آیه وه به هه په بی (شخفا) پی ده لین، ده هبایه کی ناوی ره قی کلکداره وه کی کیهل وایه. (حکم) هه پامه و گزشتی ناخوری (صیری ج ۲ ص ۳۱۶ کلبا)

۴۴- [پیشوله]

پیشوله، یا سیزوو یا گاوانی، به فارسی مصادی وه به هه پره بی (زُرژوون) وه
(شُژوون)ی پین ده لَین، بالنده یه که پره که ی رهش و بریقه داره
(حکم) گزشتی حه لاله (مضی المحتاج ج ۴ ص ۳۰۲)

۴۵- [رینوی]

رینوی به فارسی مردویه وه به هه پره بی (قَلْب)ی پین ده لَین، فیلنی رینوی به
ناویانگه، ده لَین: خوی نه کاته مردوو، هه ناسه له خوی نه پری جوار
چه قه لی به ره وژوور نه کاته وه، تا گیانداران و ابزانن مردوو، کاتیک
حه یوانی چکوله تر نزیک یکه ونه وه په لاماریان نه دات و نه یانخواست. به
رینوی یان ووت: بزچی تو له سه گ زیاتر رانه که بت، ووتی: من بز خوم
رانه که م به لام سه گ بز که سیک ی دیکه.
(حکم) به مزه به بی نیمامی شافیمی گزشتی نه خورنی چونکه که لَیه
زه حیفه و هه پره به پاکیان زانیوه، به لام به مزه به بی دوو پیشه وای دیکه
(أبو حنیفه و مالک) مه کرووه، وه به لای نیمامی نه حمه د و بازی دیکه له
زاناکان گزشتی حه پرامه. (إضافة الطالبین ج ۲ ص ۳۹۸)

باب زاه

۴۶- [زُراله]

زه ررافه، یا ووشتر به لَک به فارسی هشتراوه وه به هه پره بیش پین ده لَین
(زُرأفه) گیاندارنکی شیردهر و کاوژکه ره، به قه د ووشترنک نه پین مل و
قاچه کانی درژن، بله ندی ده سته کانی و ملی تا ۶ متر نه پوات، پینتی
نوکه ی رهش و قاره بی گه وره و چکوله ی تیابه وه کوو پلنگ، دوو شاخی
کورته هیه وه کوو گا، له گهرمه سیردا وه به تایبه ت له چول و ده شتی
ناوه ندی نافر قادا نه زی له گه لای داره کان نه خوات بز پزوست و
گزشته که ی راوی نه کن،

باب ژ

۵۰ [ژووژوو]

ژووژوو، یا ژیزک به فارسی «خارشته» و به هه‌ره‌بی (قُتْقَدْ) وه (شَوَهَبْ) ی پِن ده‌لِن، گیاندارنکی خه‌پنه‌ی نه‌ندام درر کاوی‌یه.
(حُکَم) گُزشتی نه‌خورئ، ئیمامی شاقیمعی خورای لِن رازی بِن نه‌لِیت:
حه‌لَّله چونکو وه‌ره‌ب به پاکیان زانیوه، وه هه‌بدوللای کوپری هومهریش
هه‌ر به‌مه فه‌توای داوه، به‌لام ئیمامی نه‌بوو هه‌نیفه وه ئیمامی مالیک
(رُخ) وتووایانه ژیزک هه‌لَّله نیه،
نه‌لِن له خزمه‌تی پِنه‌مه‌ردا (ص) باسی ژیزک کرا، فه‌رمووی: (خَبِیْقَةُ بِنِ
السَّهَابِیْ) پِیسکه له پِسه‌کان، نه‌م هه‌دیه زه‌هیفه وه راویه‌کانی
نه‌ناسراون.

باب سین

۵۱ [سه‌فاقوش]

سه‌فاقوش، به فارسی «مُزْبَقَه» وه «مُتَقَالُوش» و به هه‌ره‌بی (تَجَقَّة) وه
(خَوَاصِل) وه (سَقَاء) ی پِن ده‌لِن، بالنده‌یه‌کی گه‌وره‌ی درنژی قورگ
نه‌ستوره چیه‌لدانه‌ی ئاو زۆر هه‌ل نه‌گرئ، ئاوی وه ماسی گره
(حُکَم) هه‌لَّله (نهمری ج ۱ ص ۲۷۳)

۵۲ [سه‌گاری]

سه‌گ ئاوی به فارسی «مِیْذَنْقَه» وه «مُتَقَالِب» و به هه‌ره‌بی (قُتْدُنْ) ی پِن
ده‌لِن وه هه‌روه‌ها (كَلْبُ الْمَاءِ) ی پِن نه‌وترئ، گیاندارنکی ئاوی
شیرده‌ری قه‌تینه‌ره کلکی پانه پِنسته‌که‌ی به نرخه.
(حُکَم) له له‌پس کوپری سه‌هد پرسیار کرا له باره‌ی خواردنی گُزشتی سه‌گ
ئاوی وه: فره‌مووی خواردنی ئیشکالی نیه بازئ دیکه‌بش وتووایانه
هه‌روه‌کوو ماسی گُزشتی نه‌خورئ و هه‌لَّله به‌لام هه‌ندئ دیکه له زانا‌یان

فه رمووانه گزشتی هه رامه چونکه ونه ی له وشکانیدا ناخوری ئه م قهوله
له راستی نزیکتره.

۵۳- [سه گ شکاری]

سه گی راوی به فارسی ههوزه یا سهگ شکاری و به هه ره بی (فَشْدَی پَن دهلین،
(خُکم) گزشتی هه رامه چونکه که لبه ی هه یه.

۵۴- [سه گ ماسی]

سه گی ماسی به فارسی سهگ ماهی و به هه ره بی (فَشْدَی پَن دهلین،
گونره که ی ده ریا، گیاندارنکی شیردهری ده ریایی به له موزه که ی
لووله یی به که لبه ی نه
(خُکم) سوکمی سه گ ناوی هه یه.

۵۵- [سه گ]

سه گ، به فارسی سهگه و به هه ره بی «کَلَبَی پَن دهلین.
(حکم) هه رامه چونکه دهنده یه کی یسه تا نه و جینگه ی پیستی سه گ و
به راز به ده باغیش پاک نابنه وه، وه نه گه ر شتیک پس که ن نه بی نه و شته
گل ئاو بکری (بانی حموت که ره ت ناوی ییا که ی که ره تی پینشووی گلی
تیکه لاو بی) وه کوو پیغه بهر فه رموویه تی، به زانیاری پزیشکی نیستاش
دهرکه وتوو که وایه یانی چه شنه میکرزین وا له دم و لووتیا به قوراوی
سوورنه بی به هیچ شتی له ناو ناچن.

۵۶- [سه موور]

سه موور به فارسی سه مووره و به هه ره بی (سَمُورَی پَن دهلین، گیاندارنکه له
ده له ک و پشپله نه چیت پیسته که ی سوری مه یله و ره شه و به ترخه به سه ر

دره ختیش دا سر ته که و نت.

(حکم) حه لال گزشته وه کوو رنوی چونکه شتی پیس و چه پهل ناخوات.

۵۷ [سه موره]

سه موره، یا سنجاو به فارسی هسَنجاب و به عربی سَنجَاب (وه
(قُرْطَان) ای پتی ده لَین، گیاندارنکی شیرده ری قرتینه ره له پشپله
بچکوله تره، تووکی نهرم و پره به رهنگی خوله میشی، کلکی درنزه زیاتر له
دارستان و به سر دره خته وه نه زی، خوراکي زستانی که پسته و گونز و
شته پیست ره قه کانه له زُر زهوی یان خالیه تی دره خت دا قایم نه کات،
زورکات خزی نه گه به نیت هیلانه ی بالنده کان و هیلکه که یان نه خوات
(حکم) گزشتی حه لاله به قه ولی باوه پینکراو (دمری ج ۲ ص ۲۴)

۵۸ [سووچه ر]

سووچه ر یان سیخور به فارسی صیغول و به عربی (دَلْکَل) وه (شَهْم) ای
پن ده لَین، گیاندارنکی درکاوی به به قه د بزقله موونیک نه بن، که رقی
هه ستا پرره کانی نه هاوئزی بهر هه ر شتیک بکه وی برینداری نه کا.
(حکم) گزشتی نه خوری و حه لاله.

۵۹ [سونه]

سونه، یا مراوی به همور جزونیکه وه که به فارسی پن ده لَین، هلو دکه
جَهْه وه هسَرطایی و به عربی (حَذَقَة) وه (هَط)، سوره مراوی وه
سووره قانگ (هَط أَخْمَر) مراوی سر سهوز (هَط بَر) شینه مراوی (هَط)
زُرْقاوی، گیاندار و مرینکی ناوی به که له ناودا مه له نه کات، ده نووکی پانه و
له تیوان نه نگوسته کانیدا پرده هه به (یانی پای پرره داره) به هزی نه وانه
وه له ناودا مه له نه کات (حکم) حه لاله و گزشتی نه خوری له پشا نووسرا
که مهلی ناوی جگه له له قله ق هه مووی حه لالَن (مغنی المحتاج ج ۱ ص ۲۰۲)

۶۰- [سیارکه که چه له]

سیارکه که چه له، که رگ ز، دالی که رخور به فارسی «کُزخس» و به عربی (نُسر) وه (بُغاف) ی پنی ده لنین، بالنده به کی گه وره به، ده نووک و چنگیکی به هیزی هه به، ملی دریزه و پنی به رره لاشه ی مرداره وه بوو نه خوات (حُکم) گزشتی حه رامه چونکه پسه و مرداره وه بوو نه خوات.

(دهمیری ج ۲ ص ۲۵۱)

(یزانن) له کنبی (الْقَامُوسُ الْعِلْمِيُّ الْمُصَوَّرُ) دَا نُسْر و بُغَاف به یه ک بالنده نیر ده بات به لام خاوه نی (حَيَاةُ الْحَيَاةِ) و حه سمن هه مید له فهره نکه که یدا نُسر به داله که رخور (کرکس) ناو ده به ن به لام یز (بُغاث) نووسیرانه بالنده به کی راو که ره به ره نگیکی تاریک چکوله تر له (کرکس) که زور شه وروره و به زه حمت بال نه گریته وه وه لی مه علوم و پروونه نه میش هه ر حه رامه و گزشتی ناخوری. نه ماما نه وه ی که له (أنوار جلد دوم ص ۵۰۱ خطی) دا نووسراوه «وَيَخْرُجُ الْفَافَةُ وَ هِيَ طَائِرٌ أَتَمُّ بَطْنِ الطَّيْرَانِ يُقَالُ لَهُ عِثْنَانٌ (ماهی گیره) واتا: هه روه ها بُغَافَةُ حه رامه که مه لیککی سبی به دیر بال نه گریته وه وه له لای نیمه پنی ده لنین: ماسی گره نه مه سه هوه چونکه ماسی گره گزشتی نه خوری به لام بُغاث گزشتی ناخوری.

۶۱- [سووره واله]

سووره واله به فارسی صرخ دال و به عربی (نُسر أَخْرَای پنی ده لنین (فرهنگ مردوخ ج ۲ ص ۸۰ (حُکم) گزشتی ناخوری.

۶۲- [سه مهنده ر]

سه مهنده ر به فارسی هتفننزه و به عربی (سُرْفُوت) و (عِظَايَةُ) و (هتفنن) و (هتفننزی) پنی ده لنین، گیاندارنکی مه شهوره له مارموله ک نه جیت، له ناوو و شکیدا نه ژی جوار پای هه به، پزستی تاریک و له کنه ی

زهردی ههیه، قه‌دی به ۲۵ ساتیپتر نه‌گات له زه‌وینی نمناک و تاریک‌دا نه‌زی و جبرو جهانه‌وه‌ره نه‌خوات، نه‌لین له‌ناگردا ناسووتن، به‌لای یۆنانه‌کانه‌وه مه‌لیکی نه‌فسانه‌یی به‌که‌ چو‌ته‌ ناو ناگرو هیلکه‌ی کردووه، بازی نه‌لین بالنده‌یه‌که‌ له‌په‌ره‌که‌ی ده‌سه‌ره‌یان دروست کردووه، که‌ چلکن بووه‌ خستوریانه‌ته‌ نپو ناگروه‌ پاک و خاوتن بو‌ته‌وه‌ له‌م باره‌وه‌ شینمرنکیان وتوه‌ نازانم شیم‌ری کن‌یه‌ له‌خوا لن‌ خوشبو‌ی باو‌کم‌ بیستوه‌ که‌ نه‌لینت: ای‌ حریفان‌ من‌ شقن‌ن‌وار‌ آتش‌ خوشم‌ مثل‌ ابراهیم‌ و گلزار باشد‌ آتشم‌ (حک‌م) حه‌رامه‌ گۆشتی ناخوری (فره‌نگ‌ عه‌د و ده‌مه‌ری جلد‌ دو‌م)

۶۳- [سیموورخ]

سیموورخ به‌ فارسی (سیمورخ) و به‌ عه‌ره‌بی (عشقا‌ی پنی ده‌لین، بالنده‌یه‌کی نه‌فسانه‌یی به‌، نه‌لین زۆر‌گه‌وره‌ بووه‌ له‌کینوی (قاف‌)‌دا هیلانه‌ی بووه‌، له‌چیرۆکی شاهنامه‌‌دا نپو مه‌لن بووه‌ که‌ (زال‌)‌ی کوری (سام‌)‌ی له‌کینوی (البرز‌)‌دا هه‌ل‌گرت و به‌خینوی کرد، وه‌ له‌پاش زه‌مانی که‌ (سام‌) به‌‌دوای کوره‌ که‌یدا چوو (سیمورخ‌) سامی به‌زال سپاردو به‌‌پنکی خزی به‌‌ئو‌دا تا هه‌ر کاتیک پنیوستی هاوکاری بوو به‌‌ره‌که‌ی ئه‌و بخاته‌ نپو ناگروه‌وه‌، (سیموورخ‌) له‌شه‌ری (رستم‌) و (اسفندیار‌)‌دا به‌‌تکای زال‌ چووه‌ یاری رۆسته‌مه‌وه‌ وه‌ به‌‌ راوژی ئه‌و (اسفندیار‌) به‌‌ده‌ست رۆسته‌م کوژرا. (حک‌م) سیموورخ‌ بالنده‌یه‌کی نه‌فسانه‌یی به‌، که‌س نه‌یدیوه‌ نه‌گه‌ر ده‌شیش که‌وه‌ی نه‌لین هیلکه‌ نه‌کات به‌‌قه‌د کینریک، که‌وايه‌ خزی به‌‌قه‌د ده‌ کینو ئه‌بن، ده‌ی ناخۆ کن‌ نه‌توانن‌ بیگرت‌و بیخوات، رنیش به‌و چلیسی و نامه‌ز رۆبو‌ فیل‌وه‌ پنی ناویری، تا به‌‌ راوچی هه‌زار نه‌گات.

(مه‌ری ج ۲ ص ۱۶۲ وه‌ فره‌نگ‌ صه‌را)

۶۴- [شاهین]

شاهین یا باله‌وان به‌ فارسی شاهین‌، وه‌ به‌ عه‌ره‌بیش هه‌ر (شاهین‌)‌ی پنی

ده‌لین، بالنده‌یه‌کی بۆری گۆشت خۆره له (باز) گه‌وره‌تره له هه‌لوو نه‌چیت، ده‌ندوو‌کوو چنگۆلی زۆر به‌هیزن.

(حکم) هه‌رامه‌و گۆشتی ناخوڕی له‌به‌ر نه‌هی پینغه‌مبه‌ر (ص) له‌گۆشتی هه‌ر گیاندارنکی خاوه‌ن که‌لبه‌له‌درنده‌کان، وه‌خاوه‌ن چنگۆل له‌مه‌له‌کان.

۶۵- [شمقار]

شمقار به‌فارسی شَمَقَوَه و به‌هه‌ره‌بی (شَمَقَزای پنی ده‌لین، بالنده‌یه‌کی گۆشت خۆری راوکه‌ری چوست و چالاکه.
(حکم) گۆشتی ناخوڕی چونکوو راوکه‌ره‌و، چنگۆلی تیزو به‌هیزه.

۶۶- [شوان خه‌له‌تینه]

شوان خه‌له‌تینه به‌فارسی شَبان هَوِیبه و به‌هه‌ره‌بی (شَمَاذای پنی ده‌لین، مه‌لیکه‌هه‌ندئێ له‌چۆله‌که‌گه‌وره‌تره، تا ئیشان نزیکێ نه‌یتته‌وه هه‌ل‌نافرئ.
(حکم) هوکمی چۆله‌که‌ی هه‌به‌حه‌لآه.

۶۷- [شه‌مه‌مه‌ کویره]

شه‌مه‌مه‌ کویره به‌فارسی شَب پِه‌ره وه به‌هه‌ره‌بی (خَمَاش) وه (وَطَاطای پنی ده‌لین، بالنده‌یه‌کی پچووکه‌سکو و زا نه‌کاو قاچی به‌باله‌کانیه‌ویه‌تی له‌مشک نه‌چیت، ددانی زۆر تیزه و چاوه‌کانی زه‌حیفه‌بۆیه چاوی له‌به‌ر خۆر هه‌ل‌نایه و هه‌ر شه‌وانه‌ده‌رته‌که‌وئ و جبر و جانه‌وه‌ره نه‌خوات.

(حکم) گۆشتی هه‌رامه‌و ناخوڕی له‌به‌ر شه‌وه‌ی پینغه‌مبه‌ر (ص) نه‌هی کردوه له‌کوشتنی.

۶۸- [شه‌لاقه]

شه‌لاقه به‌فارسی هَکْزَه و به‌تُرکی طَیْرِجِه‌ن و به‌هه‌ره‌بی (سَلَوِی) وه

(شمانی) پنی ده لئین، بالنده به کی چکۆله به به قه د کۆتره باریکه به کی نه بئین، له به هارا ناپهیدا نه بئین، له نئیر کشت و کال و گه نمدا هیلانه دروست نه کات، گۆشتی چه وره.

(حکیم) به نیجماهی زانایان چه لاله و گۆشتی نه خورئ (میری ج ٢)

٦٩- [شه و گهرد]

شه و گهرد به فارسی «ریگه ماهی» و به چه به بی (اِسْقُوز) وه (سَقُوزای پنی ده لئین، جزره مارمیلکه به کی گه و ره به کلکی کورت و نه ستوره قه دی به ٢٥ ساتی میتر نه گات له ناوو وشکیدا نه زی زیاتر له قه راخی چۆمی (نیل) دا له نئیران ریخ و ماسه دا پهیدا نه بئین، هیلکه نه کات و نه یکاته ژیر ریخموه و هه لیدین.

(حکیم) بازئی نه لئین چه لاله چونکه له نه وهی ماسیه، وه یا له جۆری مارمیلکه به و بازینکی دیکه نه لئین له نه وهی «بزن مژه» و گۆشتی ناخوری (میری ج ٢ ص ٢٤)

٧٠- [شیر]

شیر به فارسی شهیره و به چه به بی (اَسَد) و (خِرْغَام) و (غَضَنَز) ی پنی ده لئین، درنده به کی شان و مل نه ستوری باشوو پووتی نازای به هیزی شکینه ره، له میژه وه به نازایی به ناو بانگه، پنی ده لئین پاوشای جه نگه ل، له زبانی چه به بی دا نئیری زۆره.

(حکیم) چه رامه و گۆشتی ناخوری چونکوو درنده به و که لیه ی هه به.

٧١- [شیرۆکه سووره]

شیرۆکه سووره یا شیرۆکه خه ناوی به فارسی «شیر حنایی» و به چه به بی (اَسَدُ الحَنَائِي) پنی ده لئین، گیاندارنکی شیرده ری درنده به.

(حکیم) گۆشتی ناخوری (اَلْاَنَاسُ الْبَلْبِيُّ اَلْمُخَوَّر)

۷۲- [شیرین شاهو]

شیرین شاهو، یا شینه شاهو به فارسی سه و به عهده بی (هَلْشون) بی ده لنین، بالنده به کی که وه لهی قاج و مل درنزه، (بروانه خه خوره) که گوايه خه خوره و شیرین شاهو به ک بالنده که به فارسی پنی ده لنین هوتیهاره.
(حُکم) حه لال گزسته.

باب عین

۷۳- [عهته ر]

عهته ر به فارسی جَوَزه و به عهده بی (جَزْدی) بی ده لنین، مه یموونی نیز، گیانداریکی زیره که، فیزی کارو پشه نه بی.
(حُکم) گزشتی ناخوری و حه رامه، به لای تیمام مالیکه وه حه رام
نه (مهری).

۷۴- [عه لیشیش]

عه لیشیش، یان نه لیشیش = یزقله موون (بروانه یزقله موون)

باب الفاء

۷۵- [فه نه ک]

فه نه ک، وه نه ک، کووشک، پزوی بیابان، به فارسی و عهده ییش (فَنک) بی ده لنین، جزره پزویه کی بچوکه تووکه که ی نهرمه، گونچکه ی درنزه جزله که و میروو نه خوات، وه نه مه خه پری ده له که به تورکی پنی ده لنین (لوصاق).

(حُکم) حه لاله و گزشتی نه خوری (مهری ج ۲ ص ۲۲۵)

۷۶- [فیل]

فیل به فارسی ههله و به عهده بی (فیل) وه (عَشْمُوی) بی ده لنین،

گیاندارنکی گه وره ی گه رمیانی سه رو مل قهوی به، ده می ناگاته زه ویسی
لوه له گزشتینکی گه وره ی درنژ به ده میه وه به تی، به وه شت کۆ نه کاته وه و
نه بیخوا.

(حکَم) حه راه و گزشتی ناخوری به قهولی باوه پینکراو، له بهر نه وه ی
که له ی هه به و خه لک نه کوزی، رافیمی نه لیت حه لاله، نیمامی نه حمه د
نه لیت فیل له خوراکی موسولمانان نه، وه به لای نیمامی نه بوو حه نیفه وه
مه کروه هه. (حِیَاةُ الْحِزَانِ دهمری ج ۲ ص ۲۲۴)

۷۷- [لیله گیزه]

فیله گیزه، بزنه کیزی، به فارسی مَشَوَکَه و به عه ره بی (وَعَلَّ) وه (تَشَّ
الْجَبَلِ) ی پَن ده لَن، گیاندارنکی کیزی به به قه د که له کیزی به ک نه بَن، دوو
شاخی به ک لقی هه به.
(حکَم) به ئیجماع گزشتی حه لاله (دهمری جلد ۲ ص ۱۰۴)

۷۸- [فیقه]

فیقه، یان قینگ هه له ته کینه به فارسی مَذْمُ جَنْبِلَکَه و به عه ره بی
(دُغَرَه) وه (صَغَوَه) وه (عُصْفُورُ الصَّحَا) وه (أَعْظُوبَةُ) ی پَن ده لَن، بالنده به ک
په جووکی کلک درنژ هه میسه کلکی هه له نه سه نگیس له چه زله که
چه کۆله تره، نه وه نه به شتی چه کۆله نه لَن «فیقلی».
(حکمی) چه زله که ی هه به (دهمری)

باب قاف

۷۹- [قاز]

قاز، به فارسی حَظَرَه و به عه ره بی (اَوُزْ) ی پَن ده لَن، مه لَنکی گه وره ی
مل درنژی ده نووک پانی پَن په رره داری مه له وانه له سراوی گه وره تره،
وه زنی تا ۱۲ کیلو نه چیت، میزه قاز تا ۲۰ هیلکه نه کات، له پاشا نه که ونه

کړوتا په ک مانگ له سهر هیلکه نه ینت هه تا هملی تیرئ.
(حکم) به نیجماع گزشتی قاز به هه موو جور نکیه وه چه لاله و نه خورئ.

٨٠- [قازی قولنگ]

قازی قولنگ، یان قولنگ به فارسی «گلنگه» و به هه ربه یی (کُزَکِی) و به
تورکی (قُزَاکِی) یی ده لئین، بالنده په کی قاج و مل درنزه له شینه شاهز
نه چیت، زیاتر له لیوار ناوه کانا نه ژی، گزشتی خوځه، له کاتی بال گرته وه
له هه وادا پؤل پؤل به شیوه یی سنی گزسته (مُتَلَت) هه ره کت نه که ن، وه په کی
له وان هه وه کوو فهرانده له سهر سنی گزسته کا قرار نه گرت.
(حکم) به بېی جیباوازی و دوودلی گزشتی چه لاله (میری چ ٢ ص ٢٧٥)

٨١- [قاز]

قاز، به فارسی «قاز» و به هه ربه یی (قُزَابُ الرُّزْغِ) یی ده لئین، بالنده په که
وه ک قه له ره شه به لام هم له ناو «کشت و کال» دا نه ژی و بېی و دندو وکی
سووره.
(حکم) گزشتی نه خورئ و چه لاله (إغنة الطالبین چ ٢ ص ٤٠٠)

٨٢- [قالاوه بوولینه]

قالاوه بوولینه، یان قه له بانه یی، به فارسی «غلامه» و به هه ربه یی
(قُزَابُ) یی ده لئین، هه روه ها (عُذَابُ صَخْبِ) وه (رَسَاوُیُ السُّلُوبِ) یی پتی
نه ورتئ، یانی خو له منشی، زیاتر جرو جانه وه و گیاندارانی چکوله شکار
نه کاو نه یخوات نه گهر بوی بلوئی جوو چکه یی چکوله یش راو نه کا، قه له
سابوینشی یی نه ورتئ، ده نگ ناخوش و بوره لووکه.
(حکم) به لای به څه وی و جورجانی و په وینانی و په هملی وه چه لاله، وه
به لای څاوه نانی په وضه و توحه وه هه ربه (إغنة الطالبین چ ٢ ص ٤٠٠)

۸۳- [قالاوه ره شه]

قهله ره شه به فارسی «لاشخوره» و به عه‌ره‌بی (غُداف کِه‌زای پِن ده‌لین
بروانه «دال».
(حُکُم) چه‌رامه و گزشتی ناخوری.

۸۴- [قر قاول]

قر قاول، مریشکه کِیزی، به فارسی «قوتکه» و به عه‌ره‌بی (تَدُرُو) وه
(تَدُرُج) وه (دِیکُ بُرِی) پِن ده‌لین، بالنده‌یه‌کی جوانی کلک درنزه له
که‌له شیر نه‌چیت به‌لام مه‌بله و ره‌شه و جواتره.
(حُکُم) چه‌لاله و گزشتی نه‌خوری (حِیاءُ المَیْهَانِ مِهری ج ۱ ص ۶۶۲)

۸۵- [قرزانگ]

قرزانگ، یان قر زال به فارسی «خوجنجه» و به عه‌ره‌بی (سَرطَانِی) پِن
ده‌لین، ده‌عبایه‌کی ناوی چنگ چنگی ره‌فی دووسه‌ره.
(حُکُم) چه‌رامه و گزشتی ناخوری، به‌لای نیمامی مالیکه‌وه گزشتی
نه‌خوری (مِهری ج ۲ ص ۴۰۰)

۸۶- [قشقه‌ره]

قشقه‌ره، یان قه‌له باچکه به فارسی «مُزَاجِجَه» و به عه‌ره‌بی (قُشَقُ) وه
(عُشَقُ) پِن ده‌لین، بالنده‌یه‌کی ره‌ش و سپی و کلک درنزه به قونه نه‌روا.
(حُکُم) چه‌رامه و گزشتی ناخوری (اعانة الطالبین ج ۲ ص ۴۰۰، مِهری ج ۲ ص ۱۴۸)

۸۷- [قزپانه]

قزپانه، یان قزپی به فارسی «چلپاسه» و به عه‌ره‌بی (جِرْدُونِی) پِن
ده‌لین، جزره مارمیلکه‌یه که پوله‌که کانی کلکی گری گری‌یه و سه‌رو ملی
درکی پی‌ره‌یه.

(حُکْم) چه‌رامه چوونکه زه‌هری هه‌یه (همیری ج ۲ ص ۲۲۲. اَلْفَاوُسُ الطَّيِّبُ
الْمُضَوِّصُ ص ۳۹)

۸۸- [قورپانه زه‌رده]

قورپانه زه‌رده به فارسی مَعَانِی و به چه‌ره‌یی (سَامْ اَنَرَض) ی پتی
ده‌لین، جزینکه له مارمیلکه.
(حُکْم) گۆشتی چه‌رامه چوونکۆ به یسیان زانیوه. (همیری ج ۲ ص ۱۱ و
فره‌هنگ عمید وه مه‌ردوخ)

۸۹- [قومقومه]

قومقومه، یان قومقۆمۆکه به فارسی جاققوری است شیه چله‌سه و به
چه‌ره‌یی (وَزَعَه) پتی نه‌لین، سه‌رما زه‌له‌وه بیس یسۆکیشی پتی نه‌وترتی،
جزۆه مارمیلکه به‌کی پچووکی سه‌رسن سووچه، ناو مله‌که‌ی کۆن کۆنه
له‌کاتی ئاولن رۆکردنیا بلقه‌بلقی لیه‌وه دی.
(حُکْم) گۆشتی ناخوری وه چه‌رامه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پتیه‌مه‌ر (ص) فره‌مانی
کۆشتی داوه، «عَنْ سَعْدِ (رض) لَنْ اَلْبِیْ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اَمَرَ بِقَتْلِ
الْوَزَعَةِ وَ سَاطَا قَوْمِیَقَه» = وانا: سه‌عد (خ) گۆتی: پتیه‌مه‌ر (د) فره‌مانی
ده‌دا به کۆشتی (وه‌زه‌خه) وه ناویشی نا: له‌رینه‌ره‌چوو واته فاسیق
(بیداری) له‌شه‌ره‌دا چه‌ن گیاندارنک به‌له‌رینه‌ره‌چوو (قَوایق) ناو براوه
له‌به‌ر نه‌وه‌ی زیان و زه‌ره‌ریان زۆره، وه ئه‌مرکراوه به‌کۆشتنیان له‌هه‌رکۆئی
بن نه‌مانه‌ش بریتین له‌مار، دوویشک، مشک، قشقه‌ره، قومقومه (وَزَعَه)
که به‌م پتیه‌مه‌ر ده‌لین (قَوایق خَسَتْ) یانی پینج گیاندار ی له‌رینه‌ره‌چوو،
بازنک له‌زاناکان زَهَن (کۆرکۆره) ^(۱) وکَلَب عَقُور (سه‌گی نیانی‌گر) یان له‌م
ده‌سته له‌قه‌له‌م داوه‌یان ئال و گۆریان کردوو. (تاج کوردی سه‌رگی چه‌رام،

فقه محدثی، دهمری ج ۲ ص ۱۰۰، عقید، القاموس علمی مخور

(بزانن) وهزهغ (وَزَغْ) وه وهزهغه (وَزَغَه) جیاوازیان ههیه، وهزهغ که بهزهغیشی پین دهلین گیاندارنکه له قورباق نهچیت بز جیاوازی وهزهغ و قورباق برهانه کتیبی (بهمن بگو چرا جلد سوم ص ۱۵۶)

بهلام وهزهغه (وَزَغَه) که جهمه کهی (وَزَغْ) به قومومه دهلین وه ههیهیه (فرهنگ عید زیر کلمات وَزَغْ و وَزَغَه)

(ناگاداری) بزانن له باره ی نیوی جزره کانی (سُوسمار) له فرههنگه کاندا جیاوازی ههیه، له زور شوندا بهک ناگر نهوه، بز وینه ماموستا مهردوخ بز ههیهیه قومومه نووسیویه تی (جَزْدُونْ) بهلام نووسری (قاموس هلمی) (جَزْدُونْ)ای به قوربانه مانا لئ داوه تهوه، وه (وَزَغَه) به قومومه، بهو بز نهوه وام به چاک زانی تهوهی وا نووسری بهناو بانگ (حسن عید) له باره ی جزره کانی (سُوسمار) وه نووسیویه تی لیره دا بینوسم هه تا که لکی زیاتری لئ وهر بگیریته، ماموستا هه سه ن هه مید نه لیت: «مارمیلکه - گیاندارنکی خزکیشه له مار نهچیت، دهس و قاچه کانیان کورت و کلکیان درئو و دهس هه راو و ددانی وردیان ههیه، مارمیلکه کان جزریان زوره، جزورنک لهوان له نیو مال و کون و قوژینی ژنر زه ویندا نه ژین و جرو جانه وهر نهخون که بهمانه نه لئین، «چلیاسه وه مارمیلکه، جزورنکی دیکه یان هه ن له کترو سه حرادا نه ژین لاشه یان گه وره تره بهمانه نه لئین «بز ن مژه» جزورنکی دیکه یان به مارمیلکه ی ههوت رهنگ بهناو بانگن که له بهر هه تاو دا رهنگی خزیان نه گورن، وه به چهن رهنگی جزوارو جزور خزیان پشان نه ده ن، که پشان نهوتری «هه تاو په رهست» و به ههیهیه پینی نه لئین (جَزْأَلْ)، جزورنکی دیکه یان له نیو تاو دا نه ژین و له لیوار چزم و زه رادا نه بن و له نیو تاو دا مه له نه کهن و ماسی و جانه وهری دیکه نهخون، جزورنکی دیکه یان زور گموره و درئوی لاشه یان به شش میتر نه گات، نه ههنگ و «گاویال» لهم جزورن، بازی له مارمیلکه کان هیلکه نه کهن و، گه را دانه نین وه بازنکی دیکه یان بیجوریان نه بن، بهلام تاویه کانیان هیلکه که رن».

۹۰۔ [قوریاق]

تورپاچه، يان بۆق به فارسی مَقُور پَچه و به عربي (خِطْمَع) ي پَن
دهلَين، دهه يايه که له ووشکاني و تاوا ده زى، پَن تَنکي لينجى هه يه، پَن ک
پَن کى رَهش و قاوه يى تَندايه، له تاوا «گهرا» داده نى، به گهراکى ده لَين
(سهر مَنکوته) نهم گيانداره له نيوان گيانداران دا به ده سته يک حِساب
ده کرى که زور چه شنى هه يه، به پِنودانى زانستى تا تيسا ۱۱۶ چه شنى
ناسراوه، نهم گيانداره ماده يک به پَنگاي پَنستى دا له له شى خَوى
ده رده خا که (ژهر) و بۆيه نايى ده ستى لى بدرى. پَهنگه هه ر بۆيه ش بى
له کورده واري دا ده لَين: هه ر که سى ده سته له بۆق بِلدا ده ستى (بالبۆکى)
لَندى.

(حکم) همراهه له بهر نه وهی پښه مېر نه هی کرده له کوشتنی، «عَنْ إِبْنِ عَبَّاسٍ (رض) قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (ص) عَنْ قَتْلِ لُزَيْجٍ مِنَ الرُّومِ: الْأَنْثَى وَ الْحَتْلَى وَ الْهُنْدُ وَ الْأَصْرَدُ = وانا: ښو هه بیاس (خ) گوئی: پښه مېر (د) ږنگه ی کوشتنی نه م چوار گیان له بهر وهی نه داوه: میز ووله و هه نگ و په پور سلیمانکه و صوره (ابع، صهری ج ۲ ص ۸۶ قاموسی زبانی کوردی زمخسری)

۹۱۔ [قوون مهل ته کينه]

قرون هه‌ل ته‌کینه، بېروانه (فیقه) هه‌ندئ ئه‌لین ئه‌مه مه‌لنکی دیکه‌یه‌و
له‌ فیقه گه‌وره‌تره (دکتر محمد مکاری) وه‌ خواوه‌نی (قاموسی هیلمی)
ده‌لێ هه‌ر دووکیان به‌کن.

۹۲- [قومری]

قورمى، يان كۆترە باريكه به فارسى و عەرپه ييش پنى ده لىن (قُمرى) -
بالنده به كى پلى باريكى زور جوانى ده نگ خۆشه له كۆتر پچو و كتره،
پنى شىنى خوله مېنى به ده نووكى ره شه چاوى پر ته قالى به.
(عُكم) سه لاله موگۆشتى زور خۆشه جوړنگه له كۆتر (مېرى چ ۲ ص ۲۵۹)

۹۳- [قه ناری]

قه ناری، که ناری، مه لی دلدارشی پی ده لنین به فارسی طغاری و به
 هه ره بی (کناری) وه (طیر الحبای) پی نه وتری، جزره چوله که به کی زهردی
 ده نگ خوزه له قه فزدا په وروده نه کړنت.
 (حکم) له ورنه ی چوله که به.

باب کاف

۹۴- [کارده په له]

بژ کارده په له بر وانه (په رره سیلکه) خومان پی نه لنین ته یرنه نه بایل.

۹۵- [که په واله]

که په واله به فارسی «کاروانکه» و به هه ره بی (کتروان) پی نه لنین،
 بالنده په کی ناوی به لاق و ده نو کی درنزه، کلکی نیه، له سونکه^(۱)
 بچو وکړه له کاتی فریسیا ده نگي بالی زور دی، وه به ک سر نه فری.
 (حکم) گزشتی نه خوری به ئیجماع (امری ج ۲ ص ۲۷۷)

(بژ ناگاداری) هه په به کان به مه میسال دیننمه، ده لنین: له که په واله
 تر سه توک تره، چوونکو و هر کات پی بلین (أطرق کزا إن التفاحة فی القرن)
 خوی نه لکین پی به زه ویدا و پارچه به ک نه ده ن به سه ریاو راوی نه کن، نه مه
 میساله بژ که سینگ که خوی به گه وره بزائیت و له خوی گه وره تر دانیش
 نوره ی نه دات و، نه و قه بکات، نه و ووتی پی نه وتری، یانی چاودا خه و
 پی ده نگ به که په واله به راستی «ووشتر مر» هاله ناوایی نیمه، پیاوی
 پی ده سلات و زه هیفیان به که په واله، وه پیاوی گه وره یان به ووشتر مه ل
 ته شبیه کردوه.

کاتیک پیاونکی بی ده سلات و نه زان له باره ی باسینکی گرنگه وه

۱- بر وانه ژماره ۲۷ [ته پو] که سونکه یی پی ده لنین. (هه ره نگي خال وه
 هه نیاته پورینه)

بدوايەت ئەمەيان پى راتەگەيان يانى ئەم باسە لە ئاقەتى تۆدانیە لىگەرى پى با
پیاوی خۆی باسى لىو بەكات. (سەرى ج ۲ ص ۲۷۷، ئەرئەلادب السجد ص ۹۹۸)

۹۶- [كۆتر]

كۆتر بە فارسی «كپوتە» و بە ھەرەبى (خَنَازَه) وە (وَزْخَاة) وە (مَخَانَة) پى
دەلین، بەلندەبەكى جوانە لە ھەو پچووكتەر، وە گەلنى رەنگى ھەبە.
(حُكْم) ھەلەلە و گۆشتى ئەخورى (مغنى المحتاج ج ۱ ص ۳۰۲)

۹۷- [كۆترە بارىكە]

كۆترە بارىكە بە فارسی «كپوتوچاھى» و بە ھەرەبى (وَزْخَاة) پى
دەلین، جۆرە كۆترىكى بۆرى پچووكتى بارىكە خۆرندىنى لە خۆرندىنى
كۆترى مالى ناچى.
(حُكْم) بە ھەموو جۆرنىكپانەو ھەلەلە.

۹۸- [كۆترە كىوئىلە]

كۆترە كىوئىلە بە فارسی «كپوتوكوھى» و بە ھەرەبى (وَزْخَاة) پى
دەلین، جۆرە كۆترىكە سەركلكى سىبە. پىشى خۆلەمىشى يان شىن يان
سور يان سەوزە.
(حُكْم) ھەلەلە.

۹۹- [كۆترى خال لەمل]

كۆترى خال لەمل بە فارسی «كپوتە» و بە ھەرەبى (مَخَانَة) پى دەلین،
كۆترىكى پچووكتە بە رەنگى خاك، تەوقى خالى رەش ھابە دەورە ملىو
ئەلین گۆشتى بۆ بى تىنى و ئىفلىجى چاكە. (ھەمد نەركلە فەلغە)
(حُكْم) لە كىشى (مغنى المحتاج) بەرگى چوارەم لاپەرە ۳۰۲ دا ئەلن، كۆتر
بە ھەموو جۆرنىكپانەو ھەلەلەن چوونكۆر لە شتە پاك و خاوتنەكان

(طبیات)ن به لای جموهه ری به وه ته وای مه له خال له مله کان یا دانه خوره کان حه لالان. له بالنده نه ناسراوه کانداه وه به لای نووسه ری موغنی و نیمای شافیمی به وه ته وای نه و بالنده ای له کانی فریندا بال لن نه دن وه کوو ده فلیدان یان قومه قومه (جره جره) نار نه خونه حه لالان.

۱۰۰- [کولله]

کولله به فارسی مقلعه و به هه ره بی (جَزَاد) وه (خَرْشَف)ی پی ده لین، گیاندارنکی بالداری دریز کۆله ی قاج زیره، سه وزایی شه خوا، وه گه لن جزری هه یه، په رده به کی ته نکه له هاوینانا به ده وری جینی نووستا نه گیرئی.

(حُکْم) به ئیجماهی موسولمانان خواردنی کولله حه لاله. (مه ری ج ۱ ص ۱۸۹)

۱۰۱- [کوپ کوپ]

کورر کورر به فارسی دینفروده وه مستغواره و به هه ره بی (قَطَا)ی پی ده لین، بالنده به کی پچووکت له که وه، تووکی له هه موو تووکیک نه رم تره، په نگی رهش و خۆله میشی به، له کتودا له بن درودا هیلانه دروست نه کات، له پنگه رزیشندا خاوه و ناتوانی زۆر بفرئی.

(حُکْم) به ئیجماح حه لاله و گۆشتی نه خورئی (مه ری ج ۲ ص ۲۵۵)

(فائده) هه ره به کان رزیشتی کوپ کوپان به لاره جوانه، له بهر شه وری هه نگاو فزیک دانه نیت، وه هه ره وه کوو ژنان به له نهجه و لار نه رۆن، له رۆزی خه زای نوخودا (هندی کچی) (هه) وتی: (تَحْنُ ثَنَاتُ طَارِقٍ، تَحْنُ عَلَى النَّارِقِ، شَتَّى الْقَطَا الثَّرَاتِقِ، وَاَنَا: تِیمه کۆری کچان کچی ستاره ی بیانی باوکی تیمه له شه ره ف و گه وری دا وه کوو ستاره ی پرشنگ داروایه به سه ره فرشی چاکا نه رۆین و هه نگاو هه ل نه گرین، وه کوو رزیشتی کوپ کوپ که به له نهجه و لاره وه دروات و زوو زوو به چکه ی نه نیت (مه ری ج ۲

ص ٢٥٢) وه (جملع الشواهد ص ٢٨٥)

وه هەببایی کۆری ئەحنەف و تورەتیی: بَکْثُ إِلَى رِزْبِ الْقَطَا إِذْ مَرَزْنَ
بِی قُتْلُ وَ مِثْلُ بِالْبُكَاءِ جَدِیرُ أَرِزْبِ الْقَطَا هَلْ مَنْ یُحِبُّ جَنَاحَهُ لَعَلَّی إِلَى مَنْ قَدْ
هَوَّنَتْ أَطْطِیرُ

واتا: کاتێک پۆلی کۆر کۆرە کان بەلاما رۆشتن بە سەرمانا گریام و
پارامەوه، وتم گریان هەر بۆ من چاکە، ئەو پۆلی کۆر کۆرە کان ئایا لە نێو
تێوەدا کە سینک هەیه هەردوو بایی خۆی بە ئەمانەت بدات بە من، تا بە لکۆو
بۆلای ئەو کەسێ که زۆر خۆشم ئەوێ بای بگرەوه (جملع الشواهد ص ٣٨)

١٠٢- [کۆر کۆرە]

کۆر کۆرە، بۆلەندەیه کی بۆرە قەندی بێ سێرە لە کۆندە بە بوی پچووکی
ئەچن. (فەرەهنگی خال بەرگی سێهەم لاپەرە ١٠٣ پروانە (شەلاقە) ئەبێ
ئەم مەلەیش شەلاقە بێ که بە هەرەبێ بێ دەلێن (سَلَوِي) یان شەبەبێ
ئەوه.

١٠٣- [کۆرکن]

کۆرکن بە فارسی مۆککە و بە هەرەبێ (وَنَزَي) بێ دەلێن، گیاندارنکه لە
سەمۆرە ئەچیت و لەپشیلە پچووکرە، نووکی درێز و کلکی کۆرته و
گۆنچکە پچووکرە، لەژێر زەوی دا ئەزی، رەنگە کە ی مەیلە و خۆلە
میشی یە پێستە کە ی بە نرخە.

(حُكْم) وه کۆرکۆر و نیشک وایە گۆشتی ئەخوری لەبەر ئەوهی گیاخۆرە
و پاکە قەوس العلی المصنوع وه (حَقَاةُ الْحَيَاةِ) سەیری ج ٧ ص ٣٩١

١٠٤- [کۆلارە]

کۆلارە، یان کۆر کۆرە بە فارسی گوشت رێه وه مَزْعَن. و بە هەرەبێ (جَدَا)
وه (شَوَحَّة) بێ دەلێن، بۆلەندەیه کی گوشت خۆری زیاندارە لە دال ئەچن.
(حُكْم) هەرەمە و گۆشتی ناخۆری، چووکۆر لە (قَوَابِقُ خَشَنَة) یە که فەرمان

دراوه به کوشتنی، پیغه مبر (د) به فرمان دان به کوشتنی پینج گیاندارۍ له پرتدره چوو (قواستق) که بریتین له، مار، مشک، دوویشک، کولاره، قشقره، یان به جزی دژیشک قومقومه، تیمه ی ناگادار کرده توه که بزاینن هموو گیاندارنکی زیاندار کوشتنی په وایه، وه کوو: بهور، پلنگ، گورگ، چرخ، باشوو، شایین، زهرده واله «زهنگه سووره»، کینچ، میرووله، میثوله، میث، شیر، دال، هه لوز، هه رکاتی بین بونیسان و نازاری بدهن کوشتیان سونه ته. (مهری ج ۱ ص ۲۳۰، مضی المحتاج ج ۱ ص ۳۰۱)

۱۰۵- [که ر]

که ر، یان گوند ریز، یان، نولاخ به فارسی «خوه وه هلاخ وه هوزار گوشه ی پی ده لین، وه به هره بی نهوتری (حناز)، گیاندارنکی به یک سمی باره به ری به سزمانی گوی دژوه، گوی دریز حه یوانیکی زور مل که چ و به خزمهت و پی به فرمان بهرداره، هیچ جزوه زیانکی نیه جگه له خزمهتی به شوره، نه انیش وه کوو به شه کانی تری به یک سم خوراکیان کاو جزو گژو گیایه.

(حکم) حه رامه و گزشتی ناخوری، «عَنْ جَابِرٍ (رض) قَالَ: نَهَانَا النَّبِيُّ (ص) يَوْمَ خَيْبَرَ عَنِ الْبَغَالِ وَالْحَصِيرِ وَلَمْ يَنْهَنَا عَنِ الْخَيْلِ. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَ مُسْلِمٌ = وانا: جابیر (خ) گوتی: له رژی شهزای خه بیهردا پیغه مبر (ص) جله وگیری لی کردین له خواردنی گزشتی هیسترو گوی دریز، به لام گزشتی نه سب و مابنی قهده شه نه کرد لیمان، نه بو داوود و موسلیم گیر او یانه توه.

(بزانن) نه بو هورپه به گیراویه توه له پیغه مبر (د) که فرموویه تی هه رکاتی زهره ی کهرتان بیست په نا به خودا بگرن له شه یتانی له عین توه شه یتانی دیوه (مسلم و بخاری) (مهری ج ۱ ص ۲۳۹)

خودا له قورئاندا فرموویه تی (إِنَّ أَكْثَرَ الْأَضْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَصِيرِ) وانا: بینگومان ناخوشتیرین دهنگ دهنگی زهره ی گوی دریز و زوربه ی

ناسازیه که ی له بهر هیزی تاوازه که به تی. سوره ی لوقان / ۱۹
 وه خودا له قورئاندا میالی به گوندِرئز هیناوه ته وه، وه فهرموویه تی
 «كَتَلِ الْجَارِ يَحْيٰى اَسْفَارًا» جومعه ثابیه ۵، واتا: نمونه و ونه ی سه
 سوور هینه ری نهو که سانه که ته ورت کراوه به باریان و ته وراتیان پی
 هه لگیراوه، واته: له لایه نی حه زره تی موسا و شونکه و توانی حه زره تی
 موساوه، ته وراتیان نشان دراوه، بریار دراوه له سه ریان که ره فتاری پی
 بکه ن، که چی نه وان هه لیان نه گرت و ره فتاریان پی نه کرد..
 وه کوو گوندِرئزه که باری کتیب هه لئه گری و باری سه ریشیه تی و به
 تاوارو نیشه وه هه لی نه گری و نه بیا بو مال و شزین و هیچ سوودیشی لی
 وه رناگری.

۱۰۶- [که ره کیوی]

که ره کیوی به فارسی هگووخره و به عه ره بی (جَنَارَ وَخَشِي) ی پی ده لین،
 گیاندارنکه له که نه چیت، پهنگی زهرده و خه تی پهشی تیا به، تا به تیتا
 نه هلی نه کراوه، له ئافریقادا نه زی، وه کۆر کۆر دهسته دهسته حه ره که ت
 نه که ن.

(حُكْمٌ) حه لاله و گزشتی نه خوری به ئیجماعی زانایان (مهیری ج ۲ ص ۲۵۱)

۱۰۷- [که ره که ده ن]

که ره که ده ن، په ک شاخه، به فارسی هگووگندنه و به عه ره بیش (کَزْكَدَن) وه
 (وَحِيدُ الْقَرْنِ) ی پی نه وتری، گیاندارنکی زور زلی قاچ و مل نه ستووره
 شاخیک وا به سه ر لووتیه وه، له گامیش زل تره، دریزی به ده نی به چوار
 میتر و بلیندی قه دی به دوو میتر نه گات، پستی به ده نی کز لوفت و پهش و
 چین و چرۆک داره، به سه ر فیل دا زال نه بی، له هیندوستان و ئافریقادا
 نه زین، زیاتر له که نگاودا به سه ر نه به ن.

(حُكْمٌ) به زاهیر حه لاله و گزشتی نه خوری چونکه دارو که لا نه خوا، به لام
 نه گهر له نیوان نه سپ و فیل دا له داییک بی گزشتی حه رانه، نه مهیش له

کئیوی به یال و سسی له هی کهر نه چنت. و توویانه که متیار سالتیک نیرو
سالتیک منی به به لام نه مه نه فسانه به و له زیری دورره.
(حکم) که متیار حه لاله و گوشتی نه خوری، نه گهر بلین چون حه لاله له
حالتیکدا که له بی هه به، زانا کان وه لایان داوه تموه و فهرموویانه ههر وه کوو
رنوی که له بی کول و زه حیفه، (عَنْ جَابِرٍ (رض) قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ (ص) عَنِ
الصُّبْحِ فَقَالَ: هُوَ صَنْدٌ وَ فِيهِ كَبْشٌ إِذَا صَادَهُ الْخَمْرُ). وانا: جابیر (خ) گوتی:
له باره ی خوار دنی گوشتی که متیاره وه پرسیارم له پینگه مبهر کرد (د)
فهرمووی، که متیارش داده نری به نه چیر که وا بوو گوشتی نه خوری نهو
که سه شی که له نحرام دابن و راوی که متیار بکا و بی کوزی به رانیکی
توله ی نه چیر: (فیدیه) ی ده که ونه سه ر. (إِسْنَدُ الطَّالِبِينَ، دمیری ج ۲، تاج جلد ۳،
بایات صالحات).

۱۱۱- [که نغره]

که نغره، سنی پایله به فارسی کلاگورو و به هه ربی (کنغرای پین ده لین،
گیاندارنکی گياخوره له «نوستورالیا» نه زبی، قعدی دوو میتر نه بی کلکی
قهوی و قاچی درنژو ده سته کانی کورتن، زور کات له سه ر دوو پارا
نه وه سنی له حالی هادی دا به چوار ده ستویا ده پروات به لام له کانی
ته نگانه دا نه به ری و بازی زور نه دات، بیچوه کانی چکوله و نه نداسی
ناتمواره، دایکی له کیسه به کدا که له زور سکیدا به هه لی نه گری و له وندا
شیری دایکی نه مژی، کاتیک نه نداسی قهوی بوو و توانی رینگه پروات دیته
ده ره وه.

(حکم) حه لاله و گوشتی نه خوری (بایات صالحات ج ۲ ص ۱۸۶)

۱۱۲- [که نه سمه]

که نه سمه به فارسی مژبورگیره وه سهزکه و به هه ربی (هخزاق) وه
(خضاری) ی پین ده لین، پروانه (خومه ره زه)

۱۱۳- [که لک]

بروانه قازی قولنگ.

۱۱۴- [که و] ژه پرژ

که و، خاسه که و به فارسی هکبکه و به هه پره بی (خجیل) وه (پشوب) ی پین ده لنین، بالنده به کی خال و میل داری قاچ و دهنوک سووری بزره له کزتر گه ورتره.

(حکم) حه لاله و گزشتی نه خوری (میری ج ۱ ص ۲۲۸)

۱۱۵- [کیه ل]

کیه ل، به فارسی ده لاک پشته و به هه پره بی (شلفخانی) ی پین ده لنین، ده عبايه کی دینی به وه ک ره قه ی ناو ناو.

(حکم) هه پامه و گزشتی ناخوری له بهر نه وه ی هه پره ب به پیان زانیوه و دل بزی ناچن و ماروشتی پیس نه خوات، به لای نییو حه زمه وه حه لاله بروته (حیات الحیوان میری ج ۲ ص ۲۵)

باب گاف

۱۱۶- [گا]

گا، به فارسی ده گاهه و به هه پره بی (توز) وه (هتر) ی پین ده لنین، ره شه و ولاخینکی نیره که پین ی نایینه سنی ساله.

(حکم) حه لاله

۱۱۷- [گا کینوی] گه و زن

گه و زن، یا گا کینوی به فارسی ده گاهو کوهی و ده هتوزنه و به هه پره بی (اکل) پین ده لنین، گیاندارنکی کینوی به له گا نه چن به لام نه م زلتره. شاخی گه و ره و لقلقه له نیودار و جهنگه لدا نه زی.

(حکم) حه لاله و گزشتی نه خوری

(بزاتن) هه ندی یشان وایه گه وهزن ههیری گاکیری (هَژ وَخْش) به لام نه بن
 نه وه بزاتین گه وهزن و گاکیری به کن بن یا جیاوازی یان بن بز ژیته گرنه
 نه هه ردو یان گزشتیان نه خوری. (مهیری ج ۱ ص ۱۰۶)

۱۱۸- [گاکوتر]

گاکوتر به فارسی «گاکوتووه» و به هه ره بی (هَماقَه) ی بن ده لَین، جوره
 گزترنکی کیری به. ره نگه که ی مه یله و سه وزه.
 (حُکم) هه لاله

۱۱۹- [گامیش]

گامیش به فارسی «گامویش» و به هه ره بی (جَامُوش) ی بن ده لَین، جوره
 ره شه و لاخینکی مه له وانه، له گاکوره تره.
 (حُکم) حوکمی وه کو گاو مانگا وایه هه لاله و گزشتی نه خوری (مهیری ج
 ص ۱۸۲)

۱۲۰- [گاوانی]

بۆ گاوانی پروانه (پیشۆله)

۱۲۱- [گورگ]

گورگ به فارسی «گورمه» و به هه ره بی (دُلب) ی بن ده لَین، گیاندارنکی
 به زیانه به قد سه گیک نه بن میملی مه رو نازاله، له هه لمه تا له سه گ
 خیراترن له راوکردنا بیژره و ترن، نه ویش هزی نه وه به گورگ به شه و
 به پوژ هه خه ربکی راوکردن، گورگ به شه ویش وه کوو پوژ چاوی
 نه یینی هیزو توانای له قهواره ی خزی زیاتره، بۆنی شت نه کات.
 (حُکم) هه رامه و گزشتی ناخوری چونکه درنده به و کلبه ی به هیزی هه به
 (حیات‌العوان مهیری وه مضمی ج ۱ ص ۳۰۰)

۱۲۲- [گوزره که]

گوزره که به فارسی هگوساله و به عه‌ره‌بی (عجل)ی پی ده‌لین، ساوای
 به کسالانی مانگا.
 (حکم) حه‌لاله و گزشتی زور خزشه.

باب مهم

۱۲۳- [مار]

مار به فارسی هاره و به عه‌ره‌بی (حیث) وه (شُهان)ی پی ده‌لین،
 ده‌هبایه کی درنزی بی پی زه‌هرداری به وه‌زنده به‌هر گیانداریکه و ده‌
 زورتر نه‌یکوژی.
 (حکم) حه‌رامه و گزشتی ناخوری چونکه زه‌ره‌ری هه‌یه و زه‌هری
 کوشنده‌یه و نه‌مریش کراوه به کوشتنی (مهری ج ۱ ص ۲۷۵)

۱۲۴- [مار میلکه]

مارمیلکه به فارسی هوسه‌اره و به عه‌ره‌بی (حُث)ی پی ده‌لین،
 ده‌هبایه کی باریکی پچکوله‌ی بز ره‌فته‌ی چنگداری به‌سزمانه
 (حکم) حه‌لاله و گزشتی نه‌خوری (مهری ج ۲ ص ۷۹)
 (بیداری) زور له قاموس نووسه‌کان (حُث)یان به مارمیلکه مه‌هنا
 کرده‌ته‌وه به‌لام ماموستا مه‌ردوخ له فهره‌نگه‌که‌یدا (وَزَل)ی به
 مارمیلکه زانیوه وه (حُث)ی به قزربانه مانا لن داوه‌ته‌وه، وه له تاجی
 کوردی (نوری فارس حه‌مه‌خان) دا (حُث) به بز ن مژه مه‌نا کراوه‌ته‌وه
 به‌لام شوکور بز خودا هر کامیان بی یتمه هیچ کامیان ناخوین هر وه‌کوو
 پیغه‌مهر نه‌بخوارد خالیدی کوپی ولید (خ) گوتی: له‌گه‌ل پیغه‌مهر دا (د)
 جووین بز مالی مه‌مونه‌که هاوسه‌ری پیغه‌مهر بوو، وه بووری من و یتنه
 هه‌بباس بوو بز نمزه‌یه کی برژاوایان دانا بزی، پیغه‌مهر (د) ده‌ستی درنژ
 کرد بزی، نافرته‌نی گوتی: هه‌رزی پیغه‌مهر بکه‌ن که نه‌وه چیه که وا

خهریکه ده یخرا نه وانش گوتیان: نهی پیغه مبری خودا! نه مه بز نمزه به،
 نیش پیغه مبر (د) ده ستی کیشایه وه، منیش گوتم: نهی پیغه مبری خودا!
 تایا بز نمزه چه رامه؟ فرموی: نه چه رام نه، به لام له ولاتی نیمه نه، له بهر
 نه وه ده بینم دلم نایات، خالید گوتی: جا من رام کیشا بولای خوم و له بهر
 چاوی پیغه مبر (د) ده ستم کرد به خوار دنی (تاج کوردی ج ۱ ص ۵)

۱۲۵- [ماسی]

ماسی به فارسی معاهی وه به چه بهی (سَکَن) و (خَوْت) و (تُون) ای پِن
 ده لَین، گیانداریکی درِژ کوله ی پررمداری مه له وانی تاوی به، گزشتی
 خوشه.

(حُکَم) ماسی به هه موو جوژنکیانه وه چه لالَن به بِن سه برین و به هه
 جوژنک مردینت به ده لیلی چه دیسی رابردوو (أَجَلْتُ أَنَا مَهْتَانٍ وَ دَمَانِ الْخ)
 (بهری ج ۲ ص ۳۱)

۱۲۶- [ماسی گیره]

بۆ ماسی گیره پروانه «زیقاوله»

۱۲۷- [مانگا]

مانگا، به فارسی هاده گاه وه به چه بهی (بَهْرَه) ای پِن ده لَین، ره شه
 وولاخیکه که که وتیتنه سکوزا.
 (حُکَم) چه لاله وله (اَنْطَامَه).

۱۲۸- [مراوی]

مراوی به فارسی هه وه به به چه بهی (زُقَد) وه (عَرَه) ای پِن ده لَین،
 مه لیکه مه له وانی ده نووک پانی پِن پرده داره، نیریان سه ری سه وزه
 (حُکَم) چه لاله و گزشتی نه خوری.

۱۲۹- [مره دهشتی]

مره دهشتی به فارسی هوش رشتی و به هه ربه بی (غیرغیره) ی پنی دهلین،
جزره مریشکی کونجکونجی سه ر پچکوله ی دهنگ زلی درره که پنی
دهلین مریشکی هندی
(حکم) حه لاله. (میری ج ۲ ص ۱۸۴)

۱۳۰- [مه پ]

مه پ به فارسی هگوسفنده و به هه ربه بی (غنم) وه (ضأن) ی پنی نهلین،
گیاندارنکی مینه ی خوری داری دووگداری مالی به، که پنی نایینه
سالی چواره م.
(حکم) حه لاله و گزشتی ناسک و لهزیزه.

۱۳۱- [مه ر کیتی]

مه ر کیتی، یان مه ر سووره به فارسی هگوسفند کوهی و به هه ربه بی
(أرؤیة) ی پنی نهلین، گیاندارنکی کیتی شاخداره، له ناسک نه چنی، به لام
نهم نه ختیک گه وره تره.
(حکم) گزشتی حه لاله و نه خوری (میری ج ۱ ص ۲۳)
بازی دهلین (أرؤیة) بزنه کیتی به به مه ر کیتی دهلین (غنم الجبل)
بروانه سه رچاوه ی سه روه.

۱۳۲- [مریشک]

مریشک = (مامر) به فارسی هوش و به هه ربه بی (دُجاجة) وه (قروچ) ی
پنی دهلین، بالنده به کی مالی به وه ک که له شیر به لام نهم هیلکه که ره.
(حکم) حه لاله و گزشتی نه خوری. (میری ج ۱ ص ۳۳۱)

۱۳۳- [مشک]

مشک به فارسی هوش و به هه ربه بی (قاز) وه (خایل) ی پنی دهلین،

ده هبایه کی پچکۆله ی چوار پنی کلک باریکه، دیوار و ناوماڵ کون نه کات.
(حُکُم) مشک هه رامه و له (فَواشِق)، مشکى مالى بى یان ده شتى یان
مشکه کورنه هه ر هه رام و پسن مه گه ر مشک که ر و نشک (نمبرى ج ۲ ص ۱۹۸)

۱۳۴- [مشک که ر و نشک]

مشک که ر و نشک، یان دوو پایله به فارسى هه وه و به هه ر به ی
(نَیْزُوع) ی پنی ده لێن، ده هبایه کی کێوی به له سمۆره پچووکترو له مشک
گه وره تره، وه له نیو که له کاندایه بى، به تاييه ت له هاوین و کاتى دروینه داله
زیر تابه گه نمداو له ژیر زه ویدا کون بز خۆی دروست نه کات و پری نه کات
له گۆله گهنم.

(حُکُم) هه لاله و گۆشتى نه خۆزى چونکه هه ر به به پاکیان زانیوه. به لای
ئیمام (أبو حنيفة) وه هه رامه. (نمبرى ج ۲ ص ۱۰۸)

۱۳۵- [میشه سی]

میشه سی، که هور وه ره شى پنی نه و ترى به فارسى هه وه وه و به
هه ر به ی (خُبارى) ی پنی ده لێن، وه کوردی هه راق پنی ده لێن «چیرگی»
باندیه کی گه وره ی قاچ و مل درێزه له بۆقه موه و نه چى به گێژ و وێزى
به ناو بانگه.

(حُکُم) هه لاله و گۆشتى نه خورئى. (نمبرى ج ۱ ص ۲۲۶)

۱۳۶- [مه یموه]

مه یموه به فارسى «بوزینه» و به هه ر به ی (قِرْد) وه (سَفْدان) ی پنی
ده لێن، گیاندارنکی جوار پنی کلک دارى گه رمیانی به ده ستو و پنی له
ده ستو پنی ئاده می نه چى.

(حُکُم) گۆشتى ناخورئى.

[نههنگ] ۱۳۷-

نههنگ یان گاماسی به فارسی نهنگ: گاماهی. و به عربی (عَنْز) وه (هالی) بن ده لنین، ماسی به کی گه وره به، سه ری زل و ددانی تیزه و دریزی لاشی به ده مینر نه گات، مادده ی خوشبوی هه بهر که به ناو بانگه له مینده، یان رینخۆله ی نهم جزره ماسی به دایه.

(حُكْم) نهم ماسی هه بهرانه هه لالَن و گزشتیان نه خوری. (عَنْ جَابِرِ رَضِ) قَالَ: بَقِيتَا النَّيْ (ص) فَلَا قِيَاةَ رَاكِبٍ. وَ لَمِيرُنَا أَبُو عُبَيْدَةَ. نَزَعْتُ عِبْرًا لِقُرْنَيْشٍ. فَأَصَابَتْنَا جُرْعٌ شَدِيدٌ حَتَّى أَكَلْنَا الْخَيْطَ. فَسَمَى جَيْشَ الْخَيْطِ. وَ أَلْقَى النَّحْرَ حَوَاتًا يُقَالُ لَهُ الْعَنْزُ فَأَكَلْنَا مِنْهُ نِصْفَ شَهْرٍ وَ أَذْهَبَا بِرَدِيهِ حَتَّى صَلَحَتْ أَجْسَانُنَا قَالَ فَأَخَذَ أَبُو عُبَيْدَةَ خِلْمًا مِنْ أَضْلَاعِهِ. فَتَصَبَّهَ فَمَرَّ الرَّاَكِبُ تَحْتَهُ وَ كَانَ فِيْنَا رَجُلٌ لَنَا إِشْدَتُ الْجُرْعِ نَعَزَ فَلَاثَ جَزَائِرٍ ثُمَّ فَلَاثَ جَزَائِرٍ. ثُمَّ نَهَاهُ أَبُو عُبَيْدَةَ. (رواه)

الْحَفْشَةُ إِلَّا التَّزْبِيدُ نَاجِ ج ۲ ص ۹۲

واتا: جابیر (خ) گوتی: سنی سه ده کس بووین، نه بو هوبه یده ی کوری جه رواج سه ره لشکرمان بوو، ینغه بهر (د) ناردینی، منه ی کاروانیکی قوره یشمان ده کرد، جا تووشی برسیتی به کی سه ختی وابووین، له تاوانا به گه لا کونک گه لا دارمان ده وهراندو ده مانخوارد! جا بزیه نهو سوپا به یان ناونا سوپای گلدار (جه یسولخه به ط) جالم کاته دا ده ریا نه هنگیکی هه له دایه ده ره وه، ناوی نههنگی ناوی بوو، تا ماوه ی نیومانگ له و نههنگه مان ده خواردو خزمان به پیوه کی چه وره کرد، تا له شمان باش بووه وه. گوتی: جا نه بو هوبه یده په راسوونی له په راسووه کانی نهو نههنگه کی راست کرده وه و په راسووه کی تریشی به رابه ری راست کرده وه و نووکه کانی نووساندن به به که وه له چه شنی دوولاشپانه ی ده روزه، جا نه وه منده گه وره و بهرز بوو به ئاسانی سواری و شتر به ژیر یاده رقیشت! پیاونکمان تیا بوو نهو کاته ی که برسیته ی زوری بز هینانین سنی و شتری بزمان سه ربیری، دیسانه وه سنی و شتری تریشی سه ربیری، ئیتر نه بو هوبه یده نه بهیشت هی تر سه ربیری. (تلجی کوردی نوری فارس همه خان بهرگی چولهم

لا پیره ص ۹

۱۳۸- [نه ههنگ]

نه ههنگ، نه ژدیها و هه فی هشی پین نه وترئ به فارسی ههنگ یزی و به هه ربی (تخشاخ) ی پین ده لنین، گیاندارنکی خو کیشه (خزنده) له مارینلکه نه چیت، دریزی لاشه ی به ده میتر نه گات، چوار ده ست و قاچی کورت و پهره دارو کلکی دریزی هه به، ده می (زاری) گه وره و زله و نزیکه ی ۹۰ ددانی هه به له نیو ناودا مه له نه کات به لام ناتوانی بۆ هه میسه له ژیر ناودا به میته و له وشکیدا گه راداده نی و له که نار زه ریا له نیوان لم و زرخدا قایمی نه کات، گه راکانی (هیلکه کانی) له دوا ی سن مانگ باز نه بی تیماسی نه فریقایی زور جزی مه ترسیه بۆ ناده می هاشاول نه بات و پستی نه ونه قه وی به گولله کاری لن ناکات.

(حکم) هه رانه و گزشتی ناخوری چونکوو که لبه ی قه وی به و پیس و پیسزوره (نمیری ج ۱ ص ۱۶۴)

باب و او

۱۳۹- [وورچ]

وورچ به فارسی میخوس و به هه ربی (مُط) ی پین ده لنین، گیاندارنکه له کوردستاندا به زوری له که ژو کورستانه کانا هه به له گه رمیانا نازی، به گورنه ی گیانداره کیوی به کان قه واره ی زور زله وه کوو سه گ کولکنه به لام کلکی کورته و سه ری زله چاوی کزه زور خزوره ده ستوینکانی وه کوو ناده میزاد وانه نه گه ر به سه ر به فرا بروا مه گه ر شاره زا بزانی نه وه جینگا پنی و وورچه نه گینا وا نه زانی مرزفه، به لام نینوکه کانی زور ره ق و تیژن، بزیه به باشی نه توانی به چینه سه ردار و میوه هاته که ی بخوات، زوو ده سه تمز نه بن سالان لوتیه کان و وورچ و مه یموونیان نه هینا هه لیان نه په ران پوولیانده ی پهیدا نه کرد، و توویانه و وورچی (من) پیای دیزه، وه وورچی (نین)

نافره تی دزیوه له دواى مانگنی دوزراوه ته وه، و ته ی پیشینان. اکنسی گزوه
کها و نازل، نووسنی میرزا صدیق جنگیانی

(بۆ زاتین) خوا لى خوشبوو مامۆستا مه لاهه سه نى دزلى (م: ۱۳۲۳ قه)
شيعرنكى نيكه لى هه يه زۆر خوشه به و بۆنه وه كه ياسى نه وه نه كات و ورچ
له كوردستان به تاييه ت كورستاندا زۆره ئامازه م به مه كرد
ده ليت

إِنِّي لَفِي جَنَالٍ فَبِهَا مَغَارُو وَرِج
قَدْ غَضَّتِ الْكِلَابُ مِنْ كَلِكِهَا مِرَاراً

بۆ خۆم ده ژیم به سه ره ست هاکی زکس ندارم
أَقْتَنَيْسُ وَ أَمَشِي كَالدُّبِّ فِي الصَّخَارَى.
نا نلخر

واته: من له كه ژو كینودام لانه و رچی تیدایه كه چه ند جار سه گی قه بی
له کلکی گرتوه. بۆ خۆم به سه ره به رزی ده ژیم و باکم له كه سه نه سنگ ده ر
ده به رنیم و نه روم وه كه چۆن و رچ له ده شتدا نه روا (هروانه گوفاری ها صاحب
انقلاب، ژ ۳۰ ص ۱۵)

(حکیم) سه رانه و گۆشی ناخوری چو نکوو کلبه ی قهوی به و درنده به
(مهیری ج ۱ ص ۲۲۶)

۱۲۰- [ووشتر]

ووشر به فارسی حَقْوَه و به سه ره بی (جَتَلْ) و (تَجِرْ) و (نَاقَه) ی پنی
ده لێن، گیاندارنکی چوار پنی تووکنی پنی پانی قاج و مل درێزی به هیزی
باره به ره

(حکیم) سه لاله به نه صی قورئان و ئیجماعی نومهت (أَجَلْتُ لَكُمْ سَهْبَةً
الْإِتْمَامِ = واته سه لال کراوه بۆ ئیوه نه نعام که بریتین له ووشر و بز و مه رو
(مهیری ج ۱ ص ۱۱۶)

۱۴۱- [وشتەر مر]

ووشتەر مر به فارسی مَشْوَغَه و به هه‌ره‌بی (تَخَاذه)ی پئی ده‌لین،
 بالنده به کی گهرمانی گه‌وره‌ی مل درنزه له ووشتەر نه‌چن.
 (حُکْم) حه‌لاله و گزشتی نه‌خورنی به ئیجماع (مهری ج ۲ ص ۳۵۸)

۱۴۲- [واق واق که‌ره]

واق واق که‌ره به فارسی و هه‌ره‌بی (وَلَقَی)ی پئی ده‌لین، مه‌لیکی
 کا کۆلداره ماسیی نه‌خوات وه ئاوی به پستی سه‌ری په‌ری نه‌رمی پنه‌یه به
 زۆری ره‌نگی سه‌یی به و کلکی کورته له‌شین هاهۆ نه‌چیت. به رۆژ له‌ناو
 قامیشه‌لان و زه‌لرا خۆی نه‌شارته‌وه به شه‌و نه‌خوینیت. وه واق واق
 نه‌کات، ناوه‌کی له ده‌نگیه‌وه وه‌رگیراوه.
 (حُکْم) حه‌لاله و گزشتی نه‌خورنی (مهری ج ۲ ص ۳۹۰)

۱۴۳- [وهی وهی که‌ره]

نیوی ئه‌م بالنده‌یه‌ش له ده‌نگیه‌وه وه‌رگیراوه، گۆیا له خویندیا ده‌لینت
 وهی وهی نیوی فارسی و هه‌ره‌بی ئه‌م بالنده‌یه‌م بو نه‌دۆزراوه هه‌تا
 حوکمه‌کی بنووسم به‌لام بیستوومه جووره قازلاخی که له پیتی (ج)
 جیمدا باسی لیه‌ کراوه وهی وهی ده‌کات ئه‌بن هه‌ر جوژه‌ی که به فارسی
 مَهْکَاوَه و به هه‌ره‌بی (مَهْرَه) و (مَهْرَه)ی پئی ده‌لین، نیوی وهی وهی که‌ره‌م
 نه‌یا له کتیی (فره‌نگنامه‌ی پرندگان دکتر مکر) به‌رچاو که‌وت که به شینه‌ی
 وه‌چکه وهی وهی نووسراوه.

باب هاه

۱۴۴- [هه‌هۆ که‌ره]

هه‌هۆ که‌ره به فارسی هه‌هه و به هه‌ره‌بی (هَهْل)ی پئی ده‌لین، جزینکه
 له کونده به‌بوو.

(حُکْم) حوکمی بایه قوشی هه‌یه بروانه (بایه قوش) (فرهنگ مردوخ، القلموس
العلمی المصنوع)

۱۳۵- [هه‌لۆ]

هه‌لۆ به فارسی عقاب و به هه‌ره‌بیش (عقاب) ی پێ ده‌لێن بالنده‌یه‌کی
پاوکه‌ری درری گۆشتخوری تیژ بآل و به‌رزه‌ فری به‌رزه‌ نشینه
(حُکْم) هه‌رامه‌ و گۆشتی ناخوری، چونکوو چنگۆلی به‌هیزه‌ و پاوکه‌ره
(ده‌ری ج ۲ ص ۱۲۰)

۱۳۶- [هه‌له‌که‌ سه‌ما]

هه‌له‌که‌ سه‌ما: مشک‌گه‌ به فارسی طوعی عقاب و به هه‌ره‌بی
(عَوَسَق) ی پێ ده‌لێن، بالنده‌یه‌کی گۆشت‌خوری چنگ زه‌ردی قاچ‌کو‌رته
ناتوانی له‌سه‌ر زه‌وی پاو‌بکات به‌لکوو به‌هه‌واوه‌ نه‌یکات.
(حُکْم) هه‌رامه‌ و گۆشتی ناخوری (فرهنگ خال و قلموس علمی مصنوع)
شوکر و سه‌پاس بۆ خودا لێ بۆمه‌وه‌ له‌ نویسنی نه‌م کتێبه‌ له‌ میژووی
پۆزی جمعه ۱۳۷۵/۶/۳۰ هه‌تاوی له‌ ئاواپی له‌ گزی سه‌ر به‌شاری سه‌فر
محموده‌ نینولعه‌بیات (ابن الخطاط)

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ أَوَّلًا وَآخِرًا وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

ناوه روک

- ۳ پینشه کی
- ۴ به ششی په کهم: راوکردن (هَئِنْد)
- ۴ راوکردنی حه رام
- ۴ مه رجه کانی راوچی
- ۴ راوکردن به هزی چه کی تیژو حه یوانه وه
- ۶ مه رجه کانی راوکردن به تغه نگ
- ۸ مه رجه کانی راوکردن به حه یوانی راوی
- ۱۰ هاو به ششی دوو حه یوانی راوی له راوکردندا
- ۱۰ راوکردن به سه گی راوی جوله که و گاور
- ۱۰ دۆزینه وهی نه چیر به زیندوویه تی
- ۱۰ دۆزینه وهی نه چیر له پاش ینکانی به گولله
- ۱۲ به هزی ئهم شتانه ی خواره وه نه چیر ده ینته مالی راوچی
- ۱۳ پایه و مه رجه کانی راوکردن به کورنی

به ششی دووه م، حه یوان سه ریرین (دَهائنج)

- ۱۴ پایه کانی حه یوان سه ریرین، پایه ی به کهم: حه یوان سه ریر (دَهائنج)
- ۱۴ گۆشتی حه یوانیک که زه رتوشتی و ستاره په رست سه ریان برین

مه جورس چ که سانیکن؟

- ۱۶ پایه ی دووه م: حه یوانه سه ریراوه که (دَهپهخه)
- ۱۷ پایه ی سینه م: ئامرازی سه ریرین (الائ الدَهنج)
- ۲۰ پایه ی چواره م: سه ریرین: (دَهنج)
- ۲۳ سوننه ته کانی حه یوان سه ریرین
- ۲۴ قَسَقَه و سوودی سه ریرینی شه رمی، وه ئاوی خودا هینان له سه ری

- ۲۵ چه یوان سهریرین له قه ساو خانه کانی ئیمرزدا
- ۲۵ نهو گزشتانه ی له ولاتانی ییگانه وه نه بهینن
- ۲۷ بهشی سیهههه، خواردنه مهنی خاوین و هه لال (أَطْمَعَتْ)
- ۲۹ چه یوان سهریرین له بهر پنی هه لکدا
- ۳۰ سهریرین بۆ شونه پیرزه کان
- ۳۰ ئیسلام تمواو نهو شتانه ی که خاوین و بی زهره رن هه لال کردوه
- ۳۱ گیانداران بهسنی تا قمدا بهش ده کرن
- ۳۱ الف: چه یوانه ناوی به کان
- ۳۱ ب: چه یوانی (هه زانی) که له نیو ناوو وشکی دا نه ژی
- ۳۲ ج: چه یوانی ووشکی
- ۳۲ هه رام بوونی که رو هیستر
- ۳۳ هه رام بوونی گزشتی درنده و بالدار ی راوی
- ۳۳ نهوانه ی وا نه مرکراوه به کوشتیان
- ۳۴ چه یوان و بالدار ی هه لال گزشت
- ۳۶ نهو شتانه ی وا زهره و زیانیان هه به هه رامن
- ۳۷ نهوی گیانداره کان به ته رتیپی پسته کان:

سه رچاوه کان

- ۱- ته فیری نامی ماموستا مدرّس
- ۲- أَلْتَأَجُ الْجَامِعُ لِلْأَصُولِ فِي أَحَادِيثِ الرَّسُولِ عَلَيهِ نَاصِفُ ج ۳
- ۳- تاجی کوردی نوری فارس حه مه خان به رگی چواره م
- ۴- شه ربعة تي نيسلام ماموستا مدرّس، به رگی، به که م
- ۵- فِقْهُ السُّنَّةِ السَّيِّدِ سَابِقِ لَهُ كَمَلُ وَهْ رَگِيزِراوه که ی دوکتور مه حمود نیراهیمی به رگی چواره م
- ۶- باقیات صالحات ماموستا بهیمی به رگی ۳
- ۷- فقه محمدی شیخ محمد مردوخ آیه الله کردستانی جلد ۱
- ۸- الْحَلَالُ وَ الْحَرَامُ فِي الْإِسْلَامِ دکتور یوسف قرضاوی له که، وه رگیزراوه که ی ماموستا حه سه ن زاده
- ۹- گز و گیا و ناز له میرزا صدیق احمد جنگیانی
- ۱۰- فرهنگ نامهای پرندگان دکتر محمد مکرری
- ۱۱- مَغْنَى الْمُتَحَاجِّ فِي مَشْرِحِ الْمِنَاجِ جلد ۴
- ۱۲- إِيَّانَةُ الطَّالِبِينَ جلد ۲
- ۱۳- الْأَنْزَارُ يَوْسُفُ ارديبيلي جلد ۲
- ۱۴- حَيَاةُ الْحَيَّزَانِ دَمِيرِي هر دو جلد
- ۱۵- الْقَامُوسُ الْعِلْمِيُّ الْمُصَوَّرُ تَأْلِيفُ كَمَالِ جَلَالِ غَرِيب
- ۱۶- فرهنگ حسن حمید ۲ جلدی
- ۱۷- قاموس زهیمی جلد اول الف و ب
- ۱۸- فرهنگ مردوخ ۲ جلدی
- ۱۹- فرهنگ بابان ۱ جلدی
- ۲۰- فرههنگی خال ۳ جلدی
- ۲۱- تهیل المسائل سیّد محمود حسینی نسب جلد ۳
- ۲۲- تَفْسِيرُ الْمُتَهَيِّزِ دَكْتَرُ وَهْبَةُ الرَّحِيلِي جلد ۱۰
- ۲۳- الْفِقْهُ الْإِسْلَامِيُّ وَ أَدِلَّتُهُ - ج ۳

۲۶- سووتی (پهغاه) ۴۹

۲۷- ته بهو (طهوج) ۵۰

(باب «جیم»)

۲۸- جورده، وه جورده فاز لآخی

(قهره قهره) ۵۰

۲۹- جوانوو (فصل) ۵۰

۳۰- جووجه (فرخ) ۵۰

(باب «ج»)

۳۱- چاله که (غریز) ۵۱

۳۲- چه رخ (صقر) ۵۲

۳۳- چه لهل (این اوی) ۵۲

(باب «ح»)

۳۴- حاجی له لهق (قلق) ... ۵۲

۳۵- حموت وه نگیله (حسرون) ۵۳

(باب «خ»)

۳۶- خومه ره زه (خضاری) .. ۵۳

۳۷- خه م خوره (مالک العربین) ۵۳

۳۸- دار ته قینه (مرد) ۵۴

۳۹- دال (غداث) ۵۴

۴۰- ده له ک (دلق)، ده له ک سی

(قائم) ۵۵

(باب «ر»)

۴۱- راسر (این عرس) ۵۵

۴۲- روزی (هافل) ۵۵

۴۳- ره له (سخطا) ۵۵

۴۴- ریشوله (شسرون) ۵۶

۴۵- رینوی (قلب) ۵۶

(باب «ز»)

۴۶- زه رراه (زرافه) ۵۶

(باب الف)

۱- لاسک (ظنی: غزال) ۳۷

۲- تایله من (سنقر) ۳۸

۳- نه سب (قرش) ۳۸

۴- تیسر (هغل) ۴۰

(باب باء)

۵- باز (باز) ۴۰

۶- بایه قوش (جغد) ۴۱

۷- باشوو، واش (واش) ۴۱

۸- بز (مقر) ۴۲

۹- بۆلله موون (هوقلشون) ۴۲

۱۰- بولیول (غندکپ) ۴۲

۱۱- بهراز (خیزین) ۴۲

۱۲- بهران (کیش) ۴۲

۱۳- بهور (هین) ۴۳

۱۴- بز مژه (وزل) ۴۳

۱۵- بورچین (بط) ۴۵

۱۶- بهرخ (حتل) ۴۵

۱۷- بز نه کیوی (وغل) ۴۵

(باب «پ»)

۱۸- په پوو سلیمانکه (هدهد) ۴۶

۱۹- پاساری (حسرون) ۴۶

۲۰- پشله (پل) ۴۷

۲۱- پلنگه (نیر) ۴۷

۲۲- په رره سیلکه (خطاف) .. ۴۷

۲۳- پیشه خوره (رخته) ۴۸

(باب «تاء»)

۲۴- تانجی (سلوقی) ۴۸

۲۵- تاووس (طاووس) ۴۹

- ۴۷- زده که و، پور (دُرَاج) .. ۵۷
 ۴۸- زهر دیوره (نَغَز) ۵۷
 ۴۹- زیقاو له، ماسی گره (زُجُجُ
 الناء) ۵۷
 (باب «ژ»)
 ۵۰- ژوو ژوو و ژیرک (قُتْضُ) .. ۵۷
 (باب «س»)
 ۵۱- سه قاقوش (حَوَاصِل) ... ۵۸
 ۵۲- سه گاوی (قُتْضُش) ۵۸
 ۵۳- سه گک شکاری (قُتْضُ) .. ۵۸
 ۵۴- سه گک ماسی (قُتْضُ) ۵۹
 ۵۵- سه گک (کَلْب) ۵۹
 ۵۶- سه مورور (سُورُن) ۵۹
 ۵۷- سه موره (سَنَاب) ۶۰
 ۵۸- سووچه (دُلْکُ) ۶۰
 ۵۹- سونه (حَذَقَه، بَط) ۶۰
 ۶۰- سبارکه که چه له (بُغَاث) .. ۶۱
 ۶۱- سووره واله (نَشْرَ أَخْرَ) .. ۶۱
 ۶۲- سه مهنده (عِطَانَه) ۶۱
 ۶۳- سیوورغ (عَقَا) ۶۲
 (باب «ش»)
 ۶۴- شاهین (شاهین) ۶۲
 ۶۵- شفقار (شَقَر) ۶۳
 ۶۶- شران خه له تبه (مُکَا) .. ۶۳
 ۶۷- شه مته که کویره (خُشَاش) .. ۶۳
 ۶۸- شه لاله (سَلَوْن، سَنَانِه) .. ۶۳
 ۶۹- شه وگه رد (اِسْتَقْوَز) ۶۴
 ۷۰- شیر (اَسَد) ۶۴
 ۷۱- شیر وک سووره (اَسَدُ الحَنَاء) ۶۴
 ۷۲- شیرین شاهز (بَشُون) .. ۶۵
 (باب «ع»)
 ۷۳- عه تهر (قِرْد) ۶۵
 ۷۴- عه لیش (بُوقَلْمُون) ۶۵
 (باب «ف»)
 ۷۵- فنه که، وه نه که (فَنَک) .. ۶۵
 ۷۶- فیل (فیل) ۶۵
 ۷۷- فیه گیزه (نَیْسُ الجَبَل) .. ۶۶
 ۷۸- فیه (صَحْوَه) ۶۶
 (باب «ق»)
 ۷۹- قاز (اَوُز) ۶۶
 ۸۰- قازی قولنگ (کُزْکِی) .. ۶۷
 ۸۱- قازو (غَرَابُ الزُّرْغ) ۶۷
 ۸۲- قالاوه بولنه (غَرَاب) ... ۶۷
 ۸۳- قالاوه شه (غَدَاغ کَیْز) .. ۶۸
 ۸۴- قهر قاول (تَدْرُور) ۶۸
 ۸۵- قرزانگ (سَرَطَان) ۶۸
 ۸۶- قشقه ره (عَقَق، قُشَق) ... ۶۸
 ۸۷- قوریانه (جِرْدُون) ۶۸
 ۸۸- قوریانه زهرده (سَامُ اَیْرَاص) ۶۹
 ۸۹- قومقومه (وَزَعَه) ۶۹
 ۹۰- قورباق (خِطْطُغ) ۷۱
 ۹۱- قورون هه له ته کینه (دَعَرَه) .. ۷۱
 ۹۲- قومری (قُمری) ۷۱
 ۹۳- قهناری (طَبِیرُ السَّب) ۷۲
 ۹۴- کارده به له (اُیْاهِل) ۷۲
 ۹۵- که ره واله (کَرَوَان) ۷۲
 ۹۶- کوتر (حَنَامَه) ۷۳
 ۹۷- کوتره باریکه (وَزَقَا) .. ۷۳

- ۹۸- کوتره کتیویه (وژشان) . ۷۳
 ۹۹- کوتری خال له مل (فاخته) .. ۷۳
 ۱۰۰- کولله (جزله) ۷۴
 ۱۰۱- کور کور (قطه) ۷۴
 ۱۰۲- کور کوره (شنانی) ... ۷۵
 ۱۰۳- کورکن (قوز) ۷۵
 ۱۰۴- کولاره (جدا) ۷۵
 ۱۰۵- کور (جناز) ۷۶
 ۱۰۶- کوره کتوی (جناز و خشی) ۷۷
 ۱۰۷- کور که دهن (کوزکدن) .. ۷۷
 ۱۰۸- کوروشک (آزنب) ... ۷۸
 ۱۰۹- کله شیر (دپک) ۷۸
 ۱۱۰- که متبار (ضغ) ۷۸
 ۱۱۱- که نهر (کتفر) ۷۹
 ۱۱۲- که نه سه (شغزاق) ۸۰
 ۱۱۳- که لک (کوزکین) ۸۰
 ۱۱۴- که و (جبل) ۸۰
 ۱۱۵- کیهل (سلفا) ۸۰
 (باب «گ»)
 ۱۱۶- گا (فوز، بقر) ۸۰
 ۱۱۷- گا کتویی (گه و زن، آیل) ۸
 ۱۱۸- گا کوتر (پنانه) ۸۱
 ۱۱۹- گامیش (جاموش) ۸۱
 ۱۲۰- گادوانی (زوزوز) ۸۱
 ۱۲۱- گورگ (ژنب) ۸۱
 ۱۲۲- گویزه که (جبل) ۸۲
 (باب «م»)
 ۱۲۳- مار (حیثه) ۸۲
 ۱۲۴- مارینکه (ضب) ۸۲
 ۱۲۵- ماسی (سک) ۸۳
 ۱۲۶- ماسی گیره (توزس) .. ۸۳
 ۱۲۷- مانگا (بقره) ۸۳
 ۱۲۸- مراوی (زلفه) ۸۳
 ۱۲۹- مره و هشتی (غیرغیره) .. ۸۴
 ۱۳۰- مهر (غتم) ۸۴
 ۱۳۱- مهره کتوی (آزویه) .. ۸۴
 غتم (جبل) ۸۴
 ۱۳۲- مریشک (دخاچه) ۸۴
 ۱۳۳- مشک (قاز) ۸۴
 ۱۳۴- مشک کوروشک (توزغ) ۸۵
 ۱۳۵- میشه سی (حاری) ۸۵
 ۱۳۶- مه یموون (قرد) ۸۵
 ۱۳۷- نه هه نگ (عنتز) ۸۶
 ۱۳۸- نه هه نگ (بشاح) ۸۶
 (باب «و»)
 ۱۳۹- وورج (دب) ۸۷
 ۱۴۰- ووشر (جبل) ۸۸
 ۱۴۱- وشرمر (تغافه) ۸۹
 ۱۴۲- واق واق کوره (واق) . ۸۹
 ۱۴۳- وهی وهی کوره (قشتر) .. ۸۹
 (باب «ه»)
 ۱۴۴- هوزو کوره (جبل) ۸۹
 ۱۴۵- هه لو (عقاب) ۹۰
 ۱۴۶- هه له که سه ما (عزستی) .. ۹۰
 سه رچاره کان ۹۰
 ناوه روک ۹۰
 ده و او بو

آهو

۱

۲

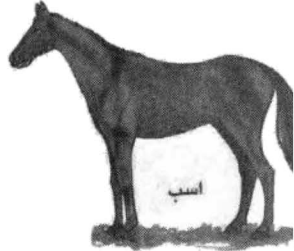

باز

۵

۶

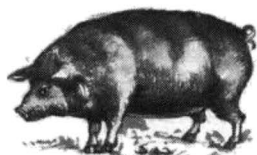

اسب

۳

١٧

١٨

بز اهلی

(٩)

١٩

13

14

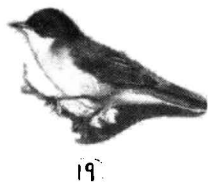
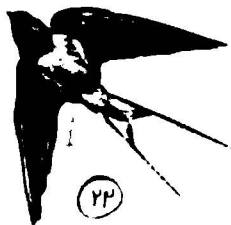
18

15

16

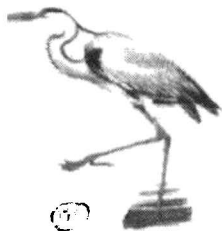
18

17

31

(P)

(P)

(P)

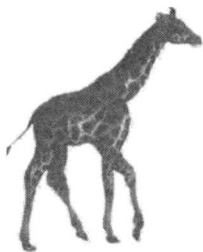

(P)

(P)

(P)

(۴۶)

لاک پشت آبی

(۳۴)

(۴۱)

(۴۴)

(۴۸)

(۴۵)

سگ آبی

۵۲

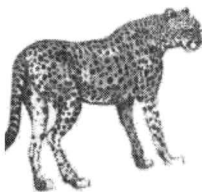

۵۱

ماهیخوار

۴۹

۵۳

۵۰

۵۴

۵۱

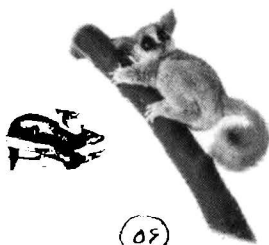
08

00

09

06

07

٦٤

٦٥

سمندر شاخدار

٦٢

٦٦

58

59

60

61

62

63

٧٦

٧٣

٧٧ جوعه ١٧

٧٢ بران ٩

١١

٧٨

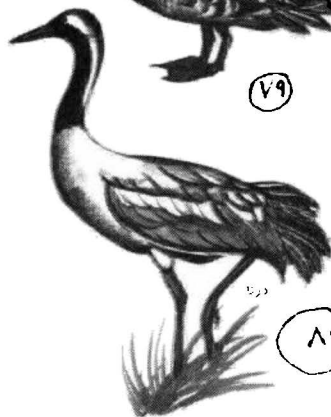

AP

۳۹ ۲۵۵ ۸۳

V9

۵۲۵

۸۰

۸۱۵

(۸۸)

(۸۹)

(۹۰)

(۹۱)

قورباغه

(۹۲)

(۹۳)

۹۱

۹۴

۹۲

۹۵

۹۳

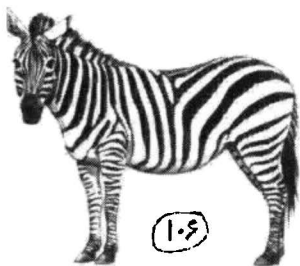

۹۶

۹۸

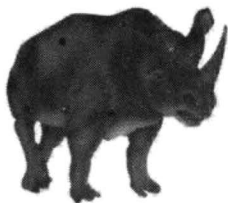
۱۰۲- پروانه ۶۸

١٠٦

١٠٣

١٠٧

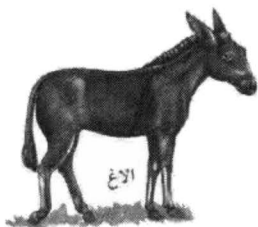

١٠٤

خرگوش بیابانی

١٠٨

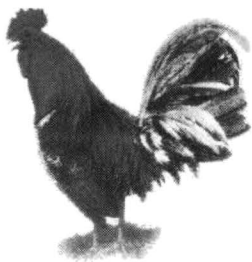

الاغ

١٠٥

۱۱۲

۱۱۳

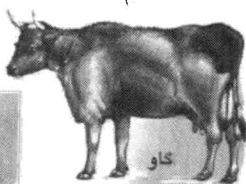
۱۱۴

۱۱۵

۱۱۶

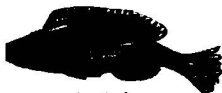

۱۲۴

۱۲۵

کوکو ماهی

۱۲۸

ماهیخوار

۱۲۶

۱۲۷

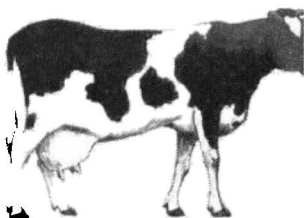
از رنگی

۱۲۹

کوسفند

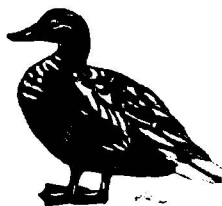
۱۱۶

۱۱۷

۱۱۸

۱۱۹

۱۲۰

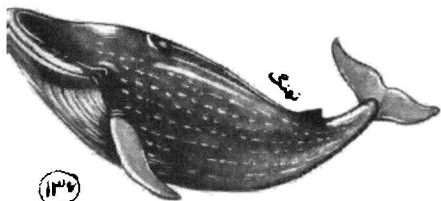
۱۲۱

١٣٦

١٣٣

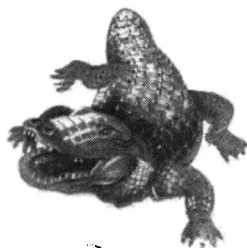

١٣٧

موش صحراوي

١٣٤

١٣٨

١٣٥

١٢٢

١٢٩

١٢٧

١٢٣

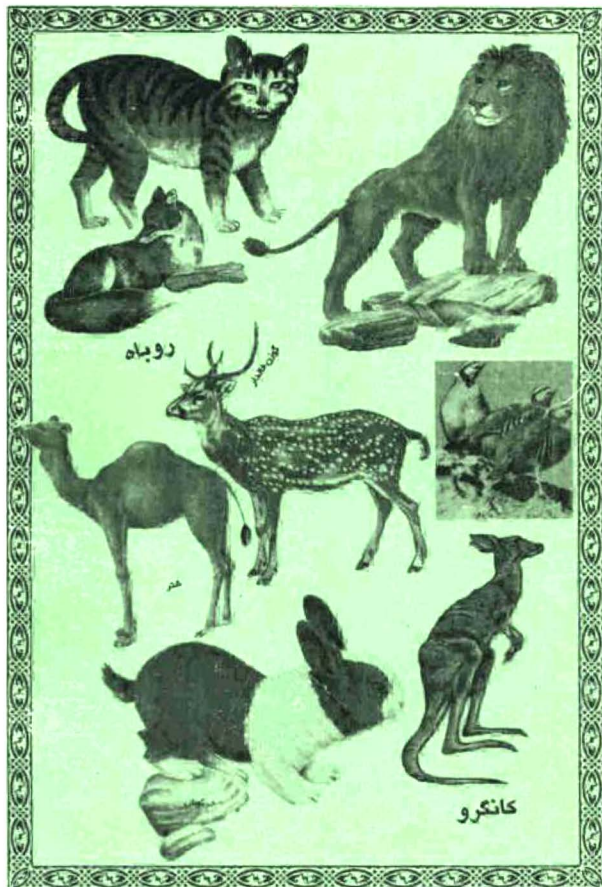
١٢٥

١٢٥١

١٢٩١

روپاه

گوسفند

غیر

کانگرو